

ชฎญาทิมย ๒.3-4

คู่มือครู ชนเขาชวน

ชวนด้วยฤทธิ์ของพระเจ้า

ชนะด้วยฤทธิ์ของพระเจ้า

สารบัญ

คำนำ

บทที่ 1	เป็นคนจริง	4
บทที่ 2	เลือกให้ถูก	11
บทที่ 3	เกราะและกลุ่มเพื่อน	17
บทที่ 4	เผชิญการทดลอง	23
บทที่ 5	ชนะวัฒนธรรม	28

ชนะด้วยฤทธิ์ของพระเจ้า

บทที่ 6	ฤทธิ์มหัศจรรย์	34
บทที่ 7	สิ่งที่เราต้องขมวด	39
บทที่ 8	เอาใจใส่ดี	45
บทที่ 9	เป็นพยานตัวต่อตัว	51
บทที่ 10	ไม่เห็นแก่หน้าใคร	56
บทที่ 11	เป็นพยานอย่างยากเข็ญ	61
บทที่ 12	เวลาแห่งการทดสอบ	66
บทที่ 13	ไม่ประนีประนอม	71

คำนำ

“ชนะด้วยฤทธิ์ของพระเจ้า” แบ่งออกเป็นสองตอน ตอนแรกคือ “เลือกให้ถูก” ตอนที่สอง คือ “ชนะด้วยฤทธิ์ของพระเจ้า”

ครูควรอ่านพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนให้ครบ และอาจหาข้อพระคำที่เหมาะสมเพิ่มเติม ใช้เวลาในการอธิษฐานเพื่อนักเรียนในชั้น ขอพระเจ้าทรงช่วยให้บทเรียนได้เกิดผลในชีวิตของนักเรียน อย่างไรก็ตาม บทเรียนเป็นเพียงแนวทางการสอนเท่านั้น มิใช่ว่าครูต้องทำตามตัวอักษรที่แนะนำทุกประการ แต่ควรจะได้เลือกสอนในสิ่งที่จำเป็นสำหรับนักเรียนในชั้น

เมื่อเตรียมบทเรียน ครูควรเขียน โครงร่างของบทเรียนอย่างคร่าว ๆ และเลือกให้ได้ว่า จะใช้หัวข้อใดเป็นหลัก จะใช้กิจกรรมตอนใด เตรียมให้ชัดเจนว่า อุปกรณ์ที่ต้องใช้มีอะไรบ้าง

บทเรียนทุกบทจะแบ่งเป็น....

**** แผนบทเรียน** ส่วนนี้จะให้รายละเอียดที่สำคัญของบทเรียนคือ

- เป้าหมายของบทเรียน
- ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง
- ข้อควรจำ
- อุปกรณ์การสอน

**** เริ่มต้นบทเรียน** การเริ่มต้นบทเรียนที่ดี จะช่วยดึงความสนใจของนักเรียนมายังบทเรียน

**** ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์** เป็นเนื้อหาของบทเรียนที่มาจากพระคัมภีร์ ครูสามารถเลือกสอนได้ตามเหมาะสม เพราะหัวข้อทั้งหมดที่มีมาให้ อาจยาวเกินกว่าเวลาในชั้นเรียน

**** ดำเนินชีวิตในความจริง** ส่วนนี้ จะช่วยหนุนใจให้นักเรียนได้ทำตามสิ่งที่ได้เรียนรู้มา และจะเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ยังไม่เชื่อได้ต้อนรับองค์พระเยซูคริสต์ !

บทที่ 1 เป็นคนซื่อ

จุดมุ่งหมายของบทเรียน : เพื่อนักเรียนจะเข้าใจความสำคัญของความมั่นคงฝ่ายวิญญาณ และความจำเป็นในการที่จะต้องพัฒนาบุคลิกอย่างพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ : อ่านพระคำต่อไปนี้เพื่อเตรียมการสอน ดาเนียล 6:1-28, 2 โครินธ์ 1:12, ฮีบรู 10:19-25

ข้อควรจำ : นี่เป็นสิ่งที่เราอดได้ คือใจสำนึกที่รับผิดชอบของเราเป็นพยานว่า เราได้ประพฤติตนเป็นที่ประจักษ์แก่โลก และยิ่งกว่านั้นก็คือการประพฤติต่อท่านทั้งหลายด้วยน้ำใจบริสุทธิ์ และด้วยความจริงใจซึ่งมาจากพระเจ้า และมีชีวิตตามบัญญัติโลก แต่ตามพระคุณซึ่งพระเจ้าได้ทรงโปรดประทาน

(2 โครินธ์ 1,12)

อุปกรณ์การสอน : กระดาษ, ดินสอ, กระดาน, ชอล์ค, แบบฝึกหัด, พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

อีกไม่นานก็จะเปิดเทอม... ในคริสตจักรมีน้อง 2 คน ที่อยู่ในครอบครัวยากจน และไม่มีเงินซื้อเสื้อนักเรียนแทนตัวเก่าที่ขาดและชะมุกชะมอม กลุ่มอนุชนจึงตกลงใจกันว่าจะรวบรวมเงินให้ได้ 800 บาท เพื่อซื้อชุดนักเรียนรวมทั้งรองเท้า ถุงเท้า และกระเป๋าด้วย

ในกลุ่มอนุชนมีสมาชิกอยู่ 16 คน ดังนั้นภายใน 2 อาทิตย์ ทุกคนจะต้องให้คนละ 50 บาท หลายคนอดขม บางคนทำงานพิเศษ แต่ นัฐพงศ์ไม่เหมือนใคร เพราะเขามี 50 บาท อยู่แล้ว ที่จริงเขามีถึง 150 บาทเขาคิดว่าอาทิตย์สุดท้ายเขาจะนำเงินไปให้หัวหน้ากลุ่ม

แต่ก่อนจะถึงวันนั้น นัฐพงศ์เดินผ่านร้านรองเท้า เขาเห็นรองเท้ากีฬาที่เขาอยากได้มานานทำไมเขาไม่เห็นมันมาก่อน? เขาเข้าไปถามก็ได้ความว่า เมื่อเอามาวางโชว์ ก็ขายหมดภายในไม่กี่วัน เหลือคู่ที่โชว์ไว้เป็นคู่สุดท้าย

เขาคิดแล้วคิดอีก จะทำอย่างไรดี? มีเงินอยู่ 150 บาท รองเท้าคู่ละ 140 บาท หากไม่ซื้อในวันนี้ เขาอาจต้องรอมันอีกนาน แล้วจะทำอย่างไรกับสัญญาที่จะให้น้อง 50 บาท?

หากนักเรียนพบเหตุการณ์อย่างนี้ จะทำอย่างไร ? คำสัญญาที่มีต่อกลุ่มนั้นผูกมัดเราอยู่ แต่ก็เกิดมาเจอสิ่งที่เราอยากได้มานาน

เลือกให้ถูก

สำหรับเยาวชนปัจจุบัน การเลือกที่มีชีวิตอยู่อย่างถูกต้องนับเป็นเรื่องยากมิใช่น้อย เพราะอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนและสื่อสารมวลชนบีบเข้ามาครอบงำ แต่พระเจ้าทรงอวยพระพรเราด้วยสิ่งหนึ่งที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง นั่นคือ พระองค์เอง พระคำของพระองค์ยังเป็นเครื่องชี้นำทางของเราไปแล้วปีแล้ว ยุคแล้วยุคแล้ว

เราจำเป็นต้องช่วยเยาวชนให้เข้าใจความสำคัญของการที่จะเป็นคนจริงจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า เราต้องหนุนใจให้เขาได้พัฒนาบุคลิกอย่างพระองค์ ซึ่งจะช่วยให้เขารู้ว่า สมรรถภาพในชีวิตของเขานั้นมีมากแค่ไหน เราปรารถนาให้เขาได้ดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์และจริงใจตามน้ำพระทัยพระเจ้า

วิธีสอนให้เยาวชนเลือกทางเดินที่ถูกต้องที่ดีที่สุดนั้นคือ สอนให้เขารู้ว่า จะเลือกด้วยตัวเองได้อย่างไร เขาต้องรู้ว่า จะเอามาตรฐานของพระเจ้ามาช่วยในการตัดสินใจอย่างไร ต้องเข้าใจว่า การตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น มันคือการกำหนดทิศทางเดินของชีวิต หากเขาให้พระคัมภีร์มาเป็นเครื่องนำในการตัดสินใจ เขาก็จะมีความสบายใจและมีสันติสุขในทางที่เลือกแล้ว เยาวชนจะต้องรู้ว่า พระเจ้าของเขาปรารถนาที่จะแบ่งปันพระปัญญาอันเลิศให้แก่เขาเมื่อเขาต้องตัดสินใจ

เยาวชน จะต้องพบกับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนอย่างสม่ำเสมอ เขาไม่มีทางเลือก ดังนั้นเขาจึงต้องเรียนรู้ว่า วิธีของพระเจ้าในการจัดการเรื่องนี้เป็นอย่างไร เมื่อเขาเข้าใจอิทธิพลของเพื่อนในทางลบ ก็อย่าลืมที่จะหนุนใจเขาถึงพระผู้ทรงนำทางคือ พระวิญญาณบริสุทธิ์

นอกจากนั้น เราต้องช่วยให้เขาสู้กับการทดลองด้วยหลักของพระเจ้าโดยฟังพระสัญญาจาก 1 โครินธ์ 10:13 ว่า “ไม่มีการทดลองใด ๆ เกิดขึ้นกับท่านนอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อทรงทดลองท่านนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้” เมื่อเราปลูกฝังศีลธรรมนี้เข้าไปในชีวิตเขา เขาก็จะยินดีที่จะมีชีวิตอย่างพระเยซูมากขึ้น

เมื่อนักเรียนเติบโตสู่ความเป็นผู้ใหญ่ อิทธิพลในด้านวัตถุก็จะเพิ่มมากขึ้นด้วย อาจเป็นการโฆษณาจากทีวี, วารสาร, ป้ายข้างรถประจำทาง ทำให้นักเรียนประเมินค่าสิ่งต่าง ๆ ผิดไปจากความเป็นจริง และมองว่าวัตถุนั้นสำคัญกว่าแผ่นดินของพระเจ้า ดังนั้น เราจึงมีบทเรียนเกี่ยวข้องกับวัตถุนิยม 1 บทโดยเฉพาะ แต่ละสถานการณ์ ท้องถิ่นต่าง ๆ จะมีความนิยมต่างกันไปบ้างเล็กน้อย ดังนั้น หากครูเห็นว่า สิ่งใดเป็นปัญหาที่จริงจัง เน้นในจุดที่ต้องการแก้ไขนั้น

หาความหมาย

เขียนคำว่า “ข้อผูกมัด” ไว้บนกระดานเมื่อนักเรียนเข้ามาครบ แบ่งออกเป็นคู่ แจกกระดาษ ดินสอ และให้เขาเขียนคำว่า “ข้อผูกมัด” หลังจากนั้น อ่านความหมายของแต่ละคู่ หน้าชั้นเรียน

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. บุคลิกอย่างพระเจ้า

(ดาเนียล 6:1-4, 2 โครินธ์ 1:12)

เราแต่ละคนมีความสามารถความชำนาญแตกต่างกันไปตามที่พระเจ้าประทาน พระเจ้าทรงหวังให้เราใช้ความสามารถและความชำนาญนั้น เพื่อพัฒนาบุคลิกของเราให้เหมือนกับพระองค์ พระเจ้าทรงปรารถนาให้เรามีชีวิตที่มั่นคงในฝ่ายวิญญาณ

คำถาม...ความมั่นคงฝ่ายวิญญาณนั้นคืออะไร? (ให้นักเรียนออกความคิด)

ความมั่นคงฝ่ายวิญญาณ คือ การที่เราจะยึดมั่นในสิ่งที่เรารู้ว่าถูกต้อง โดยจะไม่มีใครหรือสิ่งใดมาเปลี่ยนความมั่นใจนั้นได้

เครื่องมือ 2 อย่างที่พระเจ้าประทานให้เพื่อพัฒนานุคลิกแบบพระเจ้านั้นคือ พระคัมภีร์และการอธิษฐาน

สดุดี 119:11 สอนให้เราซ่อนพระคำของพระเจ้าไว้ในใจ หากเราได้อ่านและจดจำพระคำนั้นไว้แล้ว เมื่อถึงเวลาที่เรากำลังตัดสินใจ พระวิญญาณจะทรงนำพระคำ ความคิดจากพระคัมภีร์มาช่วยให้เราตัดสินใจอย่างถูกต้องเป็นที่พื่อน้ำพระทัยของพระเจ้า

การอธิษฐานในชีวิตของเราเป็นอย่างไร เราอธิษฐานซ้ำซากหรืออธิษฐานแบบบทสวด? หรืออธิษฐานเมื่อเรามีปัญหาเท่านั้น? หากชีวิตการอธิษฐานของเราเป็นเช่นนั้น เราจำเป็นต้องเริ่มความสัมพันธ์ใหม่กับพระเจ้าของเรา เราต้องสนทนากับพระองค์เหมือนกับเราคุยกับเพื่อนสนิท เมื่อได้ใช้เวลาอธิษฐานและฟังพระสุรเสียงของพระเจ้า นักเรียนก็เห็นชัดว่า พระเจ้าทรงฟังเราและทรงตอบคำอธิษฐานของเรา เราไม่ได้พูดลอยๆ ยิ่งเราสนทนาอยู่ใกล้ชีวิตพระองค์มากเท่าไร เราก็จะยิ่งเป็นเหมือนพระองค์มากเท่านั้น (ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน 2 โครินธ์ 1:12) **“นี่เป็นสิ่งที่เราอวดได้ คือใจสำนึกผิดชอบของเราเป็นพยานว่า เราได้ประพฤติตนเป็นที่ประจักษ์แก่โลกและยิ่งกว่านั้นก็คือ การประพฤติต่อท่านทั้งหลายด้วยน้ำใจบริสุทธิ์ และด้วยความจริงใจซึ่งมาจากพระเจ้าและมีใจตามปัญญาของโลก แต่ตามพระคุณซึ่งพระเจ้าได้ทรงโปรดประทาน”**

เปรียบเทียบบุคลิก

ให้นักเรียนอ่านลูกา 18:9-14 เขียนที่หัวกระดานดังนี้

เปรียบเทียบชาย 2 คน

ฟาริสี คนเก็บภาษี

ให้นักเรียนเปรียบเทียบชีวิตทั้งที่ภายนอก, ความคิดในใจ, ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้า, ซึ่งให้นักเรียนเห็นว่า การทำตามบทบัญญัติเพื่อให้ผู้อื่นเห็น ไม่ได้หมายความว่า คนนั้นจะเป็นคนชอบธรรมเสมอไป

คำถาม...การประพฤติด้วยน้ำใจบริสุทธิ์และความจริงใจหมายความว่าอย่างไร?

นี่มิได้หมายความว่า เราจะเป็นคนเพียบพร้อมไม่มีสิ่งใดบกพร่อง แต่พระเจ้าทรงหวังให้เรารักพระองค์ด้วยสุดใจ สุดกำลัง (มาระโก 12:30) เมื่อเรารักและเชื่อฟังพระองค์มากที่สุดเท่าที่เราทำได้ พระเจ้าจะทรงช่วยให้ชีวิตของเราบริสุทธิ์และจริงใจ เราจะคล้ายพระเจ้ายิ่งขึ้นได้ ต้องเป็นผลมาจากการแสวงหาพระเจ้าอย่างสุดใจ

ดูดาเนียลสิ เขาตั้งใจที่จะรักและรู้จักพระเจ้าด้วยสุดใจ พระเจ้าก็ได้ประทานพระวิญญาณให้และทรงช่วยให้ท่านตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง (ให้คนหนึ่งอ่าน ดาเนียล 6:3-4) กษัตริย์พอพระทัยดาเนียลเพราะ “วิญญาณเลิศสถิตกับท่าน” แม้ผู้ร่วมงานที่เกลียดชังท่านก็ยังหาความผิดในตัวท่านไม่ได้เลย

2. ทดสอบข้อผูกมัด

(ดาเนียล 6.1-13)

แบบฝึกหัด

นำแบบฝึกหัดออกมาทำในช่วงเวลานี้

เมื่อคอร์ี เทนบูมอายุได้ประมาณ 40 ปี ก็เป็นเวลาที่ยุทธจักรโรมันเปิดขึ้นพอดี คอร์ีและครอบครัวอยู่ในเมืองฮาเร็ม ประเทศฮอลแลนด์ ในระหว่างสงครามนั้นเอง ครอบครัวบูม ได้ช่วยเหลือชาวยิวให้หนีพ้นจากเงื้อมมือของนาซีได้เป็นจำนวนมาก ด้วยความเชื่อมั่นในพระเจ้าอย่างมั่นคงนี่เองที่ทำให้เขามีความเมตตาและมีกำลังใจที่จะช่วยเหลือผู้อื่น และรู้ไหมว่า ผลของการช่วยชาวยิวเหล่านั้นคืออะไร? ทั้งครอบครัวถูกจำขังในค่ายกักกัน! พ่อและพี่สาวได้เสียชีวิตในค่ายโหดเหี้ยมนั่นเอง

ครอบครัวบูมหาว่าไม่ว่า ในเวลาต่อมา พระเจ้าได้ทรงใช้ครอบครัวของเขาเป็นตัวอย่างให้คนรุ่นต่อมาได้รู้ว่า การสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าหมายความว่าอย่างไร (เอเฟซัส 6:13) ก่อนสงครามเขาได้ดำเนินชีวิตอย่างเตรียมพร้อม เมื่อถึงเวลาลำบากก็สามารถยืนหยัดอยู่ได้ เขาพร้อมที่จะเผชิญทุกสิ่งแม้ความตาย

บุคลิกภาพในอนาคตของเราจะเป็นอย่างไร ขึ้นอยู่กับการดำเนินชีวิต และการตัดสินใจของเราในปัจจุบัน ครอบครัวของบูม เป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับคริสเตียนยุคปัจจุบัน

แต่ในพระคัมภีร์เดิมก็มีตัวอย่างสำหรับเราเช่นกัน นั่นคือ ท่านดาเนียล

(อ่านดาเนียล 6:1-9) พระราชาดาริอัส มีแผนจะทรงแต่งตั้งอุปราช 120 คน เพื่อปกครองทั่วอาณาจักร และยังมีอภिरัฐมนตรีอีก 3 คน คอยดูแลอุปราชเหล่านั้น หนึ่งในสามของอภिरัฐมนตรีนั้นก็คือนดาเนียล ท่านเป็นที่โปรดปรานของพระราชาเป็นพิเศษ เป็นเหตุให้อุปราชและอภिरัฐมนตรีคนอื่น ๆ อิจฉาเป็นอย่างยิ่ง พวกเขาสมคบกันที่จะจัดการกับดาเนียล จึงไปหาพระราชา และชักชวนให้พระองค์ตราฎออกประกาศห้ามว่า ใน 30 วันนี้ ไม่ให้ผู้ใดทูลขอต่อพระเจ้าหรือมนุษย์อื่นใด นอกเหนือทูลต่อพระราชาเอง ผู้ใดฝ่าฝืนก็จะโยนผู้นั้นลงในถ้ำสิงห์

บัดนี้ ดาเนียลกำลังถูกทดสอบ ท่านได้ตัดสินใจที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ดังนั้นดาเนียลยังคงอธิษฐานต่อพระเจ้าวันละ 3 ครั้ง ดังเดิมไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง แม้ว่ากฎของพระราชาจะเข้มงวดมากก็ตาม (ให้นักเรียนอ่านดาเนียล 6:10-11)

คำถาม...หากนักเรียนเป็นดาเนียลจะรู้สึกอย่างไรเมื่อรู้เนื้อหาของกฎนั้น ? ...อะไรง่ายกว่ากัน? ดาเนียลอาจปิดความเชื่อไว้สักพัก... เพียง 30 วันเท่านั้น ทำไมดาเนียลไม่ปิดหน้าต่างและอธิษฐานเงียบๆคนเดียว จะเป็นอย่างไรหากดาเนียลหยุดอธิษฐานในเดือนนั้น?

ดาเนียลผูกมัดใจตนเองที่จะรักพระเจ้าด้วยสุดใจ และตัดสินใจทำในสิ่งที่จะทำให้ข้อผูกมัดนั้นแน่นหนาขึ้น เราแต่ละคนต้องพิจารณาว่า การดำเนินชีวิตและการตัดสินใจของเรานั้น นำเราเข้าใกล้พระเจ้าและทำให้เราผูกพันกับพระเจ่มากขึ้นหรือไม่?

อักษรถิศจาน

เพื่อช่วยให้นักเรียนได้มีความคิดที่ถูกต้องกับคำว่าข้อผูกมัด ให้เขียนคำนี้ลงในแนวตั้ง หนุนใจให้นักเรียนสร้างคำที่เกี่ยวข้องกับคำว่า ข้อผูกมัดโดยใช้อักษรที่มีอยู่ดังตัวอย่าง

จ

อ

ผูกพัน

ก

มี

ค

3. ผลในทางดี

(ดาเนียล 6:19-28)

เราเคยไปดูนักกีฬาเตรียมตัวสำหรับการแข่งซีเกมส์ หรือเอเชียนเกมส์หรือไม่? เขาจะใช้เวลาทั้งหมดให้เกิดประโยชน์เพื่อสร้างให้ร่างกายมีความอดทน บึกบึนมากขึ้น นักกีฬาจะต้องทดสอบตัวเองครั้งแล้วครั้งเล่า การแข่งระดับท้องถิ่น, ระดับภาคเป็นเครื่องทดสอบเขาใจของเขามุ่งมั่น ไปยังกีฬาครั้งใหญ่

สถานการณ์ในปัจจุบันของเรากำลังทดสอบข้อผูกมัดที่เรามีต่อพระเจ้าคล้ายๆกับการทำสอบนักกีฬาพระเจ้าทรงสอนให้เราวิ่งเพื่อชนะ และเราจะได้รับรางวัล เราได้แข่งขันเพื่อให้รางวัลตามทางโลก แต่เป็นรางวัลจากเบื้องบนซึ่งไม่มีวันสูญ

นักกีฬาหลายคนอาจเกิดความท้อใจ เมื่อเกิดพ่ายแพ้ เหน็ดเหนื่อย หรือพบกับอุบัติเหตุเช่นเดียวกันกับคริสเตียน การวิ่งเพื่อพระเจ้าไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย เราอาจพบความท้อใจ, ความลำบาก แต่เราจะต้องพยายามให้ดีที่สุด แล้วเราจะได้รับผลอันน่าชื่นชมที่เป็นผลนิรันดร์

ก่อนที่ดาเนียลจะได้ชัยชนะนั้น เขากลับถูกลงโทษอย่างหนัก ข้อผูกมัดที่เขาไว้ต่อพระเจ้าทำให้เขาต้องลงไปในถ้ำสิงห์

เช้าวันต่อมาหลังจากที่ดาเนียลถูกทิ้งลงไปถ้ำสิงห์นั้น กษัตริย์รีบไปตรวจดูว่า ดาเนียลเป็นอย่างไร พระองค์ทรงโล่งพระทัย ทรงดีใจเป็นล้นพ้น (ดาเนียล 6:19-24) พระราชาประทับใจมากที่พระเจ้าทรงรักษาผู้รับใช้ของพระองค์ไว้ พระองค์ได้ออกประกาศฉบับใหม่ สั่งให้ประชาชนยำเกรงพระเจ้าของดาเนียลทั่วราชอาณาจักร (ดาเนียล 6:26,27) พระเจ้ามิได้ทรงช่วยเพียงดาเนียลเท่านั้น แต่ได้ทรงช่วยให้พลเมืองในครอบครองของพระราชาได้รู้จักพระองค์ด้วย (อ่านดาเนียล 6:25,26,28)

แผนภูมิ

ให้นักเรียนเขียนที่หัวกระดาษดังนี้

บุคคล

การทดสอบ

ผล

แล้วให้เขาอ่านพระคัมภีร์ต่อไปนี่เพื่อเรียนรู้ว่าชีวิตของแต่ละคนได้พบการทดสอบอย่างไร และเขาได้รับผลอย่างไรบ้าง

โยบ 1:13-22, 4:10-17

ดาเนียล 3:10-30

กิจการ 16:22-34

คำถาม... เราจะให้ชีวิตของเราเกิดผลดีต่อโลกอย่างไร?

ความมั่นคงคือ การยึดมั่นในความเชื่อไม่ยอมประณิประนอมต่อสิ่งที่ผิดต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า
ชีวิตของเราจะมั่นคงได้โดยการอ่านพระคัมภีร์ และอธิษฐานทุกวัน รวมทั้งมีความสัมพันธ์กับเพื่อนคริสเตียน เราจะได้มีโอกาสหนุนใจกันในพระเจ้า... ก่อนที่จะเข้าเส้นชัยของพระองค์!

ดำเนินชีวิตในความจริง

ความสัตย์ซื่อต่อข้อผูกมัด

ซึ่งในนักเรียนเห็นว่า ปัจจุบัน คนเราไม่ใคร่ใส่ใจต่อคำสัญญาที่ได้ให้ไว้ต่อผู้อื่น การผิดสัญญาดูเหมือนไม่เป็นเรื่องคอขาดบาดตายเหมือนสมัยก่อน แบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อให้เขาเปรียบเทียบค่านิยมของข้อผูกมัดในมาตรฐานของพระคัมภีร์กับคนในปัจจุบัน

ตัวอย่างเช่น

- *ความสัมพันธ์ระหว่างสามี ภรรยา
- *การที่ลูกต้องกตัญญูต่อบิดา มารดา
- *การเป็นหนี้สิน
- *การมาคริสตจักรเป็นประจำ

ฯลฯ

(ครูควรยกตัวอย่างที่เหมาะสมกับนักเรียนและสภาพท้องถิ่น)

ในการดำเนินชีวิตของเราแต่ละวัน เราจะต้องพบการทดสอบ การใช้เวลากับพระเจ้าด้วยการสนทนา, ฟังพระสุรเสียงของพระองค์ จะช่วยทำให้เราพร้อมสำหรับการทดสอบต่าง ๆ เหล่านี้ จงจัดเวลาที่จะอ่านและ

ศึกษาพระวจนะของพระองค์เพื่อเราจะได้รับสติปัญญาจากพระเจ้าที่จะยึดมั่นต่อต้านกับการทดสอบทุกชนิดที่ผ่านเข้ามาได้

อย่าอดอาหารฝ่ายวิญญาณ หลายคนลดน้ำหนักด้วยการอดอาหารแทนที่จะออกกำลังกาย การอดอาหารทำให้ร่างกายทำงานไม่ปกติ การออกกำลังกายต่างหากที่ช่วยแก้ปัญหาน้ำหนักเกินได้ดีที่สุด เราไม่ควรอดอาหารฝ่ายวิญญาณ แต่จงออกกำลังกายในการอ่านพระคัมภีร์และอธิษฐาน หลายคนสงสัยว่าเหตุใดพระเจ้าจึงไม่นำเขา เหตุใดเขาจึงขาดสติปัญญาจากพระเจ้า นั่นเป็นเพราะเขาอดอาหารฝ่ายวิญญาณ

คริสเตียนที่ยังมั่นคงแม้ต้องผ่านความลำบากเพราะ เขามีข้อผูกมัด มีความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าในการตัดสินใจต่าง ๆ เขาเตรียมพร้อมอยู่เสมอ เราเอง... ควรดำเนินชีวิตอย่างที่เราจะกล้าพูดได้ว่า **“นี่เป็นสิ่งที่เราทำได้ คือใจสำนึกผิดชอบของเราเป็นพยานว่า เราได้ประพฤติตนเป็นที่ประจักษ์แก่โลก และยิ่งกว่านั้นคือการประพฤติต่อท่านด้วยน้ำใจบริสุทธิ์ และด้วยความจริงใจซึ่งมาจากพระเจ้า และมีใจทำตามปัญญาของโลก แต่ตามพระคุณซึ่งพระเจ้าได้ทรงโปรดประทาน”** (2 โครินธ์ 1:12)

ชีวิตของเราจะแตกต่างจากผู้อื่นเพราะ เรามีความมั่นคงในพระเจ้า ซึ่งความผูกพันต่อพระเจ้านั้น จะเกิดเป็นผลดีต่อคนรอบข้างอีกมากมาย แม้เพียงเราได้ช่วยให้วิญญาณหนึ่งดวงเปลี่ยนแปลงในทางดี ก็เท่ากับเราได้มีส่วนในการเปลี่ยนแปลงโลกแล้ว

หากเราต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้า นี่เป็นเวลาเริ่มต้นที่ดี จงเชิญให้พระเจ้าเข้ามาในชีวิต และพระองค์จะทรงช่วยให้เราได้เปลี่ยนแปลงโลกของเรา

บทที่ 2 เลือกใช้ถูก

จุดมุ่งหมายของบทเรียน : เพื่อให้นักเรียนได้ค้นพบค่านิยมที่ชอบธรรม และตั้งใจแน่วแน่จะเลือกทำในทางที่ถูกต้อง

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ : อ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 30:19,20 และ 1 พงศกษัตริย์ 3:5-28 เพื่อเตรียมการสอน

ข้อควรจำ : ข้าพเจ้าขออัญเชิญสวรรค์และโลกให้เป็นพยานต่อท่านในวันนี้ว่า ข้าพเจ้าตั้งชีวิตและความตาย, พระพรและคำสาปแช่งไว้ต่อหน้าท่าน เพราะฉะนั้นท่านจงเลือกเอาข้างชีวิต เพื่อท่านและลูกหลานของท่านจะได้มีชีวิตอยู่ ด้วยมีความรักต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และติดพันอยู่กับพระองค์ (เฉลยธรรมบัญญัติ 30:19,20)

อุปกรณ์การสอน : กระดาษ, ดินสอ, กระดาน, ชอล์ค, แบบฝึกหัด, พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ความเห็น

ให้นักเรียนออกความเห็น ว่า อะไรควรจะเป็นเป้าหมายชีวิตของคนชอบธรรม ให้นักเรียนทุกคนออกความคิดเห็น

นิทานเรื่องนกทองคำเป็นอย่างนี้..... นานมาแล้ว มีพระราชองค์หนึ่ง ทรงมีต้นแอปเปิ้ลที่ออกผลเป็นทองคำอยู่ในสวนของพระองค์ เช้าวันหนึ่ง พระราชาพบว่า ลูกแอปเปิ้ลทองคำได้หายไปหนึ่งลูก ดังนั้น จึงทรงให้โอรสองค์โตไปเฝ้าต้นไม้ต้นนั้น แต่โอรสกลับเผลอกลับไปทำให้ลูกแอปเปิ้ลทองคำหายไปอีกลูก วันที่สองพระราชาก็ทรงส่งโอรสองค์รองไปเฝ้า แต่ก็ไม่สามารถจับขโมยได้ เพราะเผลอกลับไป ดังนั้นในคืนที่สาม พระราชาก็ให้โอรสองค์ที่สามไปเฝ้า ซึ่งเจ้าชายได้รองพบขโมยคางคกคาเขา ผู้ที่มาขโมยผลแอปเปิ้ลทองคำคือ นกทองคำ!

เจ้าชายทรงนำขนนกทองคำกลับมาให้พระบิดา พระราชาก็ทรงส่งโอรสองค์โตไปตามล่านกทองคำ เจ้าชายองค์โตไปพบหมาป่าตัวหนึ่ง ทรงตั้งใจจะยิงมันแต่มันร้องขอชีวิตไว้และบอกวิธีจับนกทองคำเป็นการแลกเปลี่ยน... น่าเสียดาย เจ้าชายไม่รับคำแนะนำ กลับได้พยายามค้นหาทองคำตามวิธีของตนเอง ในที่สุดเจ้าชายก็กลับมามือเปล่า

พระราชาทรงส่งโอรสองค์รองไป และผลก็คือ เจ้าชายกลับมามือเปล่าเพราะไม่ได้ฟังคำแนะนำของหมาป่า

เจ้าชายองค์สุดท้ายก็ถูกส่งตัวไป พระองค์มุ่งมั่นที่จะเอานกทองคำมาให้ได้ เมื่อทรงพบหมาป่า ก็ทรงทำตามคำแนะนำ.... และพระองค์ก็ได้ขนนกทองคำมาถวายพระบิดา

เรื่องนี้... ซึ่งให้เราเห็นถึงการตัดสินใจของแต่ละคน การเลือกทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นจะมีผลต่อเรา เหมือนเจ้าชายทั้งสามองค์ที่เลือกไม่เหมือนกัน และผลที่ได้ก็ต่างกันด้วย

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. คำแนะนำ

(เฉลยธรรมบัญญัติ 30:19,20, 1พงศกษัตริย์ 3:5)

ทางเลือก

ให้นักเรียนเสนอว่า จากกรณีที่ครูยกตัวอย่างขึ้นมา เขาจะเลือกอะไร เช่น การตัดสินใจสำหรับแผนระยะสั้น

- 1) ถ้าจะไปโบสถ์ จะใส่เสื้อผ้าอย่างไร?
- 2) ถ้าอาจารย์ขอให้ทำเป็นปฏิคม จะตอบอย่างไร?
- 3)

การตัดสินใจสำหรับอนาคตใกล้ๆ

- 1) ใกล้เคียงแล้ว จะดูหนังสือมากแค่ไหน?
- 2) จะอ่านพระคัมภีร์ วันละกี่หน้า?
- 3) จะเข้ากับชมรมใดในโรงเรียน?

การตัดสินใจเรื่องระยะยาว

- 1) จะเรียนอะไรต่อ?
- 2) จะทำอาชีพอะไร?

เน้นให้นักเรียนเห็นว่า การตัดสินใจทุกอย่างมีความหมายต่อชีวิตนิรันดร์ทั้งสิ้น

ทุกๆวันของชีวิตเรา ต้องมีการตัดสินใจอาจเป็นเรื่องเล็กน้อย หรือเป็นเรื่องสำคัญบางอย่างก็ตัดสินใจง่าย บางเรื่องก็คลุมเครือ ดังนั้น ก่อนที่เราจะตัดสินใจ เราควรรู้ว่า

1) พระเจ้าทรงช่วยเรา

เรามีความสามารถในการตัดสินใจ ยิ่งกว่านั้น เรามีพระคำของพระเจ้าที่จะช่วยเราเมื่อเราตัดสินใจในเรื่องใดๆ เราควรพิจารณาว่า สิ่งนั้นขัดหรือไปกันได้กับพระวาทะของพระเจ้า ไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจเรื่องอะไร เราฟังพระเจ้าได้เสมอ ทุกครั้งที่เราตัดสินใจเรื่องสำคัญ เราควรปรึกษาพระองค์... พระเจ้าจะตรัสในใจเราและนำเราเมื่อเราทูลขอพระองค์ด้วยความจริงใจและถ่อมใจ

2) เราต้องยอมรับ ผลแห่งการตัดสินใจ

นั่นคือ เราต้องรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของเรา ไม่มีใครมารับผิดชอบการตัดสินใจนั้นแทนเราได้ (ลองยกตัวอย่างการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน ในครอบครัว ในโรงเรียนและในคริสตจักร)

3) เราต้องเข้าใจเหตุผลที่เราตัดสินใจทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

เราควรดูว่า ทำที่ในการตัดสินใจของเราคืออะไร เราเชื่อฟังพ่อแม่เพราะถูกบังคับ หรือว่าเรารักท่าน ?
นักเรียนต้องค้นหาคำว่า ทำที่แท้จริงในแต่ละเรื่องคืออะไร

4) เราต้องคิดว่า การเลือกของเรามีผลต่อเป้าหมายของชีวิตในระยะยาวหรือไม่?

การตัดสินใจในชีวิตประจำวันหลายอย่างจะมีผลต่อเนื่องไปถึงอนาคต ลองคิดดูว่าการใช้เวลา นั่งคุยกับเพื่อนทั้งวัน ในเมื่อวันต่อไปจะมีการสอบ เป็นสิ่งสมควรหรือไม่? การทำงานวันอาทิตย์เช้าจะทำให้เกิดอะไรขึ้น? ผลบางอย่างเกิดขึ้นรวดเร็ว บางอย่างก็ช้า จงพิจารณาด้วยว่า การตัดสินใจนั้นมีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้าอย่างไร

เมื่อพระเจ้ามาหาซาโลมอน และตรัสว่า “เจ้าอยากให้เราทำอะไร จงขอเถิด” ทำให้ซาโลมอนต้องตัดสินใจในสิ่งซึ่งจะมีผลสืบเนื่องชั่วชีวิตของพระองค์

คำถาม... หากพระเจ้าทรงถามเราเช่นนี้ เราจะตอบอย่างไร? (ให้นักเรียนตอบ)

ก่อนที่ซาโลมอนจะตอบพระเจ้า พระองค์พิจารณาว่า ผู้อื่นจะรับผลแห่งการตัดสินใจนั้นอย่างไรบ้าง เราควรสนใจในเรื่องนี้ด้วย... หลายครั้ง การตัดสินใจของเราเกี่ยวพันกับผู้อื่น เราต้องเลือกอย่างระมัดระวัง

หลังจากที่ชนอิสราเอลอยู่ในถิ่นทุรกันดาร 40 ปี เงื่อนไขที่จะช่วยให้เขาได้กลับรื้อฟื้นความสัมพันธ์กับพระเจ้าอีกคือ

“ข้าพเจ้าขออัญเชิญสวรรค์และโลกให้เป็นพยานต่อท่านในวันนี้ว่า ข้าพเจ้าตั้งชีวิตและความตายพระพรและคำสาปแช่งไว้ต่อหน้าท่าน เพราะฉะนั้นท่านจงเลือกเอาข้างชีวิตเพื่อท่านและลูกหลานของท่านจะได้มีชีวิตอยู่ ด้วยมีความรักต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และติดพันอยู่กับพระองค์ กระทำเช่นนั้นจะได้ชีวิตและความยืนนาน เพื่อท่านจะได้อยู่ในแผ่นดินซึ่งพระเจ้าปฏิญาณแก่บรรพบุรุษของท่าน” (เฉลยธรรมบัญญัติ 30:19,20)

เราทุกคนก็ต้องเลือกเช่นกัน เราจะเลือกอะไร?

2. เลือกอย่างฉลาด

(1 พงศกษัตริย์ 3:6-15)

ผู้ใดเล่าที่เป็นคนยำเกรงพระเจ้า พระองค์จะทรงสั่งสอนผู้นั้นในทางที่เขาควรเลือกได้” (สดุดี 25:12)

พระคัมภีร์ข้อนี้บอกเราว่า พระเจ้าจะทรงช่วยเราในการตัดสินใจ พระองค์ปรารถนาจะสอนเราให้เลือกอย่างฉลาด เรื่องของซาโลมอนเป็นตัวอย่างที่ดีให้เห็นถึงสติปัญญาที่พระเจ้าประทานให้ในการตัดสินใจ

ใกล้เวลาที่ดาวิดจะสิ้นพระชนม์ พระองค์ประทานราชสมบัติแก่ซาโลมอน ดาวิดตรัสแก่ซาโลมอนว่า

“เราจะไปตามทางของโลกแล้ว จงเข้มแข็ง และสำแดงตัวของเจ้าให้เป็นลูกผู้ชาย และจงรักษาพระบัญชา คำสั่งของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้าคือ ดำเนินในบรรดาพระมรรคาของพระองค์ และรักษา กฎเกณฑ์ของพระองค์... เพื่อเจ้าจะได้จำเริญในบรรดาการซึ่งเจ้าได้กระทำ และในที่ใดๆ ที่เจ้าไป” (1 พงศกษัตริย์ 2:2-3) ซาโลมอนได้ทรงกระทำตามคำแนะนำของพระบิดา และได้ทรงนมัสการพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง ด้วยพระทัยมั่นคง เมื่อพระเจ้าปรากฏต่อพระองค์ และตรัสว่า จะขออะไรก็จะได้ นั่น ซาโลมอนทรงถ่อม

พระทัยและทรงสำนึกในพระกรุณาธิคุณของพระเจ้าเป็นอย่างมาก พระองค์ได้ทรงทูลขอสิ่งที่จะเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า นั่นคือ สติปัญญา (ให้อ่าน 1 พงศ์กษัตริย์ 3:9)

พระเจ้าประทานโอกาสทองให้กับซาโลมอน พระองค์ทรงมีโอกาสที่จะได้ทุกอย่างที่ทรงปรารถนา พระองค์อาจทูลขอความมั่งคั่งหรือชีวิตที่ยืนยาว หรือขอเป็นกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกก็ได้ แต่ซาโลมอนระลึกถึงคำเตือนของพระบิดา และพระเจ้าทรงพอพระทัยในคำของซาโลมอนมาก (ให้คนหนึ่งอ่าน 1 พงศ์กษัตริย์ 3:12,13)

คำทูลขอของซาโลมอนแสดงว่า พระองค์ไม่ได้เห็นแก่พระองค์เอง การเลือกของพระองค์ทำให้พระเจ้าได้ประทานพรอีกมากมายแก่พระองค์ ซาโลมอนทรงสนพระทัยความเป็นอยู่ของประชาชนมากกว่าอย่างอื่น การเลือกครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า พระองค์ทรงมีสติปัญญาอยู่แล้ว ทรงโตแล้ว ไม่ได้คิดอย่างเด็ก ๆ พระเจ้าทรงให้เกียรติแก่พระองค์ด้วยสติปัญญาดันสูงส่งกว่ามนุษย์คนใดในโลกนี้

คำถาม...เหตุใดเราจึงต้องเลือกอย่างฉลาด?

คำถาม...เราจะทำอย่างไรจึงเลือกได้ถูกต้องมากขึ้นกว่าเดิม?

การเลือกที่ฉลาด ก่อให้เกิดประโยชน์ที่เราไม่คาดฝัน และจะมีผลต่อเนื่องตลอดชีวิตของเรา เราจะเลือกได้ถูกต้องด้วยการฝึกให้ชีวิตของเรามีมาตรฐานอย่างพระเจ้า และใช้มาตรฐานนั้นเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ, การเลือกของเรา เมื่อเรายอมให้พระเจ้าทรงนำ เราจะไม่มีวันเลือกผิด!

แบบฝึกหัด

นำแบบฝึกหัดออกมาทำตอนนี้ ใช้เวลา 10-15 นาที

กฎของการเลือก

ให้นักเรียนออกความเห็นแบบระดมความคิด โดยเสนอคำแนะนำในการตัดสินใจ เช่น หลีกเลียงไม่ตัดสินใจเวลาโกรธ แสวงหาพระเจ้าก่อนแล้วจึงตัดสินใจ คิดให้รอบคอบก่อนตัดสินใจ เขียนความคิดเห็นของนักเรียนลงบนกระดาน

3. การเลือกมีผลต่อผู้อื่น

(1 พงศ์กษัตริย์ 3:16-18)

ชีวิตของเราทุกคนมีผลต่อผู้อื่น ไม่มีใครอยู่ในโลกอย่างโดดเดี่ยวได้ เราต่างมีส่วนอยู่ในสังคมด้วยกันทั้งสิ้น หลายคนคิดว่า เขาจะทำได้ถ้าหากไม่เป็นเหตุทำให้คนอื่นต้องเดือดร้อน อย่างนี้เป็นความคิดที่ผิด เราควรรู้ว่า เราต้องรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของเรา

ซาโลมอนทรงรู้ว่า การตัดสินใจพระทัยจะมีผลต่อผู้อื่น พระองค์จึงขอสติปัญญาจากพระเจ้า เพื่อจะได้ปกครองแผ่นดินอย่างฉลาด พระเจ้าก็ได้ประทานสิ่งที่ทรงปรารถนา

ผลของชีวิตฉัน

การตัดสินใจของซาโลมอนมีผลต่อผู้อื่นอย่างไร การตัดสินใจของเราก็มีผลต่อผู้อื่นนั้น แจกกระดาษ ดินสอ ให้นักเรียนเขียนว่า ใครมีความสำคัญต่อชีวิตของเขาบ้าง (เช่น พ่อ แม่ เพื่อน (บอกชื่อ) หรือครู) จากนั้น ให้เขาประเมินดูว่า หากเขากระทำการสิ่งซึ่งอยู่ในรายการต่อไปนี้จะมีผลอย่างไรต่อคนที่เขารัก

- 1) นินทา
- 2) ควบคุมตนเอง
- 3) ตีคยา
- 4) รับใช้พระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ

(ดู 1 พงศกษัตริย์ 3:16-27) หญิงสองคน ได้ทะเลาะกัน เนื่องจากทั้งสองอยู่ในบ้านเดียวกัน และต่างคลอดบุตรห่างกันเพียง 3 วัน หญิงคนแรก กล่าวหาว่า อีกคนนอนทับลูกของตนเองตาย และเอาบุตรที่ตายมาสับเปลี่ยนกับบุตรที่มีชีวิตของตน (ครูอาจเล่ารายละเอียดมากกว่านี้)

แต่หญิงอีกคนกลับได้ว่า ไม่เป็นความจริงทั้งสองยังคงทู่เถียงกันต่อไปอีก...

เมื่อซาโลมอน ได้ฟังความ พระองค์ก็ทรงทราบว่า จะยุติข้อโต้แย้งได้อย่างไร พระองค์จึงสั่งให้เอาดาบมา และตรัสว่า จะแบ่งเด็กออกเป็น 2 ท่อน เพื่อจะได้แบ่งเด็กไปคนละครึ่ง ทันใดนั้น หญิงคนแรกก็ทูลขอให้ซาโลมอนมอบเด็กคนนั้นแก่หญิงคนที่สองซึ่งกำลังดิใจที่กษัตริย์จะแบ่งครึ่งตัวเด็ก....

ดังนั้น ซาโลมอนจึงรู้ว่า ใครเป็นแม่ที่แท้จริงของเด็ก เธอยอมเสียลูกในคนอื่นดีกว่าที่จะให้ลูกตาย ดังนั้น ซาโลมอนจึงให้ลูกชายแก่หญิงคนแรก

การตัดสินใจของซาโลมอนครั้งนี้มีผลต่อมานานมาก... อิศราเอลทั้งปวงทราบเรื่องการพิพากษาซึ่งพระราชอาชพระทานการพิพากษานั้นและเขาทั้งหลายก็เกรงกลัวพระราช เพราะเขาทั้งหลายประจักษ์ว่า พระสติปัญญาของพระเจ้าอยู่ในพระองค์ที่จะทรงวินิจฉัยให้ความยุติธรรม

ดำเนินชีวิตในความจริง

การเลือก เป็นเรื่องสำคัญในชีวิต เราต้องตัดสินใจอยู่ทุกวัน ดังนั้น เราต้องเอาจริงเอาจังในเรื่องนี้ เราต้องตัดสินใจเลือกสิ่งที่เป็นผลดีต่อเรา เมื่อต้องตัดสินใจ ควรพิจารณาว่า

- 1) ต้องรู้ว่า พระเจ้าจะทรงช่วยเรา จะทรงนำเราในการตัดสินใจ
- 2) เราต้องรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของเราเอง
- 3) เราต้องพิจารณาว่า การตัดสินใจในเรื่องหนึ่ง ๆ จะมีผลต่อเราในระยะสั้น และยาวอย่างไรบ้าง
- 4) เราต้องรู้ว่า การตัดสินใจของเราจะมีผลกระทบต่อผู้อื่น เราควรตัดสินใจทำในสิ่งที่จะเป็นผลดีต่อคนรอบข้าง

เมื่อเราเห็นว่า จะตัดสินใจได้ถูกต้องอย่างไร จะช่วยให้ชีวิตคริสเตียนของเราเจริญขึ้น เราจะเติบโตด้วยการจัดเวลาสำหรับการเฝ้าเดี่ยว การอธิษฐานทุกวัน ถ้าเรามีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้า เราก็จะมีกำลัง มีสติปัญญาในการตัดสินใจ

ทุกครั้งเมื่อตัดสินใจ เราต้องมีมาตรฐานของพระเจ้า โดยถามตัวเองดังนี้

1) การตัดสินใจนี้ ประกอบด้วยใจซื่อสัตย์และความกรุณาไหม? จะเป็นเหตุให้ใครรู้สึกเจ็บปวดหรือไม่ หากพระเยซูต้องตัดสินพระทัยในเรื่องนี้ พระองค์จะทรงทำอะไร?

2) การเลือกที่สำคัญประการหนึ่งคือ เราจะต้องเลือกที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า เมื่อดำเนินชีวิตไปและเราเลือกทางที่ช่วยให้เรารักและเชื่อฟังพระเจ้า พระเจ้าก็จะทรงให้เกียรติแก่คนที่แสวงหาพระเจ้าก่อนอื่นใด

หากนักเรียนยังไม่เลือกตามพระเยซู จงเลือกเสียวันนี้ และเราก็จะกล่าวได้เต็มปากว่า **“แต่ข้าพเจ้า และครอบครัว เราจะรับใช้พระเจ้า”**

เฉลยแบบฝึกหัดบทที่ 2

“...ข้าพเจ้าตั้งชีวิตและความตาย พระพรและคำสาปแช่งต่อหน้าท่าน เพราะ ฉะนั้นท่านจง เลือก เอา ข้าง ชีวิต เพื่อ ท่าน และ ลูก หลาน ของ ท่าน จะ ได้มีชีวิตอยู่ ด้วย มี ความ รักต่อพระเยซูฮว่าห์พระเจ้า ของท่าน เชื่อฟัง พระ สุรเสียง ของ พระองค์ และ ติดพันอยู่กับ พระองค์ กระ ทำ เช่น นั้น จะ ได้ ชีวิต และ ความ ยืน นาน...”

บทที่ 3 เราและกลุ่มเพื่อน

จุดมุ่งหมายของบทเรียน : เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงอันตรายและแรงผลักดันในทางผิดจากกลุ่มเพื่อน และที่เขาจะเห็นว่า พระวิญญาณของพระเจ้าทรงมีฤทธิ์ที่จะช่วยเขาได้

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ : อ่านพระคำต่อไปนี้ เพื่อเตรียมการสอน อพยพ 32:21-24, สุภาษิต 22:24-25, ยอห์น 16:33, 1 โครินธ์ 15:1,2,58, กาลาเทีย 5:7,9, 1 ยอห์น 4:4, 5:4

ข้อควรจำ : “เราได้บอกเรื่องนี้แก่ท่าน เพื่อท่านจะได้มีสันติสุขในเรา ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงชื่นใจเถิด เพราะว่าเราได้ชนะโลกแล้ว” (ยอห์น 16:33)

อุปกรณ์การสอน : กระดาษ น.ส.พ., สีเมจิก, กรรไกร, กาว, วารสาร, กระดาษ, ดินสอ, กระดาน, ชอล์ค, แบบฝึกหัด, พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ตัวอย่างจริง

ขณะที่นักเรียนเข้ามาในห้อง ให้ครูแสร้งทำเป็นมองออกไปนอกห้องเรียน โดยสนใจที่จุดๆหนึ่งเท่านั้น ให้จ้องสิ่งนั้นอย่างสนใจเต็มที่ นักเรียนจะค่อยๆ ตามมาดูด้วยทีละคน จนกระทั่งทุกคนมาจึงให้ไปนั่งที่ ที่ให้นักเรียนเห็นว่า เรามักจะทำตามอีกคน แม้ว่าบางครั้งมันไม่มีเหตุผล บทเรียนวันนี้จะช่วยให้เราเห็นว่า เราควรหรือไม่ควรตามอะไรบ้าง

จ๊ะจ๋าวันปฐมนิเทศอย่างกระวนกระวายใจ... เปิดเทอมใหม่... เพื่อนใหม่.... โรงเรียนใหม่.... จ๊ะจ๋าต้องการมีเวลาคุ้นเคยกับเพื่อนใหม่ในค่ายปฐมนิเทศ เขาอยากรู้ว่า เพื่อสนิทในปีการศึกษาใหม่นี้จะเป็นใคร

เมื่อถึงวันค่าย นักเรียนต่างมาถึงค่ายกันอย่างพร้อมเพรียง พวกเขาสนุก! ตื่นเต้น! จ๊ะจ๋าพบหลายคนที่เขาชอบ อากาศก็ดี รายการที่โรงเรียนจัดมาก็สนุก อาหารก็อร่อย....

คืนวันที่สอง มีเพื่อนใหม่มาชวนเขาเข้าร่วมกลุ่ม เนื่องจากคืนนั้นไม่มีรายการของโรงเรียน จ๊ะจ๋าตกลงใจไปกับเขา... และเมื่อเขาก้าวเข้าไปในเต็นท์ของกลุ่มนั้น เขาก็ต้องตกใจ เพราะคนหนึ่งเอาเข็มฉีดยาออกมาแล้วค่อยๆ ฉีดยาเสพติดเข้าเส้นที่ละคน เมื่อเห็นว่าจ๊ะจ๋าตกใจ และไม่ยอมที่จะร่วมมือ พวกเขาเพื่อนใหม่กลุ่มนี้ก็ขู่เข็ญ และบังคับเขา

จ๊ะจ๋าว่า เขาจะต้องไม่มีส่วนในเรื่องนี้แต่เพื่อนล่ะ? จ๊ะจ๋าต้องเป็นเพื่อนกับพวกนี้อีก 3 ปี ในโรงเรียนนี้

นักเรียนเคยพบปัญหาคล้ายๆ จ๊ะจ๋าไหม? โลกต้องการให้เราเป็นเหมือนโลก มักจะมีคำชวนว่า ใครๆ เขาก็ทำกันทั้งนั้น ไม่เสียหายสักนิด... ทำเฮอะ! ไม่งั้นเซซแหละ....

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. มีความตึงเครียดแน่ๆ

(อพยพ 32:21-24, ยอห์น 16:33)

ในระหว่างที่ชนอิสราเอลกำลังเดินทางในถิ่นทุรกันดารนั้น พระเจ้าทรงพยายามอย่างยิ่งที่จะสอนสั่ง, บอก, เน้น, ย้ำให้พวกเขาเห็นว่า พวกเขาต้องรักพระเจ้าอย่างสุดใจ แต่พวกนี้เป็นคนเรียนช้า! เมื่อพบความลำบาก เขาก็บ่นว่าพระเจ้าและโมเสส

คำถาม... โมเสสรู้สึกอย่างไรที่ชาวยิวเป็นเช่นนั้น?

บางทีโมเสสอาจรู้สึกท้อใจและกังวลใจกับประชาชนเหล่านั้น หลายครั้งที่ท่านอาจท้อจนคิดอยากออกไปจากแผนการของพระเจ้า....

เราทุกคนต้องเผชิญอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนซึ่งมาในรูปแบบต่างกันไป แรงกดดันจากกลุ่มเพื่อน ก่อให้เกิดความเครียด เพราะเราทุกคนต้องการเป็นที่ยอมรับ แต่การกระทำที่จะให้คนยอมรับ อาจเป็นสิ่งที่ขัดน้ำพระทัย

จำไว้เสมอว่า เมื่อต้องเผชิญกับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน เราต้องยอมให้พระเจ้าทรงนำเรา เพื่อเราจะได้ว่า เราจะตอบสนองแรงผลักดันจากเพื่อน ตามมาตรฐานของพระเจ้าอย่างไร (ให้คนหนึ่งอ่านจากอพยพ 23:2) พระเจ้าทรงสั่งให้ลูกของพระองค์มีชีวิตที่สะอาด

พระเจ้าทรงเรียกโมเสสไปพบเพื่อทรงบัญชาเรื่องสำคัญสำหรับพลไพร่ของพระองค์ อาโรนจึงต้องรับผิดชอบ ดูแลคนเหล่านั้นแทนโมเสสชั่วคราว แต่เมื่อออกไปๆ ไม่เห็นว่าโมเสสกลับมาสักที พลไพร่อิสราเอล จึงผลักดันให้อาโรนทำรูปเคารพให้พวกเขานมัสการ อาโรนพยายามทำให้ประชาชนพอใจแทนที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

อาโรนทำผิด... คิดดูซิว่า แรงผลักดันจากคนรอบข้างรุนแรงเพียงไร มันสามารถทำให้เขาลงมือสร้างรูปโคทองคำ อาโรนรับผิดชอบในการนำชนชาติอิสราเอล แต่เขากลับถูกคนเหล่านั้นจับจุมูก!

เมื่อโมเสสกลับมาและเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นท่านโกรธมาก.... และถามอาโรนว่าประชาชนได้ทำอะไรแก่อาโรนที่ทำให้อาโรนต้องทำตามพวกเขา คำตอบของอาโรนแสดงให้เห็นว่า เขาไม่เต็มใจรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้น (อ่านอพยพ 32:22-24) อาโรนกลับตอบเลี้ยวไปว่าเป็นความผิดของคนเหล่านั้นฝ่ายเดียว แล้วยังโกหกโมเสสอีกว่า โคนี่เป็นรูปออกมาจากไฟเอง ทั้งๆที่อาโรนเป็นคนสลักรูปนี้ออกมาด้วยมือของตน (อพยพ 32:4) อาโรนไม่ได้ขัดขืนหรือต่อต้านแรงผลักดันที่มารอบข้างเลย....

บางครั้งเรารู้สึกเหมือนอาโรน เพราะเรารู้สึกว่า เป็นการยากที่จะต่อต้านกับแรงผลักดันที่อยู่รอบข้าง แต่อย่าลืมพวกเขาเลวีที่ไม่ยอมขัดน้ำพระทัยพระเจ้าจากอพยพ 32:26 พวกเขาแสดงให้เห็นว่า การสู้กับแรงผลักดันนั้นไม่ยากจนเกินไป!

พระเจ้าทรงทราบดีว่า หลายครั้ง เราจะพบกับเวลาที่เราต้องถูกทดสอบความเชื่อ แต่พระเจ้าทรงหนุนใจเราด้วยพระสัญญาที่ว่า

“เราได้บอกเรื่องนี้แก่ท่าน เพื่อท่านจะได้มีสันติสุขในเรา ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงชื่นใจเถิด เพราะว่าเราได้ชนะโลกแล้ว” (ยอห์น 16:33)

คำถาม...มีวิธีใดที่จะช่วยให้เราสู้แรงผลักดันที่ทำให้เราหลงไปได้บ้าง?

วิธีที่ดีที่สุดอย่างหนึ่งคือ เราจะต้องพยายามทำตัวให้คุ้นกับพระคำของพระเจ้า เมื่อเราฟังพระวจนะเข้าไว้ในใจ ก็จะช่วยให้ความคิดของเราเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พระเจ้าทรงพอพระทัย เมื่อมีการทดลองหรือแรงผลักดันในทางลบผ่านเข้ามา เราก็สามารถเอาชนะมันได้

รายการแรงผลักดัน

ให้นักเรียนทุกคนในชั้นออกความเห็น ว่า แรงผลักดันที่จะได้รับจากเพื่อนมีอะไรบ้าง และการเขียนลงบนกระดาน ตัวอย่าง แพชั่น รายการทีวี กีฬา การเที่ยว ฯลฯ

2. อิทธิพลทางลบ

(สุภาษิต 22:24,25)

อิทธิพลจากเพื่อนนั้นมีทั้งที่ดีและร้าย ส่วนที่เราจะพูดถึงในตอนนี้เป็น อิทธิพลในทางลบ พระเจ้าทรงรู้ดีว่าอิทธิพลแบบใดจะมีผลต่อเรา เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้สร้างเรา

“อย่าเป็นมิตรกับคนที่มักโกรธ หรือไปกับคนใจโมโห เกรงว่าเจ้าจะเรียนรู้ทางของเขาและพัวพันตัวเจ้าเข้าในบ่วง” (สุภาษิต 22:24,25)

พระคำข้อนี้สอนให้เรา รู้จักเลือกเพื่อนพระเจ้าทรงสั่งให้เราหลีกเลี่ยงคนบางชนิด เพราะการเป็นเพื่อนกับคนนั้นๆ จะทำให้เราอยู่ห่างจากพระเจ้า แต่พระองค์ก็ไม่ทรงปรารถนาให้เราคิดว่า ฉันดีกว่าเธอ... พระเจ้าต้องประสงค์ที่จะให้เรา มีเพื่อนสนิทเป็นคริสเตียนที่รักพระองค์

หากเราใช้เวลาอยู่กับเพื่อนที่ไม่เป็นคริสเตียนมากๆ ก็เป็นการทำงานที่เราจะรับอิทธิพลในทางลบมา แม้ว่า จะเป็นสิ่งเล็กน้อยก็อาจทำให้เราหลงไปจากความจริงได้

(กรอบ)

ประเมินอิทธิพล

ใช้แผนภูมิเปรียบเทียบต่อไปนี้เพื่ออภิปรายเหตุผลที่พระคัมภีร์กล่าวว่า การเลือกเพื่อนเป็นสิ่งที่สำคัญมาก โดยนักเรียนจะเติมความเห็นของเพื่อนที่ดีและไม่ดีที่มีต่ออิทธิพลนั้นๆ

กิจกรรม เพื่อนดีว่า..... เพื่อนไม่ดีว่า....

โกง

นินทา

โกหก

ยาเสพติด

เรื่องลามก

1 โครินธ์ 15:33 กล่าวว่า “การคบคนชั่วย่อมเสียหาย”

คำถาม... นักเรียนเคยได้ยินคำว่า ดิฉันร่างแห หรือเปล่า?

คำนี้ใช้ในความหมายที่ว่า เราพลอยเป็นคนผิดเนื่องจากเราไปอยู่ในกลุ่มนั้นต่างๆ ที่เราไม่ได้ร่วมลงมือกระทำผิดสิ่งใด เช่น เข้าไปดูเขาเล่นไพ่ เมื่อตำรวจมาจับ เราก็จะพลอยติดร่างแหไปด้วยต่างๆ ที่ไม่ได้เล่นไพ่ เช่นเดียวกัน หากเราคบคนชั่ว โมย โทก คนทั้งหลายที่เห็นเราอยู่กับพวกนี้ก็จะคิดว่าเรามีนิสัยเช่นนั้นด้วย ที่สำคัญคือว่า เราจะกลายเป็นเหมือนพวกเขาโดยไม่รู้ตัว เราจะเลียนวิธีการพูดของเขา เลียนความคิดของเขา ในที่สุด เราอาจทำในสิ่งที่ผิดต่อหน้าพระทัยพระเจ้าเพียงเพื่อให้เพื่อนเหล่านั้นพอใจ

คำถาม... จากพระคำที่ว่า “เชื่อนิดหน่อยสามารถทำแปดสิบฟูได้ทั้งก้อน” นักเรียนอธิบายได้ไหมว่าการคบเพื่อนที่ไม่ดีมีผลต่อเราอย่างไร?

3. มองที่พระเยซู

(1 โครินธ์ 15:1,2, 1ยอห์น 4:4, 5:4,5)

เรารู้ๆ กันอยู่ว่า การพูดนั้นง่ายกว่าการกระทำ ในเรื่องของการเอาชนะแรงผลักดัน จากกลุ่มเพื่อนๆ เช่นกัน หากเราต้องสู้ด้วยตนเองก็เป็นสิ่งที่ยากมาก แต่พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่า จะประทานกำลังให้เรา (ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน 1 ยอห์น 5:4,5)

นี่เป็นเคล็ดลับของการมีชัยชนะเหนือแรงผลักดันในทางลบ ในฐานะที่เราเป็นบุตรของพระเจ้า เราได้ชัยชนะโลกแล้ว สิ่งที่เราต้องทำคือ การก้าวออกมาด้วยความเชื่อและยืนยันสู่แรงผลักดัน การทดลองที่เข้ามาในชีวิตเรา

ทางหนึ่งที่จะช่วยให้เรามีชัยชนะได้คือ การยึดมั่นในข่าวประเสริฐ (ให้นักเรียนอ่าน 1 โครินธ์ 15:1,2)

คำถาม... การยึดมั่นในข่าวประเสริฐหมายถึงอะไร?

พระเจ้าทรงปรารถนาให้เราหยั่งชีวิตลงในข่าวประเสริฐและผูกพันกับพระเจ้า การที่เราจะมีใจมั่นคงยอมรับพระเจ้าและพระคำของพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจนั้น เป็นพื้นฐานที่ดีของชีวิตคริสเตียน ซึ่งช่วยเราสามารถต้านกับแรงผลักดันจากเพื่อนได้ การไม่ยอมตามเพื่อนไปในทางผิดนั้นเป็นการยาก แต่ถ้าเรายังคงยึดมั่นในมาตรฐานของเรา แม้เพื่อนๆจะไม่ชอบ แต่เขาก็จะนับถือตัวเราแน่นอน

สิ่งสำคัญคือ เราต้องมองที่พระเยซู รู้ไหมว่า ชีวิตของเรานี้สั้นนักเมื่อเปรียบเทียบกับนิรันดร์กาล การตัดสินใจของเราในวันนี้มีผลสืบเนื่องนิรันดร์

โปสเตอร์

แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม แจกกระดาษโปสเตอร์ กาว,กรรไกร,วารสาร,สีเมจิก ให้เขาทำโปสเตอร์หัวข้อว่า “วิธีสู้กับผลักดันที่ไม่ดี” โดยให้เขาเขียนและทำภาพเพื่ออธิบายขั้นตอนของการหลีกเลี่ยงและสู้กับแรงผลักดัน เมื่อทำเสร็จให้ทุกกลุ่มออกมาสรุป

ดำเนินชีวิตในความจริง

“แต่ใครๆ เขาก็ทำกันทั้งนั้น!” เราอาจเคยได้ยินคำนี้ทุกครั้งที่เราปฏิเสธเพื่อน ไม่ทำตามที่เขาต้องการ... เราทุกคนถูกผลักดันให้ทำสิ่งที่เราไม่อยากทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาวัยรุ่นนี้

เพื่อนอาจบังคับให้เราทำสิ่งที่ไม่ควรทำในสังคมสมัยใหม่ เขาคิดว่า การลองกับเรื่อง เพศ, ยาเสพติด, ดิสโกเธค ฯลฯ เป็นสิ่งที่น่าลอง เป็นสิ่งที่ใครๆ ก็ยอมรับ

พระเจ้าไม่มีกฎห้ามอย่างชัดเจนในเรื่องต่าง ๆ เช่นการดื่มเบียร์, การไปเที่ยวตามเชค แต่เราสามารถรู้ได้จากพระคำที่ว่า ขอบเขตอยู่ตรงไหน กฎเกณฑ์ของพระเจ้าไม่ล้าสมัยหากเราแสวงหาพระเจ้าจริงๆ พระเจ้าเองจะตรัสในใจของเรา ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด เมื่อเราทำสิ่งที่ถูกต้องเราก็จะมีสันติสุขในใจ

เราไม่ใช่ของของโลก แต่เราอยู่ในโลกและจำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กับคนในโลก น้ำพระทัยของพระเจ้าคือ ที่เราจะหลีกเลี่ยงเสียจากอิทธิพลในทางผิด ที่จริงรอบข้างเราก็มีแต่สิ่งชั่วร้ายอยู่ หากเรายอมตามมันเท่ากับเรายอมให้ตัวของเรตกอยู่ใต้อำนาจของมัน จงคิดอยู่เสมอว่า พระเจ้าทรงมองเราอยู่ ดังนั้น ไม่ว่าเราจะลงมือทำอะไร เราต้องแน่ใจว่าเราทำถูกแล้ว บางครั้งหากเราเพียงยอมอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ทำผิด เพื่อนอาจคิดว่าเราเห็นด้วยกับเขา แม้ว่าจะไม่ได้ลงมือทำตามเขาก็ตาม

จดหมายผูกมัดตนเอง

ให้นักเรียนอธิษฐานสัญญากับพระเจ้าว่า จากรายการต่อไปนี้ เขาจะเลือกทำในทางที่ถูกต้อง

- 1) การใช้เวลากับพระเจ้า
- 2) การสนทนา
- 3) ทำหน้าที่ผู้มีอำนาจ
- 4) การประพฤติตัวในโรงเรียน
- 5) นิสัยการเรียน, การดูหนังสือ
- 6) การเลือกเพื่อน

ให้เก็บคำอธิษฐานนี้ไว้ในพระคัมภีร์ เพื่อเตือนความจำ

บางครั้ง เราารู้สึกสับสนว่าทำอะไรเพื่อพระเจ้าท่ามกลางอิทธิพลจากเพื่อน ที่เป็นดั่งนั้นเพราะเมื่อเพื่อนทุกคนทำผิด มีแต่เราคนเดียวที่ไม่ยอมทำตาม ดูไปดูมาก็เหมือนว่าเรานี้แหละเป็นคนผิด ใคร ๆ เขาก็ทำถูกต้อง! เราเองที่จะรู้ว่า เราอยู่ในข้างไหนหากพระคำของพระเจ้าฝังลึกในตัวเรา หากเราตั้งใจแน่วแน่ที่จะยืนอยู่ฝ่ายพระเจ้า พระวิญญานจะทรงช่วยเราแน่นอน

บางทีในขณะนี้ นักเรียนรู้อยู่ในใจว่าเรากำลังทำตามเพื่อน แต่ไม่ทำตามพระเจ้า ให้เราหันมาของความช่วยเหลือจากพระเจ้าในวันนี้ พระองค์พร้อมที่จะช่วยนักเรียน

สิ่งที่ช่วยให้เราเอาชนะอิทธิพลไม่ดีได้คือ

- *เชื่อฟังพระเจ้า
- *อ่านพระคัมภีร์
- *อธิษฐาน
- *ไปโบสถ์
- *เพื่อนคริสเตียน
- *และตั้งใจเป็นพยาน

บทที่ 4 เจริญกาทดลอง

- จุดมุ่งหมายของบทเรียน : เพื่อให้รู้ว่า การทดลองมีผลต่อเราอย่างไรบ้าง และให้นักเรียนได้เรียนรู้ที่จะฟังฟังพระคุณของพระเจ้า
- ข้อพระคัมภีร์สำคัญ : อ่านพระคำต่อไปนี้เพื่อเตรียมการสอน สุภาพิต 4:14-15, มัทธีว 4:1-11, 12:34-35, มาระโก 7:20-23, โรม 6:12-14, 1 โครินธ์ 10:13, เอเฟซัส 6:11-17, ฮีบรู 2:18, 4:15, 2 เปโตร 2:9
- ข้อควรจำ : ดังนั้น ท่านจงหลีกเลี่ยงหนีเสียจากราคะตัณหาของคนหนุ่ม และจงใฝ่ในทางธรรม ในความเชื่อ ความรัก และสันติสุขร่วมกับผู้ที่ออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยใจบริสุทธิ์ (2 ทิโมธี 2.22)
- อุปกรณ์การสอน : ศัพทานุกรมพระคัมภีร์, การ์ด 3x5 นิ้ว, กระดาษ, ดินสอ, กระดาน, ชอล์ก, แบบฝึกหัด, พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

อภิปราย

คำถาม...การทดลองกับความบาปต่างกันอย่างไร? หนุนใจให้นักเรียนตอบและอภิปราย

ผิดไหม?... ที่เราจะคิดไม่ดีบ้าง? เป็นการผิดสำหรับเราหรือไม่ที่เรามองใครสักคนและชอบเขาเป็นพิเศษทั้ง ๆ ที่รู้ว่า เขามีแฟนอยู่แล้ว? เป็นการผิดหรือไม่ที่เรามองเพื่อนเพศเดียวกับเรา แล้วมีใจอยากอยู่ใกล้เขาอย่างประหลาด?...

มีหลายครั้งที่เราเข้าสอบ และทำไม่ได้ เรบอกตัวเองในใจว่า เอ...ทำไมไม่ส่งสายตาให้ยาวไปยังโต๊ะข้างหน้าหรือข้าง ๆ คิดเช่นนั้นเป็นบาปไหมนะ?

หรือว่า เราเห็นเพื่อนมีเสื้อสวย ๆ มีจักรยานคันใหม่ เรารู้สึกว่า เขาไม่สมควรที่จะมีสิ่งนี้ เราต่างหากที่ควรได้... หากนักเรียนคิดอย่างนั้น เป็นบาปไหม?

การตัดสินใจที่ยากเย็นในแต่ละวันคือการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการทดลองและความบาป เราต้องมาพิจารณาว่า สิ่งใดเป็นการทดลอง สิ่งใดเป็นความบาป เมื่อไรการทดลองจะกลายเป็นบาป

เราจะเปรียบเทียบสองสิ่งนี้คล้ายกับว่า... เราไม่สามารถห้ามนกบินข้ามหัวเราได้ เราเอง ต้องพบกับ การทดลองทุกวัน... หน้าทีของเราคือต้องพยายามหลีกเลี่ยงไม่ยอมเพเลียงพลั่วต่อการทดลอง

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. ทุกคนถูกทดลอง

(มัทธีว 4:1-11, ฮีบรู 4:15)

ตลอดประวัติศาสตร์อันยาวนานของโลก เราจะเห็นว่า มนุษย์พยายามอย่างยิ่งที่จะหลีกเลี่ยงให้พ้นจากการทดลองและบาป บางคนได้ทรمانตัวเองเพื่อให้ใคร ๆ เห็นว่าเขาบริสุทธิ์

ในโลกนี้ ไม่มีมนุษย์คนใดหลีกเลี่ยงไปจากการทดลองได้ การทดลองมาจากมารตั้งแต่สมัยพระเจ้าทรงสร้างโลก การทดลองเป็นวิถีทางที่ทำให้มนุษย์ตกอยู่ในความบาป

คำถาม...เอวาทถูกทดลองอย่างไร?

มารในร่างของงูได้ล่อหลอกและทดลองให้เอวามีความคิดตามมันไป มันพยายามให้เอวาคิดหลงผิดไปจากทางของพระเจ้า

คำถาม... เราถูกทดลองอย่างไร?

หลายคนเห็นว่า การทดลองทำให้ตนต้องพ่ายแพ้ เขาจึงหลีกเลี่ยงหนีไปจากสังคมโดยคิดว่า การกระทำอย่างนั้นจะช่วยให้เขาไม่ต้องพบการทดลองและเป็นคนบริสุทธิ์ปราศจากบาป

นักเรียนคิดเห็นอย่างไร ได้หลีกเลี่ยงหนีจากการทดลองด้วยการแยกตัวออกจากสังคม พระคนหนึ่งชื่อ สิเมโอน สไตลล์ไลท์ (ปี ค.ศ. 386-460) ได้ฝังตัวลงในดินเหลือแต่ศีรษะ โผล่ออกมา อยู่ได้ถึง 3 เดือน (คงจะมีคนเอาข้าวเอาน้ำมาให้) แล้วต่อมาก็ทำแปลกไปอีกโดยขึ้นไปอยู่บนหอคอย สูงถึง 60 ฟุต ในเมืองอันทิโอก เป็นเวลาถึง 30 ปี เขาคิดว่า ตนเองจะบริสุทธิ์ด้วยวิธีนั้น ส่วนพระเฮอรัสมิทก็คนกลับได้ชื่อว่ามี ความบริสุทธิ์ เพราะไม่ได้อาบน้ำหรือเปลี่ยนเสื้อผ้าตั้งแต่เข้าบวชเป็นพระ!

คนเหล่านี้หารู้ไม่ว่า ความชอบธรรมมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากเขาทรمانตนเองเช่นนั้น

(ให้นักเรียนออกความคิดเห็นจากเรื่องที่เล่ามา)

รายงาน

ก่อนหน้านี้นักเรียนทำรายงานเกี่ยวกับท่าทีและชีวิตของภิกษุ (โดยไม่วิจารณ์หรือออกความเห็น ขอเป็นเพียงรายงานตามความเป็นจริง) เมื่อครูสอนเกี่ยวกับพระเฮอรัสมิทแล้วก็ให้เปรียบเทียบท่าทีของพวกพระต่อชีวิตที่ปราศจากบาป

แม้แต่พระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นพระบุตรของพระเจ้าก็ต้องเผชิญกับการทดลอง สิ่งที่พระองค์ไม่ได้ทำเหมือนคนอื่น ๆ ก็คือ พระองค์ไม่แพ้การทดลองใดๆ และพระองค์ก็ทรงช่วยเราได้

2. แบบของการทดลอง

(มัทธิว 12:34,35 มาระโก 7:20,23)

ให้เรามาดูพระคัมภีร์ซิว่า กล่าวถึงการทดลองและบาปอย่างไร เพราะการเรียนรู้แบบแผนของการทดลองจะช่วยให้เรารู้ว่าจะจัดการและหลีกเลี่ยงบาปได้อย่างไร

คำถาม...ต้นเหตุของการทดลองที่นำไปสู่ความบาปอยู่ตรงไหน?

คนที่ทรمانตนเองเขาอาจคิดว่าการทดลองมาจากสังคมรอบข้าง เขาจึงพยายามแยกตัวออกจากสังคมคิดว่าจะทำให้เขาไม่มีบาป

พระเยซูทำให้เราได้เห็นภาพของการทดลองและงานของมันแตกต่างกันไปจากคนเหล่านั้นอย่างสิ้นเชิง (ให้นักเรียนอ่านมัทธิว 12:34,35 มาระโก 7:20-23) พระเยซูชี้ให้เราเห็นว่า การทดลองและความบาปมาจากใจของเรา จากความคิดและอารมณ์มิใช่ภายนอก การควบคุมโลกภายในชีวิตสำคัญกว่าการควบคุมโลกภายนอก “เพราะว่าจากภายในมนุษย์คือจากใจมนุษย์ มีความคิดชั่วร้าย การล่องประเวณี การลักขโมย การฆ่าคน การผิดผี ผิดเมีย การโลภ ความอธรรม การล่อลวงเขา ราคะตัณหา อิจฉาริษยา การใส่ร้าย ความเย่อหยิ่ง ความบดขยี้ สารพัดการชั่วนี้เกิดมาจากภายใน และทำให้มนุษย์เป็นมลทิน” มาระโก 7:20-23

คำถาม... เราจะทำลายแบบแผนการทดลองได้อย่างไร?

คำถาม... เราจะมียัยชนะในสงครามภายในและไม่ทำบาปได้อย่างไร? (หนุนใจให้ออกความเห็น)

เราต้องให้พระเจ้าควบคุมความคิดและความปรารถนาของเรา และเมื่อการทดลองมาถึงเรา พระเจ้าก็ทรงช่วยให้เราชนะ!

3. หนีจากการทดลอง

(สุภาษิต 4:14-15, โรม 6:12-14)

คำถาม... มีวิธีใดที่จะจัดการกับการทดลองได้ดีที่สุด?

เราคงชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับวีรบุรุษ... เรามักประทับใจคนที่มียัยชนะที่ตื่นเต้นเสี่ยงตายอยู่เสมอ และเราก็ยกย่องคนที่ยอมทุกซ์เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น

แต่พระเจ้าไม่ได้ทรงเรียกเราให้ทำสิ่งที่กล้าบ้าบิ่นเพื่อเอาชนะความบาป พระองค์ไม่ปรารถนาให้เราวิ่งไปหาการทดลองเพื่อแสดงให้เห็นว่า เรากล้าหาญ พระเจ้าไม่ได้ขอให้เราเดินผ่านความบาปเพื่อแสดงว่าเราแกร่งแต่พระเจ้าทรงขอสิ่งที่ตรงข้าม... นั่นคือ.... หลีกจากบาปให้ไกลที่สุดเท่าที่จะทำได้

“อย่าเข้าไปในวิถีของคนชั่วร้ายและอย่าเดินในทางของคนอธรรม จงหลีกเลี่ยง อย่าเดินบนนั้น เลี้ยวออกไปเสีย และจงผ่านไป” (สุภาษิต 4.14-15)

(ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน โรม 6. 12-14) การวิ่งหนีไปจากความบาปคือ สิ่งที่ต้องทำ พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราต่อต้านบาป เราต้องสลัดมันออกไปจากชีวิต เพราะเมื่อพระคริสต์อยู่ในเรา บาปนั้นไม่สามารถผูกมัดเราได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า เราเองเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะเก็บบาปเอาไว้หรือทิ้งมันไป

สำนวนเปรียบเทียบ

ให้นักเรียนอ่าน โรม 6:13 และเขียนใหม่เป็นสำนวนของเขาเองและเปลี่ยนคำจากท่านเป็นฉันจากบาป เป็นชื่อบาปที่เราต้องการทิ้ง เช่น ฉันจะไม่ยอมให้ปากของฉันนิทาใคร ฉันจะไม่ยอมให้มือขโมยของใคร

4. พระเจ้าประทานความช่วยเหลือ

พระเจ้าทรงมีขั้นตอนที่จะช่วยให้เราสู้กับการทดลองได้ พระองค์ไม่ทรงทอดทิ้งเรา

คำถาม... เราจะจัดการกับการทดลองอย่างไร ให้สรุปจากบทเรียนในวันนี้และจากประสบการณ์ของนักเรียน (เขียนข้อสรุปบนกระดาน)

1) เมื่อเราพบการทดลอง เราสามารถทูลขอพระเจ้าให้ทรงช่วยเราหลีกเลี่ยงจากการทดลองนั้น หากเราหันมาหาพระเจ้าสม่ำเสมอ พระองค์ทรงช่วยเราแน่ ๆ

แผนสู้บาป

เมื่อกล่าวถึงวิธีชนะบาป ให้เขียนหัวข้อต่อไปนี้ควบคู่ลงบนกระดานไปด้วย

- 1) หนี... ถ้าทำได้
- 2) สู้... ถ้าจำเป็น
- 3) เตรียมอาวุธให้พร้อมเสมอ
- 4) คาดหวังว่า พระเจ้าจะทรงช่วย

2) พระเจ้าประทานยุทธภัณฑ์ฝ่ายวิญญาณที่จะช่วยให้เราชนะการทดลองได้ (ให้นักเรียนอ่านเอเฟซัส 6:11-17) ในสมัยของท่านเปาโล พวกทหารจะมีเสื้อเกราะ มีดาบและโล่หุ้ม เช่นเดียวกัน พระคำของพระเจ้าคือความจริง ความชอบธรรม, ข่าวประเสริฐและพระวิญญาณบริสุทธิ์จะช่วยให้เราชนะการทดลองได้

3) พลังสำคัญที่สุดคือ การสถิตอยู่ขององค์พระวิญญาณ เราไม่ต้องกลัวว่าจะคล้อยตามความบาปไป **“เพราะเหตุที่พระองค์ได้ทรงสามารถช่วยผู้ที่ถูกทดลองใจได้”** (ฮีบรู 2:18)

4) พระเจ้าทรงสัญญาที่จะช่วยให้เราพ้นการทดลอง เมื่อเราวางใจพระองค์ ถึงแม้ว่าบางครั้งเราไม่รู้ว่าจะหนีให้พ้นการทดลองอย่างไร หรือบางทีเราถึงกับไม่อยากหนีการทดลองนั้น **“องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงทราบว่าจะช่วยคนชอบธรรมให้รอดพ้นจากการทดลองได้อย่างไร”** (2เปโตร 2:9)

ดำเนินชีวิตในความจริง

เราไม่ต้องอยู่โดยกลัวการทดลองและบาป พระเจ้าทรงรู้ว่าเราเป็นมนุษย์และจะพบการทดลองอยู่เสมอ พระเยซูก็ทรงถูกทดลอง หากเราคิดให้ดี เราต้องเข้าใจว่า แม่ทัพที่ดี คือ แม่ทัพที่ยอมให้ทหารออกรบ เขาต้องเข้าใจแผนการรบและยุทธวิธี เขารู้จุดอ่อนและจุดได้เปรียบของกองทัพ แม่ทัพต้องยอมเสี่ยง ยอมให้ทหารพบความลำบากเพื่อที่จะได้ชัยชนะ พระเยซูทรงช่วยเราให้ชนะการทดลองและทรงเล้าโลมใจเราได้ เพราะทรงทราบว่า การต่อสู้นั้นเป็นอย่างไร ทรงรู้จุดอ่อนของเรา แม้เรามีจุดอ่อน พระเจ้าก็ยังทรงรักเรา

ข้อที่ขอบ

แจกการ์ด 3x5 นิ้ว แก่นักเรียน และให้เลือกข้อพระคำที่เขาได้เรียนในวันนี้มาหนึ่งข้อ เขียนลงในการ์ดนั้น โดยให้ข้อพระคำนั้นเป็นข้อที่จะช่วยเขาในการสู้กับบาปและการทดลอง ให้เขาท่องจำเป็นการบ้าน

การถูกทดลองไม่ใช่สิ่งผิดปกติหรือน่ากลัว แต่ประการใด สิ่งที่น่ากลัวคือ บาป! เมื่อเรายอมแพ้ ยอมทำตามการทดลอง เท่ากับเราทำบาป! แต่อย่าลืมว่าเราสามารถหลีกเลี่ยงจากบาปได้ โดย

- 1) เราต้องรู้ว่าการทดลองนั้นมาถึงเราเพราะความปรารถนาที่โลกและมารใส่ให้เรา
- 2) เราต้องให้พระเยซูเข้ามาสถิตในชีวิตและครอบครองเหนือเรา และต้องใช้พระคำของพระเจ้าให้เป็นประโยชน์ในการสู้กับการทดลอง
- 3) เรารู้ว่า พระเจ้าทรงช่วยเราเพราะเราเชื่อ ดังนั้นเราหนีพ้นการทดลองก็โดยความเชื่อ และเต็มความคิดใจด้วยวิถีทางที่จะนำเราไปสู่ชีวิตที่บริสุทธิ์ในพระเจ้า

นักเรียนเชื่อในพระเยซูหรือยัง? หากยัง นักเรียนอาจไม่สนใจการทดลองและบาปซึ่งจะก่อผลร้ายในชีวิตนิรันดร์ของเรา จงเข้ามาหาพระเยซู เพื่อเราจะได้พ้นจากผลของบาปนั้น

บทที่ 5 ชนะวัตถุนิยม

จุดมุ่งหมายของบทเรียน : เพื่อให้นักเรียนได้มีทำที่ถูกต้องต่อสิ่งของและทรัพย์สิน และที่เขาจะเริ่มต้นแสวงหาทรัพย์สมบัติฝ่ายวิญญาณจากพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์ : อ่านพระคัมภีร์ต่อไปนี้เพื่อเตรียมการสอน สุภาพิต 11:4 มัทธิว 6:24 ลูกา 12:16-34 1ทิโมธี 6:9, 10

ข้อควรจำ : ไม่มีผู้ใดเป็นข้าสองเจ้าบ่าวสองนายได้ เพราะว่าจะชังนายฝ่ายหนึ่งและจะรักนายอีกข้างหนึ่ง หรือจะนับถือนายฝ่ายหนึ่งและจะดูหมิ่นนายอีกฝ่ายหนึ่ง ท่านจะปฏิบัติพระเจ้าและปฏิบัติเงินทองพร้อมกันไม่ได้ (มัทธิว 6:24)

อุปกรณ์การสอน : กระดาษคำถามจำนวนพอกับนักเรียน การ์ด 3x5 นิ้ว กระดาษหนังสือพิมพ์ กรรไกร กาว วารสาร กระดาษ ดินสอ กระดาษดำ ชอล์ค แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

แจกใบสอบถามให้นักเรียนตอบก่อนเรียน โดยมีคำตอบให้เลือกว่า ใช่-ไม่ใช่

- 1) วัตถุนิยมคือ ความต้องการที่จะมีอาหารหรือเสื้อผ้าให้เพียงพอ
- 2) ถ้าฉันสนใจการแต่งตัว สนใจการตกแต่งจักรยานมากๆเท่ากับฉันเป็นพวกนิยมวัตถุ
- 3) ถ้าเราสนใจบ้าน อาหาร การเรียน เป็นบาป
- 4) เราไม่ควรสนใจตัวเอง แต่ควรสนใจการเป็นพยานมากกว่า

วัตถุนิยมคืออะไร? หากเราถลันคำนี้ ก็จะได้คำว่า นิยมวัตถุ ความหมายของวัตถุนิยมที่เราจะกล่าวถึงในวันนี้ คือ จิตใจที่นิยม ยกย่อง อยากได้ทรัพย์สมบัติต่างๆมาครอบครองให้มากที่สุด

เราอยู่ในโลกที่เต็มไปด้วยวัตถุ ชีวิตของเราต้องการวัตถุต่างๆเพื่อให้ดำรงอยู่ได้ ไม่ว่าจะเป็นอาหาร บ้าน เสื้อผ้า และเงิน แต่พระคัมภีร์ได้เตือนไว้ว่า หากเรารักและมีส่วนเกี่ยวข้องกับโลกนี้มากไป ก็เป็นสิ่งที่อันตราย ในโลกนี้มีกิจกรรมต่างๆ มีความกระหาย มีความอยากได้ที่ไม่สิ้นสุดซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของมาร และเป็นศัตรูของพระเจ้า กับอาณาจักรของพระองค์

คนที่มิใช่ใจแน่วแน่มไปทางวัตถุนิยม คือ คนที่มีชีวิตอยู่เพื่อจะครอบครองสิ่งของต่างๆในโลกนี้ และเห็นว่าสิ่งเหล่านี้สำคัญกว่าพระเจ้า เมื่อเราห่วงใยทรัพย์สมบัติและให้พระเจ้ามาเป็นที่สองในชีวิตแล้ว เท่ากับเรากำลังตกอยู่ในบ่วงของวัตถุนิยม

เราจะอยู่ในโลกนี้โดยไม่ตกอยู่ในความคิดนิยมวัตถุได้อย่างไร? นี่เป็นสิ่งที่สิทธิชนของพระเจ้าพยายามหาคำตอบมาหลายยุคหลายสมัย คนพวกหนึ่งก็ทำตัวเหมือนพระเสอร์มิตที่แยกตัวออกจากโลก ส่วนอีกพวกก็มีความรู้สึกสบายใจที่จะทุ่มชีวิตให้กับการแสวงหาความมั่งคั่งให้กับตนเอง

บทเรียนในวันนี้เราจะได้อ่านและพิจารณาว่า พระเจ้าตรัสถึงความมั่งคั่งและบ่วงแ้วของวัตถุนิยมอย่างไร และมาดูว่าอันตรายของการให้คุณค่ากับวัตถุมากๆคืออะไร

สนทนา

มีคนกล่าวว่า “เป็นเรื่องธรรมดาที่เราจะมีทรัพย์สิน เราอย่าให้ทรัพย์สินเหล่านั้นมาเป็นเจ้าของตัวเราก็ตีแล้วกัน”
ให้นักเรียนสนทนากันว่า เขาจะใช้สิ่งที่มีอยู่เพื่อพระเจ้าและถือว่าเป็นพระพรจากพระเจ้าได้อย่างไร?

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. วัตถุนิยมคืออะไร?

(สุภาษิต 11:4, 1ทิโมธี 6:9,10)

ให้ความหมาย

แจกกระดาษ 3x5 นิ้ว และดินสอให้นักเรียนและให้เขาเขียนความหมายของคำว่า วัตถุนิยม เก็บคำตอบคืนและอ่านหน้าชั้น

คำถาม...นักเรียนจะให้ความหมายคำว่า “ความมั่งคั่ง” ว่าอย่างไร คนที่ร่ำรวยคงให้ความหมายแตกต่างไปจากกรรมกรที่หาเช้ากินค่ำ ความมั่งคั่งของคนๆหนึ่งอาจไม่ใช่ความมั่งคั่งของอีกคน พระคัมภีร์สอนเราว่า วิบัติจะมีแก่คนที่วางใจในทรัพย์สมบัติของตน คริสเตียนรู้ว่า ความชอบธรรมเป็นสิ่งที่มีความหมายในสายพระเนตรของพระเจ้า ความมั่งคั่งมิได้ช่วยอะไรเราในฝ่ายวิญญาณ (สุภาษิต 11:4) ชีวิตที่อุทิศให้กับการแสวงหาความมั่งคั่งเป็นชีวิตที่ว่างเปล่า ไร้ค่า การสะสมสิ่งต่างๆนั้นมีแต่จะทำให้เกิดใจโลภอยากสะสมมากขึ้นอีก

เสื้อผ้าสวยๆ รองเท้าชั้นดี เกมคอมพิวเตอร์ แทปเลต มือถือ ฯลฯ มิได้เป็นบาปในตัวของมันเอง บาปเกิดขึ้นเมื่อเรามีความอยากได้มันมากจนความอยากนั้นเข้ามาอยู่ในความคิด จิตใจ เมื่อเราให้สิ่งนั้นมาเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก ไม่ว่าจะเป็แบงก์ 500 หรือเหรียญสตึง มันก็ไม่บาปในตัวของมันเอง แต่เมื่อมันมาแทนที่ความรักที่เรามีต่อพระเจ้าแล้ว เราก็ทำบาปต่อพระองค์

“ส่วนคนเหล่านั้นที่อยากร่ำรวยก็ตกอยู่ในข่ายของความเย้ายวน และติดบ่วงแ้ว และในความปรารถนานานที่ไร้ความคิดและเป็นภัยแก่ตัว ซึ่งทำให้คนเราต้องถึงความพินาศเสื่อมสูญไป ด้วยการรักเงินทองนั้น เป็นมูลรากแห่งความชั่วทั้งมวล และเพราะความโลภนี้แหละจึงทำให้บางคนห่างไกลจากความเชื่อและตรอมตรมด้วยความทุกข์” (1ทิโมธี 6:9-10)

2. ใครเป็นนายของเรา?

(มัทธิว 6:24 ลูกา 12:16-21)

พระเยซูทรงเล่าเรื่องคำอุปมาเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจว่า มนุษย์กับพระเจ้าคิดไม่เหมือนกัน

เล่าเรื่อง

ให้นักเรียนคนหนึ่งเตรียมอ่าน ลูคา 12:16-21 มาล่วงหน้า และเล่าให้เพื่อนฟัง จากนั้นจึงสนทนา ถาม-ตอบ ด้วยคำถามต่อไปนี้

- 1) ผิดไหมที่ไร่นาของเศรษฐีเกิดผลบริบูรณ์?
- 2) ผิดไหมที่จะเก็บข้าวไว้สำหรับปีต่อไป?
- 3) เหตุใดพระเยซูจึงเรียกเขาว่า “คนโง่”?
- 4) จากเรื่องนี้พระเยซูทรงสอนว่าอย่างไร?

ประเมินผล

แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะประเมินผลของคนที่มีใจนิยมวัตถุ

- 1) เป้าหมายของชีวิตเขาคือ?
- 2) เขาใช้เวลาอย่างไร?
- 3) เขามักพูดถึงอะไร?
- 4) เขาใช้เวลากับใครมาก?
- 5) เขาใช้เงินไปกับเรื่องอะไรมาก?
- 6) เขามักคิดถึงอะไร?

เมื่อคุยกันเสร็จให้หัวหน้ากลุ่มออกมาแบ่งปันผลการอภิปรายหน้าชั้น

จากเรื่องนี้ เราได้รับบทเรียนเกี่ยวกับวัตถุนิยมว่า อันตรายที่สำคัญคือ เราต้องระวังไม่ให้ตัวเราตกอยู่ในบ่วงเร็วของวัตถุนิยมและห่างเหินไปจากพระเจ้า

คำอุปมาเรื่องนี้สอนให้เราเห็นชัดเจนเลยว่า เราจะต้องคิดให้ถูกต้อง ผู้ที่ควรเป็นเจ้านายเหนือชีวิตของเราคือใคร?

3. สิ่งที่มาเป็นอันดับแรก

(ลูคา 12:22-34)

เราอาจมีเพื่อนที่แต่งตัวเก่งตามแฟชั่น อาจใส่แว่นตานำสมัยที่สุด เข้าคิสโก้เชคเป็นประจำ ทรงผมล้ำยุค ฯลฯ

แต่เพื่อนๆมองว่าเราเป็นคนอย่างไร? เป็นคนทันสมัย หรือเป็นคนเชยๆ ไม่เข้าสังคม ไม่มีเสื่อสวยๆ ไม่มีฮินส์สักตัว หรือบางครั้งเรามองตัวเองว่า น่าสงสาร มีรองเท้าเก่าๆอยู่เพียงคู่เดียว

คำถาม... ผิดไหมที่เราต้องการแต่งตัวให้งดงาม ให้หล่อ?

(ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน ลูคา 12:22-34) พระเยซูทรงสอนวิธีจัดการกับวัตถุนิยมดังนี้

1) ให้พลังชีวิตของเราสร้างภายในมิใช่ภายนอก (ข้อ 22-26) เมื่อเราไม่มีเสื้อผ้าที่เราอยากได้ เราก็ไม่ยอมไปโบสถ์ นี่ไม่ถูกต้อง หรือบางครั้งเราใช้เวลาในการหารองเท้าที่จะให้เข้ากับเสื้อผ้าหลายต่อหลายชั่วโมง....

2) อย่าเสียเวลาไปกังวลกับสิ่งต่างๆในโลกนี้ จงยอมทุกสิ่งกับพระเจ้าและตั้งใจรับใช้พระองค์ (ข้อ 29-30) พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เรา รู้ความเป็นไปต่างๆในโลกก็จริง แต่ไม่ทรงประสงค์ให้เราไปกังวล กระวนกระวายใจ เมื่อพระเยซูทรงเป็นหนึ่งในชีวิต พระเจ้าจะทรงใช้ชีวิตของเราได้

3) วางใจว่าพระเจ้า คือ ผู้ประทานสิ่งที่จำเป็นทั้งทางฝ่ายวัตถุและฝ่ายวิญญาณ เมื่อเรายกย่องพระองค์ให้ทรงเป็นหนึ่งในชีวิต

“แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งเหล่านี้ให้” (ลูกา 12:31)

หากเราตั้งใจแน่วแน่ที่จะให้พระเจ้าทรงมาเป็นหนึ่งแล้ว วัตถุนิยมก็ลดอิทธิพลไป เมื่อเรามองว่าพระองค์ทรงเป็นทรัพย์แท้ของเรา เราก็จะไม่พ่ายแพ้ต่อความต้องการทางวัตถุที่เกินพอ

โปสเตอร์

แบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม แจกกระดาษโปสเตอร์ กรรไกร กาว วารสาร หนังสือพิมพ์ โดยกลุ่มแรกมีหัวข้อว่า “การมองของโลก” อีกกลุ่มให้หัวข้อว่า “การมองของพระเจ้า”

ให้แต่ละกลุ่มตัดรูปจากวารสารเพื่อแสดงภาพความหมายของหัวข้อที่กำหนดให้ โดยอาจวาดภาพเพิ่มเติม เขียนคำอธิบายลงไปก็ได้ จากนั้นจึงนำไปติดบอร์ดของคริสตจักร

ดำเนินชีวิตในความจริง

เราอยู่ในโลกแห่งวัตถุและเราจำเป็นต้องมีสิ่งต่างๆเพื่อจะดำรงชีวิตอยู่ได้ เราทุกคนต้องการที่อาศัย ต้องการอาหาร ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน เราต้องเรียนรู้ว่า พระเจ้าปรารถนาให้เราทำอย่างไรกับสิ่งที่มีอยู่ และในการดำเนินชีวิตแต่ละวันให้เราตั้งใจแสวงหาทรัพย์สมบัติฝ่ายวิญญาณ มิใช่ทรัพย์สิ่งของในโลก

พระเจ้าทรงสนพระทัยที่จะปกป้องจิตใจของเรามีให้มองเห็นว่าความสนุกสนานและทรัพย์สมบัติเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต พระเยซูตรัสว่า เราเป็นผู้เลือกเองว่า เราจะเป็นทาสของใคร พระเจ้าหรือเงินทอง

บางคนคิดว่า คนร่ำรวยที่แสวงหาเงินนั้น คือคนที่เห็นว่า เงินเป็นพระเจ้า นั่นเป็นความเข้าใจที่ผิด คนบางคนไม่มีเงินเลยก็เป็นทาสของเงินได้เช่นกัน

ประเมินตนเอง

ให้นักเรียนประเมินตนเองเป็นส่วนตัว โดยเขียนข้อที่จะประเมินลงบนกระดานหรืออ่านให้เขาฟังดังนี้

1) ฉันใช้เวลาส่วนใหญ่คิดถึง

ก. แฟชั่น ดารา

ข. การไปเที่ยว

- ค. น้ำพระทัยของพระเจ้า
- 2) ฉันใช้เงินไปซื้อ.....มาก
- ก. ซีดีเพลง
- ข. เสื้อผ้า รองเท้า กระเป๋า เป้
- ค. หนังสือที่ให้ความรู้เรื่องพระเจ้า
- 3) เพื่อนๆเห็นว่าฉันเป็นคน
- ก. นิยมวัตถุ
- ข. ฝ่ายวิญญาณ

จากนั้นหันมาให้นักเรียนตอบรับการทรงเรียกของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา

เราจะป้องกันตนเองให้พ้นจากวัตถุนิยมได้อย่างไร? ก็โดยที่เราให้พระเจ้ามาเป็นทีหนึ่ง กับค้ำของวัตถุนิยมนั้นแบบเนียน ซับซ้อน บางทีเราอาจต้องการบางอย่างเพียงเล็กน้อย มันค่อยๆคืบคลานเข้ามา และเรายอมต่อมัน ทำให้เราขาดจากพระเจ้าไปที่ละน้อย การยอมให้สิ่งต่างๆมาดึงความสนใจของเราไปจากพระเจ้า เป็นสิ่งที่อันตรายมาก

นักเรียนมีแผนการอย่างไรสำหรับชีวิต นักเรียนมีเป้าหมายอย่างไร? อยากมีบ้านสวยๆ งานที่เงินเดือนดีๆ อยากมีรถ? เรามีความต้องการได้ แต่อย่าให้ความต้องการนั้นมาแทนที่พระเจ้าของเรา หากนักเรียนยังไม่เคยรับพระองค์เข้ามาในชีวิต ขอเชิญรับพระองค์วันนี้

เฉลยแบบฝึกหัดบทที่ 5

	า	ย	น	คิ	ธ	ลั	บ	พี	ใ
ก	ล	จ	ฝั	ถ	แ	ว	เ	ม	ห้
แ	บ	ก	ธ	น	ศ	พ	ง	เ	นี้
ธ	ห	ง	แ	ข	า	ร	ร	ศ	ธ
คั	ง	แ	า	อ	จึ	ะ	ท	ติ	า
ท่	ที่	ส	ถ	ง	ศ	อ	ะ	ม	ถั
ถ	น	ศ	ห	พ	เ	ก	จ	ลั	ห
า	บ	ว	ง	ร	ะ	ง	คั	ง	เ

เขียนคำตอบลงข้างล่างนี้
แต่ท่านทั้งหลาย
จงแสวงหาแผ่นดิน
ของพระเจ้า แล้ว
พระองค์จะทรงเพิ่ม
เติมสิ่งเหล่านี้ให้

ชนะด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้า

เขาวชน ชอบการผจญภัย เขาปรารถนาสิ่งที่ท้าทาย น่าตื่นเต้น เขาไม่ต้องการ “ความเบื่อ” มีบางคนกล่าวว่า พระคัมภีร์ 90% นั้นคือ ความจริงทางประวัติศาสตร์ (เช่น ประวัติศาสตร์ในพันธสัญญาเดิม พระกิตติคุณ กิจการ) มีเพียง 10% ที่เป็นคำสอน ดังนั้น เราจึงควรหันมามองความจริงทางประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตของเรามากขึ้น

เป็นการยากที่เราจะหาพระคัมภีร์เล่มใดที่จะท้าทายน่าตื่นเต้นเท่ากับหนังสือกิจการ บทเรียนตอนนี้จะช่วยให้เขาวชนได้ถวายตัวต่อพระเจ้า ต่อการผจญภัยที่ยิ่งใหญ่นั้นคือ ชีวิตแห่งความเชื่อในพระเจ้า

จากการที่เราพิจารณาชีวิตและสถานการณ์ต่างๆที่คริสเตียนได้เผชิญมาในยุคแรกนั้น นักเรียนจะได้เข้าใจวิถีทางของพระเจ้า และพระราชกิจของพระองค์ในชีวิตของเขาด้วย เมื่อเขาเห็นตัวอย่างที่เปโตรและยอห์นกล้าหาญที่จะยืนหยัดต่อสู้การต่อต้าน เขาก็จะเรียนรู้ว่า พระเยซูทรงช่วยเขาเมื่อเขายึดมั่นในความเชื่อ ไม่ว่าจะอยู่ในบ้านหรือที่โรงเรียน และเมื่อเขาเห็นว่า พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ ทรงนำท่านเปาโลและซิลวาให้พ้นจากคุกเมืองฟีลิปปี เขาก็จะวางใจได้ว่า พระองค์จะทรงช่วยให้เขาพ้นจากนิสยบาป หรือสถานการณ์ลำบากที่ต้องเผชิญ

ให้ใช้บทเรียนตามลำดับ ครูต้องค้นคว้าให้รู้รายละเอียดของสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เมื่อเล่าถึงเหตุการณ์ต่างๆจงนำให้นักเรียนได้สัมผัสชีวิตของบุคคลในพระคัมภีร์ หนุนใจให้นักเรียนเอาตัวไปวางไว้ในสถานการณ์เช่นนั้น เอาใจเขามาใส่ใจเรา กระตุ้นให้เขาคิดและตอบสนองต่อเหตุการณ์ต่างๆเพื่อเขาจะรู้ว่า จะเอาชนะได้อย่างไร

เหนืออื่นใด ขอให้ครูใช้บทเรียนตอนต่อไปนี้เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้นักเรียนได้พบกับฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณ และจะได้รู้ว่า พระองค์ทรงปรารถนาที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของเขา และเพื่อชีวิตของเขาจะเหมือนพระคริสต์ยิ่งขึ้นทุกวัน

บทที่ 6 ฤทธิมหันต์

จุดมุ่งหมายของบทเรียน : เพื่อให้นักเรียนได้ขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับของขวัญจากพระองค์ คือ พระวิญญาณและฤทธิ์แห่งพระวิญญาณ

ข้อพระคัมภีร์ : อ่านพระธรรมตอนต่อไปนี่เพื่อเตรียมการสอน กิจการ 1:1-11, 2:1-4,16,17,38,39

ข้อควรจำ : แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย และแคว้นสะมาเรีย และจนสุดปลายแผ่นดินโลก (กิจการ 1:8)

อุปกรณ์การสอน : กระดาษแผ่นใหญ่ สีเมจิก คัทพานุกรม ดินสอ กระดาษ กระดาน ชอล์ค แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ภาพมีความหมาย

ปะกระดาษแผ่นใหญ่ไว้ที่ผนังห้องก่อนเวลาเรียน เขียนคำว่า “อำนาจ” บนหัวกระดาษ เมื่อนักเรียนเข้ามาให้เขาวาดรูปสิ่งที่มีอำนาจ มีพลัง เช่น ระเบิด ภูเขาไฟ ปืน น้ำตก ฯลฯ จากนั้นจึงสนทนาถึงความหมายของภาพที่เขาวาด

เมื่อนักเรียนได้ยินคำว่า “วิญญาณ” นักเรียนคิดถึงอะไร? คิดถึงวันจางๆที่ลอยอยู่เหนือสุสานยามค่ำคืน? คิดถึงต้นตาลเวลากลางคืน? หรือคิดถึงตับไตไส้พุงที่ลอยได้?

บางคนคิดว่า วิญญาณมีรูปร่างอย่างคน แต่เป็นลักษณะ โปร่งใส มองทะลุได้ เมื่อเรายังเด็กเราอาจคิดว่าผีคือวิญญาณของคนตาย แต่พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเราเช่นนั้น

พระคัมภีร์กล่าวถึงวิญญาณ วิญญาณมีหลายแบบ ทั้งวิญญาณของผีมาร วิญญาณของมนุษย์ และพระวิญญาณของพระเจ้า วิญญาณของมนุษย์เราเป็นส่วนที่จะไม่มีวันสาบสูญไป เป็นส่วนที่ช่วยให้เราติดต่อสัมพันธ์กับพระเจ้า และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงเป็นส่วนหนึ่งในองค์ตรีเอกานุภาพ

บทเรียนวันนี้จะแนะนำให้นักเรียนรู้ถึงความสำคัญและภารกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของเรา

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. ของขวัญที่ไม่เสียค่า

(กิจการ 1:4,5 2:16,17,38,39)

จำได้มั๊ยว่า วันเกิดปีที่ผ่านมาระดับต้องเสียค่าของขวัญให้ตัวเองไปเท่าไร? แท้จริงแล้ว หากเป็นของขวัญมันก็หมายความว่า เป็นสิ่งที่เรารับมาเปล่าๆ คนที่ชื่อของขวัญให้เราต่างหากที่ต้องเสียเงิน

ปัจจุบันผู้คนใช้คำว่า “ของขวัญ” กันอย่างพร่ำเพรื่อ หากเติมน้ำมันในปั้มนี่ก็จะได้ของขวัญพิเศษ หากซื้อยาสิฟนี่ยี่ห้อนี้ก็จะได้แปรงสีฟันฟรี! ทำให้เราคิดว่า เราไม่ต้องเสียอะไร ที่แท้เราต้องเสียเงินซื้อสินค้าของเขา ก่อน แต่สำหรับพระคริสต์ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เมื่อพระเจ้าประทานสิ่งใดให้เรา นั่นคือของขวัญที่เราไม่ต้องเสียอะไรเลย พระองค์ประทานให้เปล่าๆ

คำถาม...ของขวัญที่เราได้จากพระเยซูคริสต์คืออะไร? (สนทนาถึงของขวัญจากพระคริสต์ เช่น การอภัยบาป ความรอด ความหวังสำหรับชีวิตนิรันดร์ จากนั้นก็สนทนาถึงพระวิญญาณด้วย)

สำหรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเป็นของประทานจากพระเจ้า นั้น เป็นของขวัญที่พระองค์ได้ประทานให้เพื่อเราจะมีชีวิตที่ประกอบด้วยฤทธิ์เดช และความกล้าหาญที่จะเป็นพยานเพื่อพระองค์ (กิจการ 1:4,5)

ศัพทานุกรม

แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆ ให้แต่ละกลุ่มเลือกคนหนึ่งเป็นเลขา และให้พวกเขาค้นศัพทานุกรมที่บอกถึงพระลักษณะของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เมื่อเขาค้นข้อพระคัมภีร์ได้แล้ว ให้เขียนข้อพระคำ และพระลักษณะของพระวิญญาณสั้นๆ จากข้อนั้น เมื่อทำเสร็จให้เลขาของแต่ละกลุ่มรายงานหน้าชั้น

พระเยซูได้ทรงพำนักกับอัครทูตและทรงกำชับไม่ให้พวกเขาออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ให้คอยรับตามพระสัญญาของพระบิดา พระองค์ตรัสว่า **“ตามที่ท่านได้ยินจากเรานั้นแหละ...เพราะว่าอหังการรับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่ไม่ซำนทานท่านจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”** (กิจการ 1:4,5)

การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณนั้นเป็นของขวัญพิเศษ พระวิญญาณในชีวิตของเรามีใช่เป็นเพียงฤทธิ์เดช แต่ทรงเป็นบุคคลที่รู้จักเรา ทรงมีความสัมพันธ์กับเรา เปโตรบอกผู้เชื่อทั้งหลายว่า พระวิญญาณที่เสด็จมาในวันเพ็นเทกอสต์นั้นทรงมาตามพระสัญญาที่พระเจ้าได้ให้ไว้แล้ว (ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน กิจการ 2:16-17)

คำถาม...เราสามารถรับพระวิญญาณอย่างคริสเตียนในยุคแรกนี้ได้หรือไม่? การรับพระวิญญาณเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในสมัยก่อนเท่านั้นหรือ?

เปโตรกล่าวว่า บัพติศมาจากพระวิญญาณเป็นของขวัญพิเศษสำหรับผู้เชื่อทุกคน มิใช่สำหรับคนในกรุงเยรูซาเล็มในวันเพ็นเทกอสต์เท่านั้น

“จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์สืบทุกคน เพื่อพระเจ้าจะทรงยกความผิดบาปของท่านเสีย แล้วท่านจะได้รับพระราชทานพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 2:38)

บางคนสอนว่า ในสมัยของเราไม่มีการรับบัพติศมาอย่างในพระคัมภีร์ แต่มาดูในข้อ 39 เปโตรบอกต่อไปว่า **“ด้วยว่าพระสัญญาที่มั่นคงแก่ท่านทั้งหลายกับลูกหลานของท่านด้วย และแก่คนทั้งหลายที่อยู่ไกล คือทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเรียกมาฝ่าพระองค์”**

2. ที่มาของฤทธิ์เดช

(กิจการ 2:1-4 เสดการียาห์ 4:6)

นักเรียนหลายคนอาจได้เรียนถึงการทำงานของกระแสไฟฟ้ามาบ้าง บางคนสามารถทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าได้ เช่น เปลี่ยนหลอดไฟ เปลี่ยนสายไฟเตาไรด์ แต่บางคนอาจทำงานนี้ไม่เป็นเลย

แต่เราทุกคนคงรู้ว่า เมื่อถูกไฟฟ้าคุณนั้นมันน่ากลัวเพียงไร เราต้องยอมรับว่ากระแสไฟฟ้ามีพลังมาก แต่เราอาจไม่เข้าใจที่มาและกระบวนการทำงานของมัน สิ่งที่เราต้องระวัง คือ เมื่ออยู่กับเครื่องไฟฟ้าก็ต้องระวังไฟดูดด้วย

(ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน กิจการ 2:1-4) ประสบการณ์ที่ผู้เชื่อได้รับในวันเพ็นเทกอสต์ คือ

1) เขาเรียนรู้ว่าฤทธิ์เดชของพระเจ้าปรากฏในกลุ่มคริสเตียนที่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน (ดูกิจการ 2:1) เวลานั้นเขาอยู่ในห้องเดียวกัน และมีใจแสวงหาพระเจ้าเหมือนกัน

2) ฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณที่ปรากฏแก่เขานั้นสัมผัสได้ (กิจการ 2:2,3) เขาได้เห็นเปลวไฟสีฐานเหมือนลิ้น เขาได้สัมผัสกับพลังที่ยิ่งใหญ่ในวันนั้นด้วยกัน

3) เขาเริ่มต้น “พูดภาษาอื่นๆ” ตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด (กิจการ 2:4) คนที่อยู่เข้าใจภาษาที่เขาพูดไหม? (ดูกิจการ 2:8) ผู้ที่รับพระวิญญาณได้พูดภาษาที่เข้าใจได้ พระวิญญาณทรงควบคุมลิ้นของผู้เชื่อ ทำให้หลายคนได้ตระหนักว่า พระเจ้าสถิตอยู่ที่นั่น

คำถาม...เราจะมั่นใจได้อย่างไรว่า เราได้รับฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เต็มบริบูรณ์?

เมื่อเราเชิญให้พระเยซูคริสต์ทรงเติมชีวิตของเราด้วยพระวิญญาณ เราก็จะได้รับประสบการณ์อย่างที่คริสเตียนในวันเพ็นเทกอสต์ได้รับ พระวิญญาณจะควบคุมลิ้นของเราและตรัสผ่านเรา

จากนั้นชีวิตของเราก็ถูกเสียบปลั๊กต่อกับพลังอำนาจของพระเจ้า เราไม่ต้องวางใจในกำลังของตนเองอีกต่อไป ไม่ต้องต่อสู้หรือพยายามทำดีด้วยกำลังอันน้อยนิดของตนเอง แต่เริ่มเรียนรู้ที่จะวางใจในพระเจ้าและแสวงหาพลังของพระองค์ พระเจ้าทรงสัญญาว่าพระวิญญาณที่อยู่ในเรามีพลังเพียงพอสำหรับเรา (อ่าน เสดการียาห์ 4:6)

3. ผลแห่งพระวิญญาณในชีวิตของเรา

(กาลาเทีย 5:22-23 1 โครินธ์ 12:4-7)

การที่พระวิญญาณประทับในเรามีไว้เพื่อทำให้ผู้อื่นเกิดความประทับใจในตัวเราหรือทำให้ชีวิตสนุกสนานร่าเริงบันเทิงใจขึ้น หรือของประทานที่อยู่ในเราก็ไม่ได้มีเพื่อทำให้คนอื่นคิดว่าเราเป็นคนฝ่ายวิญญาณ

คำถาม...ถ้าเช่นนั้นเราได้รับพระวิญญาณเพื่ออะไร? (ให้นักเรียนตอบ)

ผลของพระวิญญาณในชีวิตของเราก็คือ เพื่อที่เราจะได้พัฒนาลักษณะนิสัยอย่างพระเจ้าขึ้นในชีวิตของเรา (ให้คนหนึ่งอ่านกาลาเทีย 5:22-23) ผลของพระวิญญาณจะช่วยให้ชีวิตของเราเปลี่ยนแปลงเป็นเหมือนพระเจ้ามากขึ้น เป็นประโยชน์ต่อคริสตจักรและโลกรอบตัวเรา

ยิ่งกว่านั้นพระเจ้าจะประทานของประทานแห่งพระวิญญาณให้เรา จะให้ฤทธิ์เดชของพระองค์สำแดงผ่านตัวเรา เพื่อช่วยเหลือผู้อื่นด้วย (ให้คนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 12:4-7)

ตัวอย่างเพื่ออภิปราย

เขียนบนกระดานว่า

“การเป็นพยานที่ดีเกิดขึ้นเมื่อคนอื่นได้เห็นพระคริสต์ในชีวิตของเราทุกวัน”

จงให้ตัวอย่างของชีวิตที่มีพระคริสต์ในทุกๆด้าน (เขียนตัวอย่างที่นักเรียนบอกบนกระดาน)

ดำเนินชีวิตในความจริง

วันชัยเป็นคริสเตียนมานานแล้ว แต่ไม่เคยได้รับประสบการณ์กับพระวิญญาณเลย เมื่อเพื่อนของเขาพูดถึงการรับพระวิญญาณเขาก็ไม่เชื่อ และไม่เห็นด้วย คิดว่าไม่จำเป็นที่จะต้องรับบัพติศมาในพระวิญญาณ เขาพอใจชีวิตคริสเตียนของเขาอยู่แล้ว

วันหนึ่งเขาได้ไปประชุมซึ่งอาจารย์ได้เทศนาถึงประโยชน์ของการรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณ ท่านได้หนุนใจให้คริสเตียนแสวงหาการเติมจากพระวิญญาณ ท่านกล่าวว่า ชีวิตคริสเตียนจะมีฤทธิ์เดชบริบูรณ์อย่างที่ปรากฏในพระคัมภีร์ก็ด้วยองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ใช่พึ่งการกระทำดีของตนเอง คำเทศน์นี้ทำให้วันชัยต้องคิดหนัก เขายอมรับว่า เขาพยายามทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า แต่ก็มักล้มเหลว

เขาตัดสินใจที่จะแสวงหาการเติมด้วยพระวิญญาณไม่นานนัก เขาก็ได้รับพระวิญญาณและพูดภาษาแปลกๆ เขารู้ว่าชีวิตคริสเตียนของเขาเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มีความชื่นชมยินดีมากขึ้น เขาสามารถทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าด้วยการฟังในพระวิญญาณ

พระเจ้ายินดีเข้ามาอยู่ในพระวิหารของพระองค์ นั่นคือร่างกายของเรา จงอัญเชิญพระองค์เข้ามาในชีวิต แล้วคนรอบข้างจะเห็นความแตกต่างเกิดขึ้นในชีวิตของเรา

เขียนคำอธิษฐาน

แจกกระดาษ ดินสอ ให้นักเรียนเพื่อจะได้เขียนคำอธิษฐานขอพระเจ้าทรงเติมชีวิตเขาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ให้เขาเขียนเหตุผลที่เขาปรารถนาพระองค์ลงไปด้วย

หากมีนักเรียนที่รับพระวิญญาณแล้ว ให้เขาเขียนคำอธิษฐานขอการเติมกลับด้วยพระวิญญาณและขอพระเจ้าหนุนกำลังเขาเพื่อรับใช้พระองค์

บทที่ 7 สิ่งที่เราต้องเจอ

จุดมุ่งหมายของบทเรียน : เพื่อให้นักเรียนได้รู้ว่า เรามีทรัพย์สินสมบัติฝ่ายวิญญาณอย่างไรบ้าง และสอนให้เขารู้วิธีใช้สมบัติฝ่ายวิญญาณนั้น

ข้อพระคัมภีร์ : อ่านกิจการ 2:42-47, 3:1-10, 4:8-13 เพื่อเตรียมการสอน

ข้อควรจำ : เงินและทองเราไม่มี แต่ที่เรามีอยู่เราจะให้ท่าน คือ ในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์ชาวนาซาเรธ จงเดินเถิด (กิจการ 3:6)

อุปกรณ์การสอน : หนังสือพิมพ์ กระดาษ ดินสอ กระดาน ชอล์ค แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ร้อยกรอง

แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้แต่งกลอน โคลง หรือกาพย์ที่จะช่วยบอกความหมายของคำว่า การอัศจรรย์ เมื่อทำเสร็จให้ออกมาอ่านหน้าชั้น

ปัจจุบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกำลังก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว คนเป็นจำนวนไม่น้อยที่เลิกเชื่อการอัศจรรย์ หลายคนไม่เชื่อเรื่องวิญญาณเห็นว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มีจริง เขาคิดว่าวิทยาศาสตร์สามารถบันดาลทุกสิ่งให้เขาและเขาหัวเราะเยาะคนที่เชื่อในเรื่องเหนือธรรมชาติ

แต่ยังมีคนอีกไม่น้อยที่ต้องการให้การอัศจรรย์เกิดขึ้นในชีวิต เราจะเห็นได้จากตามแผงหนังสือทั่วไปว่า มีคนสนใจเรื่องสิ่งเร้นลับ วิญญาณ และความมหัศจรรย์ ไม่ว่าวิทยาศาสตร์จะก้าวหน้าไปเพียงใดก็ตาม มนุษย์ยังคงเหมือนเดิม คือ สนใจการอัศจรรย์!

สิ่งที่น่าสนใจคือ การอัศจรรย์เกิดขึ้นในชีวิตของเราได้ เป็นการอัศจรรย์ที่ให้ผลในทางบวก ทำให้ตัวเราไม่ต้องเสียเงิน หรือไม่ต้องเดินทางไปแสวงหาพระหรือผู้วิเศษที่มนุษย์ตั้งขึ้น การอัศจรรย์นั้นมาจากพระเจ้า ผู้ทรงสนพระทัยในชีวิตของเรา พระองค์ทรงเปลี่ยนให้เราเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น นี่คือการอัศจรรย์ที่เรากล่าวถึง มนุษย์คนหนึ่งกลายเป็นเหมือนพระเจ้ามากขึ้นทุกวัน

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. ฤทธิ์เหนือธรรมชาติ

(กิจการ 3:1-10)

เราทำประโยชน์ให้กับสังคมที่เราอยู่บ้างหรือไม่? เราไปเดินการกุศล วิ่งมาราธอน หรือบริจาคเงินบ้างหรือไม่? นักเรียนลองคิดดูซิว่า เราได้ทำอะไรบ้างที่จะช่วยให้โลกของเราดีขึ้น หรือช่วยให้คนอื่นได้อยู่สบายขึ้น?

ทุกวันนี้ มุลินธิ สโมสร และคนกลุ่มต่างๆพยายามเรียกร้องที่จะให้เราบริจาคเพื่อช่วยงานต่างๆที่เขาทำ ซึ่งเป็นสิ่งดีหากไม่มีอะไรแอบแฝง

ระดมสมอง

ถามว่า “เราจะช่วยเหลือผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือได้อย่างไรบ้าง?” คำถามอาจจะกว้างไป ดังนั้นครูจำกัดให้แคบลงได้โดยพูดถึงผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเฉพาะเจาะจง เช่น เพื่อนที่เรียนอ่อน เพื่อนบ้านที่กำลังป่วย ฯลฯ ให้เขียนคำตอบลงบนกระดาน

ถ้าเราจะคิดทำให้โลกน่าอยู่ขึ้น ช่วยให้คนที่หิวโหยและช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวทั้งหมดนั้น เราก็ตระหนักดีว่า เรามีทรัพยากร มีแรง ไม่พอกับความต้องการซึ่งมากมายเหลือเกิน ยิ่งกว่านั้น ปัญหาบางอย่างก็ไม่มีทางแก้ไขเสียด้วย

นี่หมายความว่า เราไม่ควรลงมือทำอะไรเลยใช่ไหม? เปล่าเลย เราควรพยายามช่วยผู้ที่เดือดร้อนออกไปตามหาผู้หลงหาย เราควรทำดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

จากประวัติตั้งแต่สมัยคริสตจักรยุคแรก สาวกของพระเยซูได้พยายามที่จะช่วยผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากเสมอมา ตัวอย่างจากพระคัมภีร์มีมากมาย ขอยกจากกิจการ 3:1-10 ซึ่งบอกถึงการที่สาวกสองคนได้ยอมให้พระเจ้าใช้และทำให้คนง่อยเดินได้ ซึ่งเป็นการตอบสนองความต้องการที่สำคัญที่สุดของชีวิตชายง่อยคนนี้ (ให้เล่าเรื่องจากพระคัมภีร์ตอนดังกล่าว หรือให้นักเรียนอ่านดังๆในชั้นเรียน)

คำถาม...นักเรียนประทับใจสิ่งใดในการที่พระเจ้าทรงรักษาชายง่อยโดยผ่านทางเปโตรและยอห์น? (ให้นักเรียนทุกคนพิจารณาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และออกความคิดเห็น และพิจารณาคำตอบต่อไปนี้)

ท่านทั้งสองกำลังไปยังพระวิหารเพื่อสรรเสริญพระเจ้า นมัสการพระองค์ การนมัสการเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตของท่านทั้งสอง สิ่งนี้ควรเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเราเช่นกัน

ในเวลาเดียวกัน ท่านทั้งสองมิได้สนใจเฉพาะเรื่องฝ่ายวิญญาณจนลืมคนรอบข้างที่กำลังเดือดร้อน บางคนสนใจการไปพระวิหาร แต่ก็ไม่ได้สนใจที่จะช่วยชายง่อยที่ขอทานอยู่นั้น และถือว่าเขาต้องเคร่ง ต้องสนใจแต่เรื่องฝ่ายวิญญาณ พระคัมภีร์กล่าวว่า มีคนนำเขามายังพระวิหารเพื่อให้ขอทานทุกวัน

เปโตรและยอห์นมีความรักของพระเจ้าอย่างเต็มล้น ท่านไม่เฉยเมยต่อชายง่อย ท่านทั้งสองเห็นว่า ชายผู้ต้องการความรักของพระเจ้าเช่นเดียวกัน

เปโตรกล่าวว่า “เงินและทองเราไม่มี แต่ที่เรามีอยู่เราจะให้ท่าน คือในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์ ขาวนาซารัส จงเดินเถิด’ ...เขาจึงกระโดดขึ้นยืนและเดินเข้าไปในพระวิหารด้วยกันกับเปโตรและยอห์น เดินเต็มโลดสรรเสริญพระเจ้าไป คนทั้งปวงเห็นเขาเดินและสรรเสริญพระเจ้า” (กิจการ 3:6,8,9)

คำถาม...เราเรียนรู้อะไรจากชีวิตของเปโตรและยอห์นจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้? (หนุนใจให้อภิปราย)

เราสามารถแบ่งปันพระพรของพระเจ้าให้กับผู้ที่ต้องการเสมอ เราอาจมีเงินช่วยเพียง 10 บาท บางคนอาจมีเป็นพันเป็นหมื่น อย่างไรก็ตามเราก็สามารถช่วยได้...และเราควรช่วยเขาในพระนามของพระเยซูคริสต์เพื่อพรนั้นจะได้เต็มบริบูรณ์

2. ความสัมพันธ์ส่วนตัว

(กิจการ 4:8-13)

สิ่งที่มีค่าอย่างหนึ่งซึ่งพระเจ้าประทานให้เราคือ ฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติที่จะช่วยทำให้เราได้สิ่งจำเป็นรวมทั้งช่วยผู้อื่นได้ด้วย เราจะเห็นว่า พระเจ้าประทานฤทธิ์เดชให้เราหากเราดูจากสิ่งที่เกิดขึ้นในคริสตจักรยุคแรก (ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน กิจการ 4:8-13)

แบ่งกลุ่มได้

อ่านกิจการ 4:8-13 แล้ว แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้เป็นฝ่ายพวกพระกลุ่มหนึ่ง และอีกฝ่ายเป็นกลุ่มของเปโตรและยอห์นซึ่งเชื่อว่า เขาจะต้องทำให้พระเจ้าพอพระทัยมากกว่ามนุษย์ พวกพระมีความเชื่อว่า พระเยซูตายแล้ว และมีกฎที่จะไม่ทำงานในวันสะบาโต ให้เวลาทั้งสองฝ่ายเตรียมตัว 5 นาทีแล้วเลือกตัวแทนกลุ่มออกมาพูด โดยให้พูดครั้งละไม่เกิน 3 นาที

พวกผู้นำทางศาสนา รู้สึกไม่พอใจกับการที่เปโตรและยอห์นได้ช่วยให้คนง่อยหายป่วย นำแปลคนง่อยท่านถูกจำคุกและถูกเรียกตัวมาสอบสวนเพราะการที่ไปช่วยคนง่อยคนหนึ่งให้เดินได้!

คำตอบของเปโตรต่อสภาสอนให้เรารู้สิ่งสำคัญคือ เราต้องมีจุดยืนในความเชื่อ และมีความสัมพันธ์กับพระเยซูคริสต์ ยิ่งเราดำเนินชีวิตตามความจริงนี้เท่าไร เราก็มีความสัมพันธ์กับพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น

1) พระวิญญาณทรงดลใจให้เปโตรพูดสิ่งที่ถูกต้อง เมื่อท่านตกอยู่ในสถานการณ์ที่ลำบากเราหวังได้ว่าพระวิญญาณจะทรงช่วยให้เราสามารถโต้ตอบคนที่เยาะเย้ยหรือคนที่ทำร้ายเราได้ถูกต้อง (มัทธิว 10:19,20)

2) เปโตรรู้ว่า การที่ชายง่อยเดินได้เป็นเพราะฤทธิ์เดชของเจ้ามิใช่ความสามารถของตนเอง นักเรียนกลัวว่าพระเจ้าจะทรงใช้เราอธิษฐานเพื่อคนป่วยไหม? เราอาจกลัวว่า คนป่วยจะไม่หายหรือเมื่อเป็นพยานแล้วไม่เกิดผล เราหลายคนเคยกลัวเช่นนั้น แต่เราไม่ต้องกลัว ไม่ต้องรู้สึกอึดอัดอีกต่อไป หากพระเจ้าต้องการให้เราทำอะไร พระองค์ก็จะประทานกำลังและฤทธิ์เดชให้เราทำสิ่งนั้นได้ เรามีได้ทำตามคำฟังโดยตัวของเราเอง

3) ทุกคนที่ฟังคำของเปโตรก็ประหลาดใจมิใช่เพราะคำพูดอันมีพลังหรือเพราะการอัศจรรย์ แต่ประหลาดใจในความสัมพันธ์ที่เปโตรมีกับพระเจ้า พวกผู้นำทางศาสนาถือว่าเยซูทรงตายไปแล้ว พวกเขาเป็นคนออกคำสั่งให้ประหารพระองค์เอง เขาเห็นพระองค์สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน แต่พวกเขาต้องตกใจที่เห็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าในตัวของคนทั้งสอง

“เมื่อเขาเห็นความกล้าหาญของเปโตรและยอห์น และรู้ว่าท่านทั้งสองขาดการศึกษาและเป็นคนสามัญ ก็ประหลาดใจ แล้วสำนึกว่าคนทั้งสองเคยอยู่กับพระเยซู” (กิจการ 4:13)

คำถาม...แล้วเราล่ะ? มีอะไรในตัวเราที่ทำให้คนอื่นเห็นว่า เรามีความสัมพันธ์กับพระคริสต์?

นักเรียนเป็นคริสเตียนลับๆหรือเปล่า บางทีเราไม่ยอมให้เพื่อนรู้ว่าเราเป็นคริสเตียน ถ้าเป็นดังนี้ สันติสุขและความยินดีในพระเจ้าก็จะไม่สมบูรณ์ เราควรให้คนอื่นทั้งหลายรู้ว่า เราเป็นของพระเจ้า และเราจะมีโอกาสช่วยคนที่ต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์ด้วยฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติของพระองค์

จงยอมให้พระเจ้าได้สำแดงพระองค์ผ่านชีวิตของเราในวันนี้ จงแบ่งปันความสัมพันธ์ที่เรามีต่อพระเจ้าให้เพื่อนของเราด้วย

3. ความสัมพันธ์กับผู้อื่น

(กิจการ 2:42-47)

เมื่อเราเป็นคริสเตียนเท่ากับเรามีสิทธิ์เป็นลูกของพระเจ้า เราเป็นคนหนึ่งในครอบครัวของพระองค์ ช่างเป็นเรื่องที่น่ายินดียิ่งนัก เราจะไม่เหงา ไม่อยู่อย่างโดดเดี่ยวอีกต่อไป

คำถาม...นักเรียนเคยรู้สึกเหงา คิดว่าตัวเองอยู่คนเดียว โดดเดี่ยว ไม่มีใครรัก ไม่มีใครสนใจบ้างหรือไม่? นักเรียนรู้สึกอย่างไรต่อเหตุการณ์เหล่านั้น? (หนุนใจให้นักเรียนพูดถึงความเหงาที่เขาเคยประสบ ช่วยให้นักเรียนเห็นว่า บางครั้งคริสเตียนอาจรู้สึกเหงา แต่เราควรจะช่วยกันและกันได้

การมีเวลาอยู่ลำพังบ้างเป็นสิ่งดี แต่ความรู้สึกเหงาไม่ควรเกิดขึ้น เพราะเราเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวใหญ่ที่มีความรัก คนในครอบครัวควรพร้อมที่จะช่วยเหลือเรา (อ่าน กิจการ 2:42-45)

นักเรียนรู้สึกอย่างไรต่อสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า? มีบางคนที่ไม่ถูกใจเรา ทำให้เราไม่อยากพูดด้วย ไม่อยากอยู่ใกล้ นักเรียนรู้ไหมว่า เราไม่ได้อยู่ในโลกที่ดีพร้อม อาจมีบางคนไม่ชอบเรา บางคนเห็นว่าเรามีนิสัยไม่ดีบ้าง ไม่ถูกใจเขาบ้าง เราต้องเรียนรู้ที่จะมองข้ามสิ่งเหล่านี้ไป อย่าให้อคติของเราทำให้เราขาดความรัก บางทีเราเห็นความผิดในตัวเขามากไป อย่าลืมว่าเขาก็คงเห็นความผิดในตัวเราเช่นกัน ให้เราเรียนตัวอย่างจากชีวิตของคริสเตียนในยุคแรก และรักเพื่อนของเราให้มากขึ้นทั้งด้วยคำพูดและการกระทำ (อ่านกิจการ 2:46-47)

“เขาได้ร่วมใจกันไปในพระวิหาร และหักขนมปังตามบ้านของเขา ร่วมรับประทานอาหารด้วยความชื่นชมยินดี และใจกว้างขวาง ทุกวันเรื่อยไป ทั้งได้สรรเสริญพระเจ้าและคนทั้งปวงก็ชอบใจ ฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดให้คนทั้งหลายซึ่งกำลังจะรอดมาเข้ากับพวกเขาทุกวันๆ”

อักษรไขว้

เขียนคำว่า “ครอบครัว” เป็นแนวตั้งบนกระดาน และให้นักเรียนออกมาคิดคำซึ่งเกี่ยวข้องกับผลดีที่ได้รับจากการมีส่วนร่วมในครอบครัวนั้น

(ตัวอย่าง)

ค
ร
อ
บ
ค
ร
ก
ว

คำถาม...จะมีอะไรเกิดขึ้นเมื่อเรามีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และมีการสามัคคีธรรมกันในหมู่พี่น้องคริสเตียน?

หากเรามีความรักดังเช่นคริสเตียนในยุคแรก โลกก็จะสัมผัสความรักนั้นได้ เมื่อพี่น้องคริสเตียนรักกัน คนที่เห็นก็อยากมีส่วนร่วมในความรักนั้นด้วย โลกกำลังแสวงหาความรักและความอบอุ่นใจ แม้เราไม่ได้นำของมารวมเป็นของกลางดังคริสตจักรยุคแรก แต่หากเรามีเป้าหมายของชีวิตเหมือนกันและอยู่ด้วยกันอย่างสันติ คนทั้งหลายก็จะเห็นพระเจ้าในเรา

ดำเนินชีวิตในความจริง

นักเรียนเคยได้ยินเรื่องของคนยากจนที่อยู่คนเดียวและตายโดยไม่มีใครรู้เห็นหรือไม่? คนแบบนี้มีมากมายในโลก ยิ่งสังคมเจริญทางวัตถุมากเท่าไร คนชราที่ถูกละทิ้งก็ยิ่งมีมากขึ้น

มีชายชราผู้อยู่ในสลัม เขาไม่มีญาติพี่น้อง ไม่มีเพื่อน ไม่มีใครรู้จักเขา เพราะเขาออกจากบ้านแต่เช้าตรู่ กว่าที่จะกลับมาก็มืดแล้ว เขาตายไปประมาณ 3 วันกว่าเพื่อนบ้านจะรู้...

เมื่อมูลนิธิไปเก็บศพของเขา ก็พบว่าเขามีเงินซุกซ่อนไว้มากมาย เขาเป็นคนรวย แต่อยู่อย่างโดดเดี่ยวและยากจน เพื่อนบ้านหารู้ไม่ว่าเขาเป็นคนมั่งคั่ง

ชีวิตคริสเตียนของเราเป็นอย่างไรบ้างหรือ? เพื่อนๆรู้ไหมว่าเราเป็นลูกของพระเจ้า? เราต้องตัดสินใจในการดำเนินชีวิตให้ถูกต้อง หากเราดำเนินไปกับพระเจ้าโดยเปิดเผย และระมัดระวังชีวิตให้ดี เราก็จะไม่สูญเสียสิ่งใด

ออกความเห็น

มีคำกล่าวที่ว่า “พระเจ้าจะประทานบำเหน็จให้เราตามที่เราได้แจกจ่ายไป มิใช่ตามที่เราสละสมไว้” ถ้าเป็นเช่นนั้น นักเรียนคิดอย่างไรกับ

- 1) การเก็บสะสมทรัพย์สมบัติ?
- 2) การมีทรัพย์พอใช้จ่าย และมีพอที่จะช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อน
- 3) การให้จนเราไม่มีเหลือ ให้ทุกอย่างเท่าที่จะให้ได้

ยิ่งเราค้นคว้าพระวจนะของพระเจ้ามากเท่าไร เราก็จะตระหนักถึงสิ่งที่มีค่าฝ่ายวิญญาณที่เรามีมากเท่านั้น

นักเรียนต้องการมากเท่าไรจากชีวิตนี้? จงถามตัวเองก่อนว่า เมื่อนักเรียนคาดหวังมากและทูลขอให้พระเจ้าทรงใช้เราในวิธีต่างๆตามพระทัยของพระองค์ เราก็จะพบว่าชีวิตมีความหมาย มีพระพรมากขึ้น ชีวิตในแต่ละวันจะน่าตื่นเต้น น่าสนใจขึ้นเยอะ

วันนี้พระเจ้าได้สัมผัสชีวิตของใครผ่านนักเรียนบ้าง? อย่าปิดตัวเองเพราะจะทำให้สูญเสียสิ่งที่พระเจ้าประทานให้เรา จงยอมให้คนอื่นได้เห็นพระเจ้าในตัวเราตั้งแต่เช้าจนเข้านอน แล้วคนทั้งหลายจะเห็นว่าเราเป็นคนหนึ่งที่อยู่ใกล้ชิดพระเจ้า

นักเรียนบางคนยังไม่เคยสัมผัสพระเจ้า ขอเชิญนักเรียนมาหาพระองค์ในวันนี้ เพื่อพระองค์จะประทานสิ่งดีฝ่ายวิญญาณให้ ลองมาชิมชีวิตอย่างพระคริสต์ดูในวันนี้เถิด

เฉลยแบบฝึกหัดบทที่ 7

เติมอักษรลงไปให้ถูกต้อง

ทั้งสองมีอะไร?

ความเชื่อในพระเยซู

ฤทธิ์อำนาจที่มาจากพระเยซู

ความรักที่มาจากพระเยซู

บทที่ 8 เขาใจในตรี?

- จุดมุ่งหมายของบทเรียน : เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายของชีวิตใหม่ในพระคริสต์ และที่เขาจะแสดงออกถึงชีวิตนั้น แม้จะมีการต่อต้านก็ตาม
- ข้อพระคัมภีร์สำคัญ : อ่านพระคำต่อไปนี้เพื่อเตรียมสอน กิจการ 5:17-32, 40-42
- ข้อควรจำ : ฝ่ายเปโตรกับอัครทูตอื่นๆตอบว่า “ข้าพเจ้าจำต้องเชื่อฟังพระเจ้ายิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์” (กิจการ 5:29)
- อุปกรณ์การสอน : กระดาษ 3x5 นิ้ว กระดาษ ดินสอ กระดาน ชอล์ค แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ประเมินตนเอง

เขียนบนกระดานว่า “หากมีสักคนต้องการฟังเรื่องราวของข่าวประเสริฐ ฉันก็พร้อมที่จะเล่าให้เขาฟังเดี๋ยวนี้...”

ให้นักเรียนเขียนลงในกระดาษแผ่นเล็กๆ โดยเลือกคำตอบดังนี้

- ก. ฉันทำได้ทันที
- ข. ฉันไม่รู้จะเล่าอย่างไร
- ค. ฉันพอจะเล่าให้เขาฟังได้บ้าง

ลองสมมติดูว่าวันหนึ่งเพื่อนสนิทของเรามาหาเราและบอกว่า เขามีข่าวพิเศษ นักเรียนก็รู้สึกสนใจและเพื่อนก็เล่าให้ฟังว่า เขาได้พบมนุษย์ต่างดาว ลงมาจากจันบินและมาหาเขา ขณะที่เขานั่งอยู่ในสวนสาธารณะ มนุษย์ต่างดาวบอกเขาว่า มีข่าวสำคัญจะบอกแก่ชาวโลก แล้วเพื่อนก็ถามเราว่า เราอยากฟังข่าวนั้นหรือไม่? เราจะทำอย่างไร?

เรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องสมมติ และคงไม่เกิดขึ้นกับเราเป็นแน่ แต่ลองคิดดูว่า เราเองมีข่าวสำคัญอย่างหนึ่งที่จะบอกผู้อื่น เป็นข่าวสำคัญที่สุดนั่นคือ เรื่องของพระเยซูคริสต์ บางคนอาจเห็นว่า เรื่องนี้ไม่จริง ะไรกัน พระบุตรของพระเจ้ามาบังเกิดเป็นมนุษย์ ไม่น่าเชื่อ! ก็คล้ายๆกับความรู้สึกของเราที่มีต่อเพื่อนที่มาเล่าเรื่องมนุษย์ต่างดาว แต่ความแตกต่างอยู่ที่ว่า เรื่องพระเยซูเป็นเรื่องจริงซึ่งทุกคนมีประสบการณ์ได้

บทเรียนในวันนี้จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจว่า ควรทำอะไรเมื่อคนอื่นไม่ยอมรับข่าวดีจากเรา

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. พบการต่อต้าน

(กิจการ 5:17, 18, 28)

คุยกับเพื่อน

แบ่งนักเรียนออกเป็นคู่ๆ ให้เขาคุยกันถึงประสบการณ์เมื่อ “ครั้งหนึ่งฉันรู้สึกว้าวใจว่าใครๆ ไม่นิยมการเป็นคริสเตียนเลย เรื่องก็คือ...”

การเป็นคริสเตียนไม่ช่วยทำให้คนอื่นนิยมเรา หลายครั้งเราพบว่า คนเยาะเย้ย ดูหมิ่นเรา เพราะเราเป็นคริสเตียน หากเรานับถือพระเจ้าเพียงเปลือกนอก ก็ยังพอจะมีคนที่ยอมรับเรา เพราะการนับถือเช่นนั้น ทำให้เราสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับเขาได้ เราคงเคยเห็นคนที่บอกว่าตนเป็นคริสเตียน แต่ไปร่วมงานกฐินไปคู่มือ ไปลอยกระทง ฯลฯ ถ้าคริสเตียนทำตัวแบบนี้ คนภายนอกก็ไม่เห็นว่าคริสเตียนแตกต่างไปจากพวกเขา เขาก็ยอมรับเราได้

แต่คนที่แสวงหาพระเจ้า และมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าอย่างแท้จริงนั้น ไม่สามารถทำตามที่ตั้งลมเรียกร้องได้ เขาจำเป็นต้องมีชีวิตที่บริสุทธิ์จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า เขามีได้ใช้ชีวิตอย่างคนทั่วไป คนเหล่านี้มักพบเข้ากับเพื่อนๆ ลำบาก มักจะต้องเดินกันคนละทาง แต่หากเราเป็นเช่นนั้น ก็คุ้มค่ากับการเป็นลูกของพระเจ้ามากกว่า

คำถาม... คริสเตียนยุคแรกได้ทำอะไรจนผู้นำศาสนาหัวต่อด้านเขา?

คำตอบที่ดีที่สุดคือ พวกเขาดำเนินชีวิตตามที่เขาเชื่อ การกระทำของเขาเป็นผลมาจากความสัมพันธ์ที่มีต่อพระเจ้า เขาเริ่มเปลี่ยนสังคม เริ่มเปลี่ยน โลกกรอบตัว (อ่านกิจการ 5:12, 16) **“มีหมายสำคัญและการอัศจรรย์หลายอย่างซึ่งอัครทูตได้ทำด้วยมือของตน...”**

คนที่เดือดร้อนต่อการอัศจรรย์ซึ่งได้ช่วยผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือมากที่สุด คือ พวกสะดูสี พวกนี้เป็นพระนิกรหนึ่งในสมัยศตวรรษต้นๆ พวกเขาปฏิเสธเรื่องเหนือธรรมชาติ เขาไม่เชื่อในการอัศจรรย์ นำประหลาดที่พระเจ้าทรงให้เขาเกิดสนใจในพวกคริสเตียนเนื่องจากการอัศจรรย์ที่เกิดขึ้น

หากดูจากกิจการ 5:17,18 เราจะพบว่าพวกสะดูสีอิจฉาสาวกเป็นอย่างยิ่ง อิจฉาจนต้องกำจัดพวกเขาด้วยการจับสาวกไปจำไว้ในคุกหลวง

บรรยากาศในคุกเป็นอย่างไร? แม้เราไม่เคยเข้าคุก เราคงพอนึกภาพออกได้ว่าคุกไม่ใช่เป็นที่ๆ น่าอยู่ ยิ่งเป็นคุกสมัยต้นๆ แล้วก็ยิ่งน่ากลัว น่าหดหู่กว่าปัจจุบันมากนัก อัครสาวกถูกจับไปโบยและถูกล่ามด้วยโซ่ ยิ่งกว่านั้นยังมีทหารมากุมเป็นพิเศษอีกด้วย

ลองจินตนาการว่า พวกอัครทูตรู้สึกอย่างไรเมื่อทูตสวรรค์มาเปิดประตูคุกให้? แน่แน่นอนเขาต้องตื่นเต้นและปีติยินดีเป็นล้นพ้น

คำถาม... พวกสภาทั้งหมดมีปฏิริยาอย่างไรเมื่ออัครทูตออกมาจากคุกและเป็นอิสระ?

อัครทูตได้ปรากฏตัวอย่างเปิดเผยต่อสาธารณชน เป็นเหตุให้พวกสะดูสีโกรธจัด พวกเขา นำตัวอัครทูตมากำชับว่า **“เราได้กำชับพวกเจ้าอย่างแข็งแรงมิให้สอนออกชื่อนี้ ก็นี่นะเจ้าได้ให้คำสอนของเจ้าแพร่ไปทั้งกรุงเยรูซาเล็มและปรารถนาให้ความผิดเนื่องด้วยความตายของผู้นั้นตกอยู่กับเรา”** (กิจการ 5:28)

แบบฝึกหัด

ให้นำแบบฝึกหัดออกมาทำในช่วงนี้

2. ยืนมั่น

(กิจการ 5:19-27)

คำถาม...การต่อต้านความเชื่อที่รุนแรงที่สุดซึ่งนักเรียนเคยพบคืออะไร? (ให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของตน)

ถ้านักเรียนเคยถูกเพื่อนเยาะเย้ย หรือหลิกหนี ไม่ยอมพบหน้าหรือแกล้งเราเนื่องจากเราเป็นคริสเตียน เราก็จะรู้ว่าการยืนหยัดเพื่อความเชื่อนั้นยากเพียงไร อัครทูตรู้เรื่องนี้เป็นอย่างดี เขากลายเป็นผู้ที่ชินกับการ โขยชินกับคุก และทหาร

ในคุกจะมีรูซึ่งแบ่งเป็นสองระดับ ระดับที่ลึกกว่าเป็นที่เก็บศพ ส่วนระดับที่สูงขึ้นมาเป็นที่ซึ่งนักโทษใช้อุจจาระปัสสาวะ ไม่มีการเก็บล้างทำความสะอาด คิดดูแล้วกันว่ามันน่าสมเพชและทรมาณเพียงไรที่ต้องเข้าไปอยู่ในนั้น

คำถาม...นักเรียนจะรู้สึกอย่างไรและมีปฏิกิริยาอย่างไรหากต้องถูกขังในคุกเนื่องจากความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า?

คำถาม...อะไรเป็นอุปสรรคต่อการเข้ามาเชื่อในพระเยซูคริสต์มากที่สุด? (เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนออกความเห็นและหนุนใจให้เขายืนหยัดต่อไป หากครุมีคำพยานจากชีวิตจริงในเรื่องนี้ก็จะดีมาก)

หากพระเจ้าอนุญาตให้เราพบกับอุปสรรคหรือการต่อต้าน เราก็มั่นใจได้ว่า พระเจ้าจะทรงช่วยให้เราเผชิญกับสิ่งเหล่านั้นได้

ครั้งหนึ่งพวกอัครทูตต้องอยู่ในคุก ไร้ความหวัง แต่พระเจ้าทรงช่วยเขาและทรงนำเขาไปสู่การต่อต้านที่หนักกว่านั้นอีก (อ่านกิจการ 5:19-21)

ข่าว

อ่านกิจการ 5:19-21 แล้วแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆละ 3 คน ให้ทั้งสามช่วยกันเขียนถึงข่าวการออกจากคุกของอัครทูต โดยพาดหัวข่าวให้ตื่นเต้น เร้าใจ โดยเขียนในลักษณะทั้งรายงานข่าว และลงความเห็นของคนทั้งที่เป็นคริสเตียนและไม่เป็นคริสเตียน เมื่อทำข่าวเสร็จให้อีกคนออกมารายงาน

3. เลือกเชื่อฟังพระเจ้า

(กิจการ 5:29-32, 40-42)

คำถาม...เมื่อเราเป็นพยาน อะไรคืออุปสรรคที่เราารู้สึกว่ายากที่สุด? (หนุนใจให้นักเรียนตอบ)

ที่จริงความกลัวของเรานั้นแหละที่เป็นอุปสรรคในการเป็นพยาน เราตกเป็นเหยื่อของความกลัว กลัวว่าจะไม่มีใครรับคำของเรา กลัวถูกเยาะเย้ย กลัวว่าใครๆอาจมองเราเป็นคนโง่ กลัวว่าพระเจ้าจะเสียดพระเกียรติจากการเป็นพยานของเรา บางคนก็เกรงว่า เมื่อเพื่อนกลับใจมาเชื่อเนื่องจากคำพยานของเรา ก็ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรต่อไป

เราไม่ค่อยจะกล้าอย่างเปโตรในวันที่ยืนอยู่ต่อหน้าสภาและประกาศว่าประเสริฐขององค์พระเยซูคริสต์ **“ข้าพเจ้าจำต้องเชื่อฟังพระเจ้ายิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์ พระเยซูซึ่งท่านทั้งหลายได้ฆ่าเสียโดยแขวนไว้ที่ต้นไม้ พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเราได้ทรงบันดาลให้เป็นขึ้นมาใหม่”** (กิจการ 5:29-30)

คำถาม...เปโตรเป็นคนกล้ามาแต่กำเนิดหรือเปล่า? เหตุใดเขาจึงกล้ายืนต่อหน้าคนที่จับกุมเขาขังกุมเมื่อวันที่ผ่านมาและกล้าถึงพระเจ้าอย่างไม่หวั่นเกรง?

ในความเป็นจริง เปโตรเป็นคนขลาดมาแต่ไหนแต่ไร จำวันที่เขาปฏิเสธพระเยซูในคืนวันที่พระองค์ถูกตรึงได้ไหม? (มัทธิว 26:69-75) เปโตรกับความกลัวเป็นเพื่อนกัน! แต่เมื่อเขาได้รับฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาก็เปลี่ยนแปลงไป พระเจ้าประทานความกล้าให้เมื่อเกิดความกลัว ความกลัวก็ต้องถอยหนีไป

ครุคนหนึ่งเขียนคำปฏิญาณไว้ว่า **“ข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่า จะลงมือกระทำสิ่งที่ถูกต้อง แม้มีความกลัวอยู่ และจะไม่ยอมให้ความกลัวนั้นมาเป็นอุปสรรคต่อสิ่งที่ข้าพเจ้าควรกระทำ”** เราควรอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงช่วยให้เรามีท่าทีเช่นนี้ เพื่อเราจะไม่ให้ความกลัวมาเป็นเครื่องกีดขวางน้ำพระทัยของพระเจ้าที่มีต่อเรา

เปโตรได้ชักชวนให้ผู้ที่อยู่ในสภาพนั้นกลับใจและหันมาเชื่อในพระเยซู เปโตรยอมให้พระเจ้าทรงกระทำผ่านชีวิตของเขา แม้เขาจะเคยเป็นคนจี้กลัวมาก่อน เขาเลือกที่จะรับใช้พระเจ้าไม่ว่าจะมีการสูญเสียเพียงไร เขาก็ไม่ย่อท้อ (อ่านลูกา 16:13 และสนทนาถึงเรื่องนี้)

การเลือกเชื่อฟังพระเจ้ายิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์นั้น มิได้ให้ความสบายกับชีวิตของเราเสมอไป (อ่านกิจการ 5:40) สภายอมปล่อยอัครทูตไป แต่พวกเขาโดนเฆี่ยนก่อน ถึงแม้จะดีกว่าการถูกจำคุก มันก็เจ็บและทรมานไม่น้อย การที่อัครทูตเลือกที่จะเชื่อฟังพระเจ้า ทำให้เขาต้องรับความยากลำบาก ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เราเลือกที่จะเชื่อฟังพระเจ้าอย่างอัครทูต (อ่านกิจการ 5:41,42)

นักเรียนรายงาน

ก่อนหน้านี้อ่าน 1 สัปดาห์ เตรียมนักเรียนคนหนึ่งให้ค้นคว้าเรื่องการที่คริสเตียนถูกข่มเหง ให้เขารายงานอย่างย่อๆ

ดำเนินชีวิตในความจริง

ชีวิตใหม่ในพระคริสต์เป็นชีวิตที่ต้องรับผิดชอบในการนำเรื่องของพระเยซูไปแบ่งปันแก่ผู้อื่น เราจะมี ความชื่นชมยินดีมากหากได้นำคนหนึ่งมาพบพระเยซูคริสต์

อย่างไรก็ดีความรับผิดชอบในการเป็นพยานนั้นมิใช่เป็นเพียงความรับผิดชอบธรรมดา แต่เป็นเหมือนหน้าที่ซึ่งเราต้องทำเพื่อตอบแทนบุญคุณที่เราเป็นหนี้พระเจ้าของเรา

กลัวหรือ? ใช่ บางครั้งเรารู้สึกกลัว อัครทูตก็กลัวเช่นกัน แต่เขาไม่ยอมให้ความกลัวมาหยุดหน้าที่ของเขา เขาลงมือประกาศแม้ความกลัวจะอยู่ตรงหน้า เราจะทำอะไรในขณะที่เรากลัว สิ่งที่ต้องเริ่มต้นทำคือวางใจว่า พระวิญญาณจะทรงนำเรา และยอมให้พระองค์เติมเรไปด้วยพลังที่จะติดตามการทรงนำนั้น จนเอาชนะอุปสรรคได้

ในยามที่เราวางใจพระเจ้า เราจะพบว่า พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ ในแต่ละวันพระเจ้าจะทรงช่วยเรา ฉะนั้นจงดำเนินชีวิตกับพระองค์ทีละวัน ทีละวัน

เมื่อเราให้การยอมตามพระทัยพระเจ้า ให้พระองค์เป็นศูนย์กลางของชีวิต พระเจ้าจะอวยพรให้เราประสบความสำเร็จ ซึ่งก่อให้เกิดความชื่นชมยินดี นักเรียนล่ะ เราทำให้มนุษย์พอใจ หรือทำให้พระเจ้าพอใจ?

เขียนเติมความรู้สึก

แจกกระดาษ 3x5 นิ้วแก่นักเรียน ให้เขาเติมคำจากประโยคนี้ การที่พระเยซูทรงบัญชาให้ฉันเป็นพยาน ทำให้ฉันรู้สึก.....เพราะ.....

หลังจากนั้นก็แบ่งปันคำตอบ หากมีคำตอบที่เป็นทางลบ เช่น รู้สึกกลัว อายุ ฯลฯ ก็ให้อธิษฐานด้วยกัน ทูลขอให้พระเจ้าประทานความกล้า

บางทีนักเรียนอาจไม่เคยกล้ามอบชีวิตให้พระเยซู นักเรียนสามารถเชิญพระเยซูให้เสด็จเข้ามาในชีวิตได้เลยเดี๋ยวนี้! พระเจ้าจะทรงให้ชีวิตใหม่ ทรงช่วยให้เราเอาชนะความกลัว และอยู่เพื่อพระองค์ได้ และนักเรียนก็จะเป็นผู้ที่ทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้ตั้งแต่นาทีนี้

ผู้ใดที่เป็น.... (ดูในสคุดี 25:12 จะพบคำตอบที่ถูกต้อง)

1	★	★	★	ค	ว	า	ม	★	★
2	★	ที่	า	น	★	★	★	★	★
3	★	คือ	ว	ย	★	★	★	★	★
4	★	★	ท	้า	★	★	★	★	★
5	★	★	★	เ	พี	อ	★	★	★
6	เ	ลือ	อ	ก	★	★	★	★	★
7	★	★	พ	ร	ะ	อ	ง	ก็	★
8	★	ปี่	า	ง	★	★	★	★	★
9	★	★	★	พ	ร	ะ	อ	ง	ก็
10	★	เ	พ	ร	า	ะ	★	★	★
11	★	แ	ล	ะ	★	★	★	★	★
12	★	สุ	ร	เ	ลือ	ย	ง	★	★
13	★	★	เ	จึ	า	★	★	★	★
14	★	ห	ล	า	น	★	★	★	★

บทที่ 9 เป็นนพยานตัวต่อตัว

- จุดมุ่งหมายของบทเรียน : เพื่อให้นักเรียนได้เห็นขั้นตอนง่าย ๆ ในการเป็นพยาน และจะให้เห็น
ความสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ที่เราเป็นพยานด้วย
- ข้อพระคัมภีร์สำคัญ : อ่านพระคำต่อไปนี้เพื่อเตรียมการสอน กิจการ 8:26-40, 20:20
- ข้อควรจำ : ฝ่ายฟิลิปจึงเริ่มเล่าจับต้นกล้าตามพระคัมภีร์ข้อนั้น ชี้แจงถึงข่าวประเสริฐ
เรื่องพระเยซู (กิจการ 8:35)
- อุปกรณ์การสอน : กระดาน ชอล์ก กระดาษ ดินสอ แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ให้ความหมาย

เขียนคำว่า “เป็นพยาน” บนกระดาน เมื่อนักเรียนเข้ามาในชั้นก็ให้เขาเขียนความหมายของการเป็นพยานบน
กระดานนั้น จากนั้นจึงสนทนาถึงความหมาย

นักเรียนเคยเข้าไปฟังการดำเนินคดีในศาลหรือไม่? บางทีเราอาจเคยเห็นในภาพยนตร์ ซึ่งต่างจากชีวิต
จริงเป็นอย่างมาก สิ่งที่เกิดขึ้นจริงเป็นเรื่องความเป็นความตายและอนาคต เป็นเรื่องของความยุ่งยาก เล่ห์กล
การทรมานทักหลัง การดำเนินคดีในศาลนั้นยืดเยื้อและน่าเบื่อ

แต่สิ่งที่น่าสนใจอย่างหนึ่งคือ คำพยานในศาล พยานเป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์หรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับ
โจทก์หรือจำเลย เขาจะต้องตอบคำถาม เล่าถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับคดีนั้นๆ ทุกคนที่เกี่ยวข้องจะนำคำพยาน
นั้นมาพิจารณาด้วย

คำพยานของคริสเตียนก็เช่นกัน เราพูดถึงประสบการณ์ที่เรามีในพระเจ้า เราไม่ได้พูดถึงสิ่งที่เราเองก็
ไม่รู้ คำพยานที่เกิดผลต้องประกอบด้วยชีวิตที่สอดคล้องกับคำพยานนั้นๆ ซึ่งสิ่งนี้จะช่วยให้ผู้ฟังได้นำคำพยาน
ของเราไปคิด พิจารณา แล้ววันหนึ่งเขาอาจกลับมาหาพระเจ้าเพราะคำพยานของเราก็เป็นไปได้

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. หาโอกาส

(กิจการ 8:26-29)

หลายคนกล่าวว่า “ฉันอยากเป็นพยานให้เพื่อนๆ รู้จักพระเยซู แต่ไม่มีโอกาสเลย”

“จริงๆนะ ฉันชวนวิภามาโบสถ์ก็ครั้งๆก็จะพูดปฏิเสธบอกว่าไม่มีเวลาบ้าง ไม่สบายบ้าง”

“รู้ไหม ให้พูดเรื่องอะไรกับแก๊งค์ของฉัน ฉันพูดได้หมด ยกเว้นเวลาพูดเรื่อง โบสถ์ หรือเรื่องพระเยซู
ที่ไร พวกเขาชอบหาว่าฉันเป็นบาทหลวงทุกที”

แล้วให้เรามาคุยตัวอย่าง 2 เรื่องต่อไปนี้

กรณีชายช้ำ ไม่ว่าจะช้ำจะได้โอกาสพูดครั้งใด เขาจะรีบพูดทันที โดไม่เปิดโอกาสให้ฝ่ายตรงข้ามได้พูดบ้าง เมื่อเขาได้รับความรอด เขารู้สึกตื่นเต้น ดีใจ และอยากให้ทุกคนได้รู้เรื่องขององค์พระเยซูคริสต์ เขาจะพกพระคัมภีร์เล่มใหญ่ติดตัวเสมอ เขาเตือนเพื่อนๆ ให้รู้ว่า หากไม่รีบกลับใจก็อาจจะสายเกินไป ช้ำไม่เข้าใจเลยว่า เหตุใดทุกคนจึงเดินหนีเขาเมื่อเขาจะเดินเข้าไปทักทาย...

กรณีนายสันติ สันติรักพระเจ้าและอยากให้ทุกคนพบความสุข ความยินดีอย่างที่เขาได้พบ การมาเป็นคริสเตียนทำให้เขามีความยินดีมากที่สุดในชีวิต เขาตั้งใจบอกให้ทุกคนรู้เรื่องนี้ด้วย สันติพยายามยิ้มแย้มแจ่มใสกับทุกคนที่เขาเดินผ่านไป ไม่ว่าจะอยู่ในโรงเรียนหรือตามถนน เขาแปลกใจที่ใครๆ กลับเห็นว่าเขาประสาทไม่ดี และก็ไม่มีใครยอมยิ้มรับเขาเสียด้วย

นี่เป็นตัวอย่างให้เราเห็นว่า การเป็นพยานที่ดีต้องทำให้ถูกกาลเทศะ บางครั้งเราเอาแต่พูดโดยไม่ได้อ่านใจว่าคนฟังเขาเบื่อมากเพียงไร หรืออย่างนายสันติที่พยายามให้คนรู้ว่าตนมีความสุขด้วยการยิ้มเรียกราด ไม่ว่าจะเจอปัญหาหรือพบเพื่อนที่มีความสุขเขาก็ยิ้ม ซึ่งกลายเป็นเรื่องเสแสร้งและน่าเบื่อสำหรับคนรอบข้าง

แบบฝึกหัด

ทำแบบฝึกหัดในช่วงนี้

คำถาม...แล้วเราจะหาโอกาสเป็นพยานได้อย่างไร? เมื่อไรเราจึงจะรู้ว่า โอกาสของเรามาถึงแล้ว? (ให้นักเรียนออกความคิดเห็น นำการสนทนามาสู่เรื่องของฟิลิป)

ในกิจการบทที่ 8 บันทึกเหตุการณ์ที่พระวิญญาณทรงนำฟิลิปเพื่อที่จะได้นำชายคนหนึ่งมาพบพระเยซูคริสต์ เราได้เรียนรู้สิ่งใดบ้างจากประสบการณ์ของท่าน (ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่านกิจการ 8:26-28)

1) ฟิลิปเปิดใจให้กับการทรงนำของพระเจ้า เมื่อทูตสวรรค์มาสั่งอย่างไร ฟิลิปก็ทำตามทันที (ข้อ 26) บางทีเราอาจคิดว่า ฟิลิปเป็นอัครทูตแล้วยังมีทูตมาสั่งให้ทำอีก อย่างเราคงไม่มีทูตมาหาแน่ๆ แต่อย่าลืมว่า พระเจ้าทรงสามารถใส่ภาระที่จะเป็นพยานในจิตใจของเราได้ เมื่อเรามีภาระในใจสำหรับใครแน่ชัด ก็จงเป็นพยานกับคนนั้นเถิด พระเจ้าจะทรงอยู่กับเราในการเป็นพยานเมื่อเราวางใจพระองค์

2) ฟิลิปเต็มใจทำตามนำพระทัยของพระเจ้า ทั้งๆที่ท่านก็กำลังทำงานสำคัญเพื่อพระเจ้าอยู่ นั่นคือ การประกาศในสะมาเรีย พระเจ้าได้ทรงใช้ท่านทำการใหญ่ แต่ระหว่างนั้นก็ทรงสั่งให้ท่านวางงานนั้นลงก่อน และไปยังทิสได้ซึ่งเป็นทะเลทราย เพื่อพบกับชายเพียงคนเดียว!

หากเป็นเรา เราอาจต่อล้อต่อเถียงกับคำสั่งของพระเจ้าเช่นนี้ เราอาจมีส่วนร่วมในการประกาศ เราต้องขึ้นไปร้องเพลง หรือเล่นดนตรี แล้วถ้าพระเจ้าทรงสั่งให้เราทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดชัดเจน เช่น เป็นพยานกับคนๆหนึ่ง เราจะทำไหม?

เขียนสร้างสรรค์

แจกกระดาษ ดินสอแก่นักเรียน และให้เขาเขียนเรื่องการเป็นพยานของฟิลิป โดยมีฉากและสถานที่ที่เป็นปัจจุบัน ให้เวลา 5 นาที จากนั้นจึงให้อาสาสมัครออกมาอ่านการเขียนของตนหน้าชั้น

3) ฟิลิป! หัวตัวต่อการทรงนำของพระวิญญาณ เมื่อโอกาสมาถึง ท่านก็ฉวยโอกาสนั้นทันทีอย่างไม่รีรอ เมื่อพระเจ้าทรงนำและฟิลิปทำตาม ผลดีก็เกิดขึ้น (ข้อ 29)

2. เป็นห่วงผู้อื่น

(กิจการ 8:30,31, 20:20)

คำถาม...พระเจ้าต้องการให้เรา มีความรู้สึกอย่างไรต่อคนที่เราเป็นพยานด้วย?

เมื่อเรารับความรักของพระเจ้า เท่ากับเรารับความรักที่สามารถส่งต่อไปให้ผู้อื่นด้วย เราจะตระหนักว่า ถึงแม้เราจะไม่ชอบคนบางคน แต่พระเจ้าก็ทรงรักคนนั้น และเมื่อรู้เช่นนี้ บวกกับมีใจปรารถนาที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์ก็จะช่วยให้เรารักและห่วงใยผู้อื่นได้

พระเจ้าจะทรงช่วยให้เราพบคนที่พร้อมจะตอบสนองความรักของพระองค์ หากเราคอยและเตรียมพร้อมที่จะฟังเสียงของพระองค์ เมื่อเราเปิดใจต่อการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และมีน้ำใจห่วงใยต่อคนที่อยู่รอบข้างอย่างฟิลิปแล้ว คำพยานของเราซึ่งประกอบด้วยการกระทำและคำพูดจะทำให้ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกได้กลับมาหาพระองค์

พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะใช้เราเป็นทางแสดงความรักความห่วงใยของพระองค์ต่อทุกคน ดังที่พระองค์เคยทรงใช้เปาโลมาแล้ว (กิจการ 20:20)

3. เป็นพยานตัวต่อตัว

เราคงเคยได้ยินคำว่า “ผู้ตัวต่อตัว” มาแล้ว นั่นหมายถึงการสู้กันเดี่ยวๆระหว่างคน 2 คน โดยไม่มีใครมาเกี่ยวข้อง จะแพ้หรือชนะก็อยู่ที่ความสามารถของคู่ต่อสู้

คำถาม...เป็นพยานวิธีใดได้ผลมากที่สุด? (หนุนใจให้มีการอภิปราย ช่วยให้นักเรียนรู้ว่า การเป็นพยานแท้จริงนั้นประกอบด้วยชีวิต การกระทำและคำพูด ซึ่งเป็นการแสดงให้ผู้ที่เราเป็นพยานด้วยนั้น ได้เห็นพระเยซูแบบตัวต่อตัวในชีวิตของเรา)

หากเราไม่มีชีวิตที่ทำให้คนอื่นเห็นความแตกต่างระหว่างผู้เชื่อกับคนที่ไม่เชื่อแล้ว เราก็ไม่มีอะไรจะมาพูดเป็นพยานได้

ในการพูดเป็นพยานนั้น เราจะกล่าวถึงองค์พระเยซูคริสต์ สิ่งที่พระองค์ทรงกระทำให้มนุษย์ วิธีที่จะพบพระองค์ ฟิลิปได้เป็นพยานถึงสิ่งที่กล่าวมานี้ต่อขันทีเอธิโอเปีย (อ่านกิจการ 8:32-35) ฟิลิปเริ่มเป็นพยานจากสิ่งที่ยูนานางสนใจ ท่านห่วงใยยูนานางผู้นั้นจริงๆ (อ่านกิจการ 8:35)

คำถาม...แสดงว่า เราต้องรู้พระคัมภีร์ รู้วิธีชักจูงใจ การเป็นพยานจึงจะเกิดผลใช่ไหม?

ยิ่งเรารู้จักกับพระคำของพระเจ้ามากเท่าไร เรา ก็จะรู้แผนการ ขั้นตอนการนำวิญญาณดีขึ้นเท่านั้น และเรายังรู้สึกสบายใจในการเป็นพยานตัวต่อตัว แต่หากเราเพิ่งมารู้จักพระเจ้า การบอกให้ผู้อื่นรู้ว่า พระเยซู ทรงมีความหมายต่อชีวิตของเราอย่างไรนั้น ก็นับได้ว่านักเรียนเป็นพยานแล้ว

วิธีการเป็นพยานของฟิลิปง่ายไม่สลับซับซ้อน เขาถามขุนนางว่า พร้อมทั้งจะรับพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้าหรือไม่ เมื่อเขารับเชื่อเช่นนั้น เขาก็จะได้รับความรอด ฟิลิปได้ให้เขาได้รับบัพติศมาในวันนั้นเอง (กิจการ 8:36-38)

เมื่อเราเป็นพยาน เราอาจใช้คำพูดง่ายๆ ตรงไปตรงมา อย่างที่พระเยซูตรัสกับนิโคเดมัสก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทรงนำของพระเจ้าที่มีต่อแต่ละคน (ให้คนหนึ่งอ่าน ยอห์น 3:3)

ดำเนินชีวิตในความจริง

รายการ

ให้นักเรียนคิดถึงสถานที่ 5 แห่งที่เขาไปหรือผ่านไปในอดีตขี้ (เช่น โรงเรียน ร้านขนม ฯลฯ) เขียนลงเป็นรายการละ 1 บรรทัด จากนั้นให้เขาเขียนว่า เขาจะเป็นพยานในสถานที่เหล่านั้นได้อย่างไร

เราควรเป็นพยานเมื่อไร? ตั้งแต่ต้นตอนเช้าจนเข้านอนนั้นแหละ คนอื่นจะมองดูว่าคริสเตียนนั้นแตกต่างจากคนทั่วไปอย่างไรบ้าง

เราจำเป็นต้องมีชีวิตที่สอดคล้องกับคำพยานของเรา ใครๆก็ต้องการเห็นคริสเตียนแท้ มิใช่คริสเตียนที่เอาแต่พูด เขาต้องการคนที่ห่วงใยและรักเขาแม้ว่า เขาจะไม่น่ารัก พระเจ้าจะทรงช่วยเราหากเรายอมต่อพระองค์ ความรักของพระคริสต์จะช่วยให้เรารับผู้อื่นได้ไม่ว่าเขาจะเป็นอย่างไรก็ตาม

เมื่อเรามีชีวิตที่ถูกต้องกับพระเจ้าแล้ว พระเจ้าจะทรงเป็นผู้นำเราในการเป็นพยานตัวต่อตัว เราจะต้องให้คำพยานชัด ไม่คลุมเครือ การกล่าวว่า “ถ้าเธอทำดี พระเยซูจึงจะรักเธอ” เป็นสิ่งที่ไม่ควรพูด เพราะจริงๆแล้วพระเยซูทรงรักทุกคน เราต้องมีความมั่นใจในการเป็นพยาน ในความเชื่อ และจะต้องพูดให้ตรงจุดที่ว่า... พระเยซูคริสต์ทรงรัก ทรงสิ้นพระชนม์และคืนพระชนม์ขึ้นมาแล้ว ให้เพื่อนของเราเห็นว่า พระเยซูเป็นศูนย์กลางของความเชื่อและชีวิตของเรา

เมื่อเราเป็นพยานโดยเน้นไปที่พระเยซู พระวิญญาณจะทรงนำเราให้เป็นพยานอย่างถูกต้อง เราจะเชื่อหรือไม่ นั่นไม่ใช่หน้าที่ที่เราจะไปบังคับเขา เรามีหน้าที่คือ ให้เขาได้เห็นภาพของพระเยซูชัดเจน แล้วพระเจ้าจะทรงทำการของพระองค์

เราจะต้องไม่ให้ความกลัวมาหยุดเรา อย่างกลัวที่จะพูดเรื่องฝ่ายวิญญาณ จำไว้ว่า พระเจ้าทรงใช้เราได้ แม้ว่าเราอาจกลัวบ้าง แต่ถ้าเรายอมต่อพระองค์ เราก็จะเป็นพยานได้

หากนักเรียนคนใดยังไม่มีประสบการณ์กับพระเยซู นักเรียนก็ไม่สามารถเป็นพยานได้ เราจะไม่ได้รับชีวิตนิรันดร์ในพระคริสต์จนกว่าเราจะรับเอาพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด ขอเชิญนักเรียนได้หันมาหาพระองค์ และรับพระองค์เสียในวันนี้

แบบฝึกหัด

ให้นำแบบฝึกหัดออกมาทำ ใช้เวลา 5-10 นาที

เฉลยแบบฝึกหัดบทที่ 9

แถวที่ 1

				เ	ค	ง	ว	ค	ง	ม	เ	คิ	ร	ม
			ร	ว	แ	า	ไ	เ	ผู้	หี	น	ะ	ไ	น
		า	า	ก	ถ	ม	กิ	นี้	น	ข	เ	ค	บ	จ
	บ	ม	ท	า	ไ	ค	น	แ	อ	จ	ย	ท	อ	
	อ	จ	า	ผู้	ค	ไ	จ	ผ	ง	า	อ	ที่	ที่	
ก	ริ	น	ไ	บ	ห	ะ	น	พ	ไ	ห	3	3		

บทที่ 10 ไม่เห็นแก่หน้าใคร

- จุดมุ่งหมายของบทเรียน : เพื่อจะเรียนรู้ว่า พระเจ้าไม่ทรงลำเอียง และเราเองก็ไม่ควรมีอคติกับผู้อื่น เช่นกัน
- ข้อพระคัมภีร์ : อ่านกิจการ 10:1-48 เพื่อเตรียมสอน
- ข้อควรจำ : ข้าพเจ้าเห็นจริงแล้วว่า พระเจ้าไม่ทรงเลือกหน้าผู้ใด แต่คนใดๆในทุกชาติที่เกรงกลัวพระองค์และประพฤติตามทางชอบธรรมก็เป็นที่ยอมรับของพระองค์ (กิจการ 10:34,35)
- อุปกรณ์การสอน : การ์ด 3x5 นิ้ว กระดาษ ดินสอ กระดาน ชอล์ก แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

คำถาม...นักเรียนเคยมีอคติกับใครสักคนบ้างหรือไม่? คำว่า อคติมีความหมายว่าอย่างไร? (ให้นักเรียนทุกคนออกความคิดเห็น)

อคติ คือ การคิดวินิจฉัยสิ่งหนึ่งหรือคนใดคนหนึ่งในแง่ลบไว้ล่วงหน้า หากเรามีอคติกับใครสักคนเท่ากับเราคิดว่า เขาเป็นคนชนิดนั้นชนิดนี้ ทั้งๆที่เรายังไม่เคยพบกับเขามาก่อนเลย ชาวที่เราได้ยินจากคนอื่นหรือคำนิทานที่หนาหู อาจทำให้เราไม่อาจเป็นเพื่อนกับคนๆนั้นได้ บางทีเราเห็นว่าคนๆหนึ่งไม่ดีพอหรือไม่มีรสนิยมตรงกับเรา เขาก็ไม่ควรเข้ากลุ่มของเรา นี่ก็คืออคติ

อคติบางอย่างอาจดูน่าขัน แต่บางอย่างก็เป็นอันตรายสำหรับชีวิตของเรา เพราะทำให้เราไม่ยอมเปิดรับบางคนเข้ามาสัมผัสชีวิตของเรา

พูดถึง “ความรอด” เราจะเห็นว่า พระเจ้าไม่เคยมีอคติกับใคร ไม่มีความลำเอียงในพระเจ้า พระองค์ทรงพอพระทัยที่จะให้ทุกคนได้รับข่าวประเสริฐ บางทีเรารู้สึกไม่ชอบคนใดคนหนึ่ง เราก็ไม่ยอมเกี่ยวข้องกับเขา แม้เขาลำบากก็ไม่คิดที่จะช่วยเหลือ คริสเตียนในยุคแรกก็พบประสบการณ์แบบนี้เช่นกัน เขาต้องเรียนรู้ที่จะละอคติที่เขาถืออยู่นั้น

การมีอคติเป็นสิ่งที่อันตรายสำหรับวิญญาณของเรามาก หากเรามีอคติกับใคร แสดงว่าเราไม่ได้มองเขาอย่างที่พระเจ้าทรงมอง ถือว่าตนเองดีกว่าเขา นับเป็นความเย่อหยิ่ง! การที่เราจะเอาอคติออกจากชีวิตไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ก็ไม่เกินความสามารถของพระเจ้า

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. เอาชนะอคติ

(กิจการ 10:1-33)

คำถาม...ความคิดอคติเกิดขึ้นมาได้อย่างไร? (ให้นักเรียนคิดถึงอคติที่เกิดขึ้นกับตัวเองและออกความเห็นว่ามันเกิดขึ้นอย่างไรในชีวิต)

หากเรามีอคติต่ออาหารสักชนิดหนึ่ง เช่น ปลา ร้า หรือบางคนไม่ชอบเนย คนที่ไม่ชอบปลา ร้าพอได้ยินชื่อก็ร้องยี้ทันที ส่วนคนที่ไม่ชอบเนยก็จะรู้ทันทีว่า อาหารใดมีเนยผสมอยู่บ้างแล้ว และก็จะไม่แตะต้องอาหารนั้นเลย

แต่สิ่งที่อันตราย คือ หากเรามีอคติกับคนๆใด พอเรารู้ว่าเขาจะเข้ามาอยู่ในชั้นของเราหรือมาขอพักที่บ้าน เราอาจพลาดหาเรื่อง เราต้องพยายามเอาชนะความรู้สึกเช่นนี้ให้ได้

เปโตรมีอคติเหมือนกัน ท่านเป็นชาวยิว ดังนั้นเมื่อยังเด็ก ท่านได้รับคำสอนว่า คนต่างชาติทั้งหลายในโลกที่ไม่มีเชื้อสายยิว นั้น เป็นคนไม่สะอาด และเมื่อท่านเป็นอัครทูต ท่านก็ยังเชื่อว่า ท่านต้องหลีกเลี่ยงจากคนต่างชาติ หากท่านยังคงจงรักภักดีต่อพระเจ้าแห่งอิสราเอลอยู่

ทำงานกลุ่ม

แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ให้พระคำต่อไปนี้ อ่านและสนทนาหาข้อสรุปกลุ่มละตอน

1) กิจการ 10:1-15

2) กิจการ 10:17

3) กิจการ 10:25-33

เมื่อได้ข้อสรุปว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้างแล้ว ก็ให้ทุกกลุ่มส่งตัวแทนมารายงานหน้าชั้น

ในช่วงแรกผู้ที่เชื่อในพระคริสต์ยังไม่ถูกแยกจากคนที่ถือศาสนาอื่นโดยสิ้นเชิง ทั้งคริสเตียนและพวกยิวยังมีเชื้อสายสัมพันธ์กันอยู่บ้าง จนกระทั่งเมื่อบาร์นาบัสกับเปาโลไปเทศนาสั่งสอนที่เมืองอันทิโอกเป็นเวลา 1 ปี มีผู้เชื่อเป็นอันมาก ดังนั้นต่อมา ผู้ที่เชื่อในพระเยซูคริสต์จึงถูกเรียกว่า “คริสเตียน” เป็นการแยกออกจากคนในศาสนาอื่น (กิจการ 11:25)

คำถาม...อคติของเปโตรที่มีต่อคนต่างชาติ นั้นรุนแรงไหม? เปโตรเอาชนะอคตินั้นได้อย่างไร? (ให้นักเรียนอ่านกิจการ 10:1-33 เป็นส่วนตัว แล้วจึงตอบคำถาม)

ลองคิดว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเปโตรในกิจการบทที่ 10 นี้ มีความสำคัญต่อคริสตจักรยุคแรกและต่อเราอย่างไรบ้าง หากเปโตรไม่ยอมเอาชนะอคติที่ท่านมีอยู่ (ข้อ 14,28) พระเจ้าก็ไม่สามารถใช้ท่านไปบอกกล่าวเรื่องข่าวประเสริฐและรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณแก่ครอบครัวของโคเรเนลิอัสได้ ซึ่งนั่นก็หมายถึง การที่ข่าวประเสริฐจะแพร่ไปหาคนต่างชาติช้าลง ประวัติศาสตร์ของโลกก็จะไม่เป็นเช่นทุกวันนี้ และใครจะรู้บ้างว่า คริสเตียนจะมีน้อยกว่านี้สักเท่าไร

เราเรียนรู้อะไรบ้างจากการที่เปโตรเอาชนะอคติที่ท่านมีต่อคนต่างชาติ

1) เราต้องฟังพระสุรเสียงของพระเจ้าในเรื่องต่างๆ พระเจ้าทรงใช้อาหารที่เป็นมลทินมาดึงความสนใจของเปโตร (กิจการ 10:9-16) สิ่งที่น่าสังเกตคือ พระเจ้าต้องสำแดงแก่เปโตรถึง 3 ครั้ง เป็นการแสดงชัดว่า เปโตรมีความใส่ใจในอคตินั้นมากเพียงไร เมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าตรัสแก่ท่านอย่างชัดเจน ท่านจึงเข้าใจความหมายของนิมิตนั้นซึ่งก่อนหน้านั้นท่านก็ไม่เข้าใจ คิดว่าเป็นเรื่องของอาหารเท่านั้น (กิจการ 10:19-20)

2) เราต้องพร้อมที่จะเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้า เมื่อเปโตรเข้าใจน้ำพระทัยท่านก็พร้อมที่จะทำตามทันที การเชื่อฟังเป็นเรื่องที่ต้องทำไปพร้อมๆกัน เมื่อเปโตรทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าแล้ว เท่ากับท่านได้ละทิ้งอคตินั้น หากเราไม่ทำตามพระบัญชาของพระองค์ เราก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า เราบริสุทธิ์ใจและไม่มีอคติ

3) เราจำต้องพูดถึงความจริงในพระคริสต์ไม่ว่าผลจะเป็นอย่างไร ยิวที่เป็นคริสเตียนหลายคนไม่พอใจที่เปโตรเข้าไปในบ้านของทหารโรม แต่เปโตรสนใจที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้ามกกว่าชื่อเสียงของตนเอง (กิจการ 11:1-3)

แม้เปโตรจะมีอคติมานานตั้งแต่เด็ก ท่านก็เลือกที่จะเชื่อฟังพระเจ้า และละความคิดเดิมนั้นเสีย

“ท่านทั้งหลายทราบแล้วว่าคนชาติยิวนั้นจะคบให้สนิทกับคนต่างชาติหรือเข้าเยี่ยมก็เป็นที่ยำห้าม แต่พระเจ้าทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าแล้วว่า ไม่ควรเรียกคนหนึ่งคนใดว่าเป็นที่ยำห้ามหรือมลทิน เหตุฉะนั้นเมื่อท่านใช้คนไปเชิญข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็มาโดยไม่ขัด” (กิจการ 10:28-29)

การกระทำของเปโตรเป็นการเปิดประตูให้คนต่างชาติที่เชื่อในพระเจ้าได้รับความรอดด้วยพระเจ้าทรงเตรียมใจเขาเหล่านั้นให้พร้อมและกระตือรือร้นที่จะฟังเรื่องของพระคริสต์

“บัดนี้พวกข้าพเจ้าอยู่พร้อมกันต่อพระพักตร์พระเจ้า เพื่อจะฟังสิ่งสารพัดซึ่งพระองค์ได้ตรัสสั่งท่านไว้” (กิจการ 10:33)

2. ทุกคนที่เชื่อมีส่วน

(กิจการ 10:34-43)

นักเรียนรู้สึกลำบากใจไหมที่จะต้องต้อนรับคนที่เชื่อแตกต่างจากเรา เราทำให้คนที่เข้ามาในชั้นเรียนเป็นครั้งแรกรู้สึกเป็นกันเองหรือเปล่า?

เมื่อประมาณ 20 ปีมาแล้ว ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีวัยรุ่นเป็นจำนวนมากหันไปหาชีวิตอันเป็นอิสระจากกฎเกณฑ์ของสังคม ทั้งผู้ชายและผู้หญิงไว้ผมยาว ใส่เสื้อผ้าสกปรก อยู่รวมกันเป็นกลุ่มๆ เรียกกันว่า อีปี้ หรือภาษาไทยตั้งชื่อให้พวกเขาว่า “บุปผาชน”

ต่อมามีการประกาศกับพวกอีปี้ และมีหลายคนได้หันกลับมาแสวงหาพระเจ้าและได้รับเชื่อ รับบัพติศมา แต่เมื่อเขาเริ่มต้นเข้ามาในสามัคคีธรรมในคริสตจักร ก็เกิดปัญหาขึ้น เพราะสมาชิกบางคนได้เรียกร้องให้พวกเขาเปลี่ยนแปลงการแต่งตัว ไปตัดผมให้เรียบร้อยเสียก่อน เขาตั้งกฎเกณฑ์ให้อีปี้ที่มาเชื่อใหม่เหล่านั้นและไม่ยอมรับพวกเขาอย่างที่เขาคือ

คำถาม...การที่คริสเตียนไปบังคับให้เขาทำตามที่คุณเห็นว่าเหมาะสมนั้น นักเรียนคิดอย่างไร ในเมื่อคนเหล่านั้นก็ได้รับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้ว?

(อ่านกิจการ 10:34-35) หากใครคนหนึ่งมารับเชื่อมิได้หมายความว่าเขาเปลี่ยนชีวิตของเขาแล้วจึงมารับเชื่อ แต่เมื่อเขาได้รับพระเยซูคริสต์ พระเจ้าก็จะทรงเปลี่ยนแปลงชีวิตของเขาในขณะที่เขาดำเนินชีวิตไปกับ

พระองค์ทุกวัน พระเจ้าจะทรงทำการเอง (ให้อ่าน 2 โครินธ์ 5:17) หากเราเห็นว่าคนหนึ่งคนใดไม่เหมาะที่จะเข้ามานมัสการพระเจ้าแล้ว แสดงว่าเรามีอคติกับเขา

จงจำคำที่เปโตรได้กล่าวที่บ้านของโครเนลิอัสว่า **“ข้าพเจ้าเห็นจริงแล้วว่า พระเจ้าไม่ทรงเลือกหน้าผู้ใด แต่คนใดๆในทุกชาติที่เกรงกลัวพระองค์และประพฤติตามทางชอบธรรมก็เป็นที่ยอมรับของพระองค์”** (กิจการ 10:34-35)

คำถาม...เราจะรู้ได้อย่างไรว่า ใครเป็นผู้ที่จะอยู่ในคริสตจักรของพระเจ้า และใครจะไม่อยู่ (อ่านกิจการ 10:36-43)

เปโตรกล่าวว่า ผู้ที่มีสิทธิอยู่ในครอบครัวของพระเจ้าได้คือ เขาจะต้องรับเชื่อและวางใจในพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า คนเหล่านั้นจะได้รับการอภัยโทษบาป (กิจการ 10:43) และการเติบโตในพระเจ้าจะตามมาทีหลัง

สำนวนเปรียบเทียบ

ให้นักเรียนอ่านกิจการ 10:34,35 แล้วเขียนใหม่เป็นสำนวนของตนเอง อ่านสำนวนต่างๆหน้าชั้น

3. พระเจ้าทรงเห็นด้วย

(กิจการ 10:44-48)

เมื่อนักเรียนอ่าน กิจการ 10:44 แล้ว ให้เขาสนทนาถึงประสบการณ์ที่ชาวต่างชาติได้รับ โดยเปรียบเทียบกับประสบการณ์การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันฟื้นเทกอสต์ เขียนรายการสรุปลงบนกระดาน

หนังสือกิจการตอนนี้ได้ชี้ให้เราเห็นจุดเปลี่ยนแปลงของประวัติศาสตร์คริสตจักร เหตุการณ์ในบ้านของโครเนลิอัสทำให้เรารู้ว่าชาวต่างชาติมีสิทธิที่จะเชื่อในข่าวประเสริฐแห่งองค์พระเยซูคริสต์ พระเจ้าทรงทำลายอคติของเปโตร และทรงใช้ท่านให้เป็นผู้ประกาศข่าวดีนี้ออกไปทั่วโลก

คำถาม...พระเจ้าทรงทำอย่างไรให้รู้ว่าข่าวประเสริฐมีไว้สำหรับทุกคน?

เมื่อพระเจ้าทรงทำการในชีวิตของเรา พระองค์จะไม่ทำให้เราต้องสงสัย ขบคิดว่าพระองค์ประสงค์อะไรกันแน่ ในวันที่ประทานความรอดแก่ครอบครัวโครเนลิอัสนั้น ก็ได้ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่พวกเขา เขาพูดภาษาต่างๆเหมือนกับที่สาวกได้พูด เมื่อรับพระวิญญาณในวันฟื้นเทกอสต์ (กิจการ 2:4) พวกเขาวิงวอนกับเปโตร ได้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก็เริ่มเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า และต่างพากันสรรเสริญพระองค์ (อ่าน กิจการ 10:45-47)

ประเมินตนเอง

ขอให้นักเรียนประเมินชีวิตของตนเอง โดยคิดถึงอคติที่ตนมีอยู่ เน้นให้นักเรียนเห็นว่า ในยุคของเรานี้ เราควรละอคติของเราเสีย อาจให้นักเรียนจับคู่อภิปรายกันเพื่อกันในเรื่องนี้

ดำเนินชีวิตในความจริง

เป็นไปได้ไหมที่เราจะละทิ้งอคติและต้อนรับทุกคนที่เชื่อให้เข้ามาอยู่ในคริสตจักร ร่วมชั้นเรียนกับเรา โดยไม่คำนึงว่าเราเคยคิดอย่างไรกับเขามาก่อน? ทุกวันนี้อคติเรื่องเชื้อชาติ สีผิวลดน้อยลงไป แต่อคติในเรื่องส่วนตัว เรื่องรสนิยม ความเห็นที่ไม่ตรงกันนั้นก็ยังคงมีอยู่มาก

แต่เราจะเกิดผลเพื่อพระเจ้าได้เมื่อเรายอมให้พระเจ้าทรงทำการผ่านชีวิตของเรา เราต้องเรียนรู้ที่จะละอคติและไม่ลำเอียง ไม่เห็นแก่หน้าใครเป็นพิเศษ ถ้าเราขอพระองค์ช่วย พระองค์จะทรงช่วยให้เราปฏิบัติต่อทุกคนอย่างถูกต้อง

เปโตรเองได้เรียนรู้ที่จะเอาชนะอคติอันรุนแรงนั้น ท่านได้ออกไปประกาศและเกิดผลในหมู่คนต่างชาติเป็นอันมาก

พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราเอาชนะอคติและยอมรับพี่น้องในพระคริสต์ด้วยใจบริสุทธิ์ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นใคร

เรามีความรับผิดชอบ 2 ประการ

ประการแรก เราต้องยอมให้พระเจ้าได้ช่วยให้เราเอาชนะอคติทุกอย่างในชีวิต ไม่ว่าอคตินั้นจะฝังรากอยู่นานเพียงไร เพื่อเราจะยอมรับทุกคนและแบ่งปันพระคริสต์กับทุกคนได้

ประการที่สอง เราควรเรียนรู้ชีวิตของเปโตรและพิจารณาด้วยตัวเองด้วย เพื่อเราจะไม่ตัดสินผู้อื่นล่วงหน้า โดยไม่ให้ความยุติธรรมกับเขา เราเองก็เป็นคนที่ไม่ดีพร้อมเหมือนกัน ดังนั้นเราก็ไม่มีสิทธิที่จะไปพิพากษาผู้อื่น

อคติไม่มีประโยชน์สำหรับชีวิตของเรา มันกั้นเราออกจากผู้อื่น มันทำร้ายจิตใจของเราเอง เราอาจสูญเสียเพื่อนและสร้างศัตรูอย่างไม่รู้ตัวเนื่องจากอคติ เมื่อเรายอมให้พระเจ้าทรงทำงานในใจของเรา เราก็จะพ้นจากอคติและแบ่งปันพระคริสต์กับผู้อื่นได้

(เชิญชวนนักเรียนที่ยังไม่เชื่อให้รับเอาพระเยซูคริสต์ เพื่อพระองค์จะทรงช่วยเขาในทุกๆด้าน)

เฉลยแบบฝึกหัดบทที่ 10

ข้อความในปริศนา

“ฝ่ายเปโตรจึงกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าเห็นจริงแล้วว่า พระเจ้าไม่ทรงเลือกหน้าผู้ใด แต่คนใดๆในทุกชาติที่เกรงกลัวพระองค์และประพฤติตามทางชอบธรรมก็เป็นที่ยอมรับพระทัยพระองค์’” (กิจการ บทที่ 10 ข้อที่ 34 กับ 35)

บทที่ 11 เป็นนายนอฮาวากเบียร

- จุดมุ่งหมายของบทเรียน : เพื่อให้นักเรียนเป็นพยานอย่างไม่หยุดยั้ง แม้ว่าจะมีคนต่อต้านก็ตาม
- ข้อพระคัมภีร์สำคัญ : อ่าน กิจการ 13:1-3, 14:1-22 เพื่อเตรียมสอน
- ข้อควรจำ : เราทั้งหลายจำเป็นต้องทนความยากลำบากมากจึงจะได้เข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า (กิจการ 14:22)
- อุปกรณ์การสอน : กระดาษ ดินสอ กระดาน ชอล์ก แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ถาม-ตอบ

เมื่อนักเรียนเข้ามาให้ถามว่า เหตุใดการเป็นพยานอย่างไม่หยุดยั้งจึงสำคัญ? เมื่อนักเรียนตอบแล้วให้ถามต่อไปว่า การเป็นพยานด้วยชีวิตนั้นทำให้คนอื่นคิดอย่างไรต่อเรา?

สันติกับกีวีเป็นเพื่อนสนิทกัน ทั้งสองเชื่อพระเยซูและอยากนำเพื่อนๆ ในชั้นมาพบพระองค์ด้วย เขาจึงเริ่มเป็นพยานถึงพระคริสต์กับเพื่อนๆ

เพื่อนหลายคนฟังและนำคำพยานของเขาไปไตร่ตรอง ใครๆ ก็รู้ว่า หากตนมีปัญหาที่สามารถที่จะขอความช่วยเหลือจากสันติและกีวีได้ มีเพื่อนบางคนหันกลับมาหาพระเจ้า แต่ก็มีคนที่ไม่พอใจทั้งสองเป็นอย่างมาก

วันหนึ่งตั้งใจจะหาเรื่องกับสันติและกีวี เขาต้องการให้คริสเตียนโกรธจัดและหาเรื่องกับเขา!

สันติพบซากงูส่งกลิ่นเหม็นอยู่ในกระเป๋านักเรียนของเขา พร้อมกับจดหมายที่ไม่มีลายเซ็น เขียนว่า ...งูตายแล้ว... พระเจ้าก็ตายแล้วด้วย เลิกพูดเรื่อง โทกเฮเสียที” เมื่อวันชนะเห็นสันติเองตายออกจากกระเป๋ เขา ก็หัวเราะและชวนเพื่อนมาดูกันอย่างขบขัน

สันติรู้ว่าใครเป็นคนทำ เขามองมาที่วันชนะ “พระเยซูยังไม่ตาย พระองค์รักนายและเราจะอธิษฐานเพื่อนายด้วย”

ช่วงปิดเทอมต้นนั่นเอง วันชนะมาหาสันติและกีวี บอกว่า อยากไปโบสถ์ด้วย เขาแปลกใจที่สันติและกีวีไม่โกรธ เขายังอธิษฐานเพื่อเขา หลังจากวันนั้นมา เขาก็รู้สึกที่ไม่อยากต่อต้านเรื่องของพระเจ้าอีกต่อไป แต่อยากเป็นฝ่ายพระองค์

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. พระเจ้าทรงเรียก

(กิจการ 13:1-3)

จากกิจการบทที่ 13 เราจะเห็นว่าเปาโลและบารนาบัสสนใจที่จะแบ่งปันพระคริสต์แก่ชาวโลกมาก

คำถาม...พระเจ้าทรงเรียกให้เราทำอย่างไรเปาโลและบารนาบัสหรือ ทรงเรียกให้เราทำอะไรที่แตกต่างไปบ้าง? (ให้มีกรอภิปราชเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจการเป็นผู้รับใช้เต็มเวลาด้วยการรับใช้พระเจ้าตามกำลังอย่างที่คริสเตียนพึงกระทำ)

กระดาน

จากคำถามข้างต้น ให้เขียนลงบนกระดานว่า

คล้ายคลึง แตกต่าง

แล้วให้นักเรียนเขียนคำตอบลงไป

การทรงเรียกที่มีต่อเปาโลและบารนาบัสนั้นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในประวัติศาสตร์คริสตจักรยุคแรก ก่อนหน้านั้น ชาวประเสริฐได้แผ่จากกรุงเยรูซาเล็ม ไปทางเหนือสู่ดินแดนในอาณาจักรโรม เชื่อว่าพวกยิวที่มายังกรุงเยรูซาเล็มในช่วงวันเพ็นเทคอสต์ได้รับฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และนำชาวประเสริฐกลับไปยังบ้านเกิดของตน นอกจากนั้นคริสเตียนที่ถูกข่มเหงต้องหนีกระจัดกระจายไปก็มีส่วนทำให้ชาวประเสริฐขยายไปมาก (ยกเว้นตอนที่เปโตรและฟีลิปออกไปประกาศในสะมาเรีย ดูกิจการ 8:9 ครุฑนำแผนที่มาให้ให้นักเรียนดูว่า ชาวประเสริฐได้แผ่จากเยรูซาเล็มไปยังยูเดีย สะมาเรีย และอันติโอกอย่างไรบ้าง)

พันธกิจพิเศษของเปาโลและบารนาบัสคือ การออกไปประกาศในดินแดนใหม่ เราเรียกการเดินทางครั้งนั้นว่า “การเดินทางพันธกิจครั้งที่ 1” ของเปาโล และก่อนที่ทั้งสองจะกลับมายังอันติโอก พระเจ้าทรงใช้ท่านไปยังแคว้นที่ขึ้นอยู่กับอาณาจักรโรม ได้สร้างคริสตจักรและนำคนกลับใจมากมายทั้งยังทำให้เกิดผู้นำที่สำคัญ เช่น ทิโมธี ลีลาส เป็นต้น

เราจะเห็นว่าพันธกิจซึ่งพระเจ้าทรงเรียกให้เปาโลและบารนาบัสทำนั้นเป็นพันธกิจพิเศษซึ่งไม่เคยมีใครได้ทำมาก่อน เป็นงานบุกเบิกคริสตจักรในยุคแรก

“เมื่อคนเหล่านั้นกำลังนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าและถืออดอาหาร พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสสั่งว่า ...จงตั้งบารนาบัสกับเขาโลไว้สำหรับการซึ่งเราเรียกให้เขาทำนั้น...เมื่อถืออดอาหารและวางมือบนบารนาบัสกับเขาโลแล้ว เขาก็ใช้ท่านไป” (กิจการ 13:2,3)

พระเจ้าทรงเรียกเราเช่นกัน ทรงเรียกให้เราบอกเรื่องของพระองค์แก่คนรอบข้างทุกวัน เรามีความรับผิดชอบที่จะทำให้โลกได้รู้จักพระองค์อย่างที่เราและบารนาบัสได้กระทำ

พระเจ้าทรงเรียกบางคนให้ทำงานรับใช้พระองค์เต็มเวลาเช่น ศิษยาภิบาล อาจารย์ ผู้ประกาศ และผู้ทำพันธกิจ แต่พระเจ้าก็ทรงเรียกเราให้เป็นพยาน “เต็มเวลา” ด้วยเช่นกัน โดยให้เราทำดีที่สุด ในสภาพของเรา เราเป็นนักเรียนก็ให้เราเป็นพยานกับเพื่อนๆทั้งด้วยการกระทำและคำพูด ให้การปฏิบัติของเราสะท้อนให้คนที่ทั้งหลายได้เห็นพระเจ้าที่อยู่ในตัวเรา

2. กล้าเป็นพยาน

(กิจการ 14:1-18)

คำถาม...ประสบการณ์ในการเป็นพยานครั้งนี้นักเรียนรู้สึกว่าง่ายที่สุดเป็นอย่างไร และที่ยากที่สุดเป็นอย่างไร? (ให้นักเรียนคิดถึงประสบการณ์ในการเป็นพยานต่อเพื่อนๆหรือคนในครอบครัว หนุนใจให้ทุกคนแบ่งปันประสบการณ์)

คำพยาน

เชิญสมาชิกที่เติบโตและมีประสบการณ์ในการเป็นพยานมาพูดถึงประสบการณ์ ความยินดี และกำลังที่พระเจ้าประทานให้เมื่อเป็นพยาน

เราได้รับประสบการณ์ว่า บางครั้งเราก็เป็นพยานได้ผล บางครั้งก็ไม่ได้ผล เปาโลและบารนาบัสก็ได้รับประสบการณ์ต่างๆกันทั้งดีและร้ายในช่วงที่เดินทางทำงานพันธกิจ ท่านทั้งสองเรียนรู้ที่จะวางใจพระเจ้าในทุกสถานการณ์ไม่ว่าจะร้ายหรือดี ท่านขอบคุณพระเจ้าเสมอ

(อ่าน กิจการ 14:1-7) เมื่อทั้งสองไปที่เมืองอีโคเนียม ดูเหมือนว่าไม่มีอุปสรรคอันใด ชาวิวและกรีกได้ต้อนรับท่านเป็นอย่างดี มีคนเป็นอันมากหันมาเชื่อถือในพระเจ้า แต่ต่อมาพวกยิวที่ไม่เชื่อได้ยุยงให้คนทั้งหลายต่อต้านท่าน การต่อต้านรุนแรงมากจนทั้งสองต้องออกจากเมืองเพื่อหลีกเลี่ยงการนองเลือด

คำถาม...การที่เปาโลและบารนาบัสหนีออกมาแสดงว่าท่านจีซลาดใจไหม?

ความกล้าหาญที่ประกอบด้วยปัญญานั้น มีความหมายว่า เรารู้ว่าเมื่อไหร่จะรุก เมื่อไหร่จะรับ เมื่อไหร่จะถอยไปตั้งหลัก การเอาตัวเข้าไปอยู่ในอันตรายไม่ได้แสดงความฉลาด แต่คือความบ้าบิ่นที่โง่เขลา จะเกิดอะไรขึ้นหากว่าท่านเปาโลและบารนาบัสพยายามเทศนาให้คนที่ไม่ยอมฟัง? (ให้นักเรียนตอบ)

เมื่อทั้งสองหนีออกมาจากอีโคเนียม ท่านก็ได้รับโอกาสดีที่จะประกาศในเมืองลิสตราและเมืองเดอริบี ทำให้คนที่นี่มีโอกาสที่จะต้อนรับข่าวประเสริฐด้วย

(ให้นักเรียนอ่านกิจการ 14:8-18) เราจะรู้สึกอย่างไรหากมีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นกับเรา?

หลังจากที่หนีตายมาจากอีโคเนียม เปาโลกับบารนาบัสกลับถูกคนทั้งหลายมองว่าเป็นพระ พระเจ้าทรงใช้ท่านรักษาคนง่อยแต่เกิด (กิจการ 14:8-9) คนทั้งหลายประหลาดใจยิ่งนัก และเขาตะโกนว่า **“พระซุสและพระเฮอร์เมสได้แปลงลงมาหาพวกเรา”**

เมืองลิสตราเป็นเมืองศูนย์กลางการนมัสการพระต่างๆ เช่น พระซุส (จูปีเตอร์) พระเฮอร์เมส (เมอร์คิวรี) เขาเชื่อกันว่า พระซุสเป็นเจ้าแห่งพระทั้งปวง และพระเฮอร์เมสก็เป็นเหมือนโฆษกประจำพระซุสนั่นเอง

ที่จริงเปาโลกับบารนาบัสอาจใช้ความเข้าใจผิดของชาวเมืองให้เป็นประโยชน์ได้ แต่ท่านก็ไม่ทำเช่นนั้น ท่านรู้ว่าหากทำเช่นนั้นเท่ากับเป็นการหลอกลวงและไม่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า เปาโลได้ทำในสิ่งที่ถูกต้อง ท่านเรียกร้องให้ชาวเมืองหันมาหาพระเจ้าเที่ยงแท้

“แต่เมื่ออัครทูตบารนาบัสกับเปาโลได้ยินดังนั้น จึงฉีกเสื้อผ้าของตนเสีย วิ่งเข้าไปท่ามกลางคน ทั้งหลายร้องว่า คุณก่อนท่านทั้งหลายเหตุไฉนจึงทำการอย่างนี้ เราเป็นคนธรรมดาเช่นเดียวกันกับท่านทั้งหลาย และมากล่าวว่าประเสริฐให้ท่านกลับจากสิ่งไร้ประโยชน์เหล่านี้ ให้ท่านมาหาพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ผู้ได้ทรง สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก และทะเล และสิ่งสารพัดซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้น” (กิจการ 14:14-15)

3. ไม่ล้มเลิก

(กิจการ 14:19-22)

แบบฝึกหัด

ใช้แบบฝึกหัดในช่วงนี้ หนุนใจให้นักเรียนเปิดพระคัมภีร์ เพื่อทบทวน

คำถาม...การเป็นพยานอย่างกล้าหาญในเมืองลิสตราเกิดผลอย่างไร? (ให้นักเรียนอ่านกิจการ 14:19-22) เปาโลและบารนาบัสได้รับการตอบสนองอย่างที่ไม่น่าจะเป็นไปอย่างนั้น แทนที่คนเหล่านั้นจะกลับใจใหม่ พวกเขาจากอันทิโอกและอโคเนียมมาชักชวนให้ชาวเมืองขับไล่ทั้งสองออกไป พวกเขาเอาหินขว้างเปาโล และลากท่านออกไปนอกเมืองโดยคิดว่าท่านตายแล้ว

คำถาม...หากเปาโลและบารนาบัสเลิกล้มเลิกพันธกิจที่ท่านได้รับมา แล้วกลับไปอันทิโอกโดยถือว่าที่รอดนี้ก็คืออยู่แล้ว เราจะรู้สึกอย่างไรกับการกระทำของท่าน?

หากท่านทั้งสองกลับไปและประกาศว่าประชาชาติในปกครองของโรมยังไม่พร้อมที่จะรับข่าวประเสริฐ เราก็คงจะเห็นใจท่านมากกว่าที่จะไปตำหนิตาน

แต่เปาโลตั้งใจแน่วแน่ที่จะรับใช้พระเจ้าจนกว่าพระเจ้าจะสั่งเป็นอย่างอื่น การถูกขว้างด้วยหินจะไม่ทำให้ท่านหยุดพันธกิจซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า

“แต่พวกเขาได้ล้อมท่านไว้ แล้วท่านก็ลุกขึ้น เข้าไปในเมือง วันรุ่งขึ้นจึงเลยไปยังเมืองเดอร์บีกับบารนาบัส” (กิจการ 14:20)

ท่านทั้งสองยังไปทำงานต่อที่เมืองเดอร์บี เราไม่ทราบว่าการต่อต้านที่เมืองนั้นมากน้อยเพียงไร แต่ดูเหมือนว่า ท่านประสบความสำเร็จมาก (ข้อ 2) และเมื่อท่านเห็นว่าได้ทำงานที่ได้รับมอบหมายครบถ้วนแล้ว จึงกลับไปยังอันทิโอก ผ่านเมืองลิสตรา และอโคเนียม (ทั้งๆที่เคยพบความยุ่งยากใน 2 เมืองนี้) แต่ในการเดินทางผ่านขากลับ ท่านก็ได้มีโอกาสหนุนใจคริสเตียนที่นั่น (กิจการ 14:22)

สนทนา

คำถาม...เราเรียนรู้อะไรจากการเป็นพยานอย่างทุ่มเทและไม่หยุดยั้งของเปาโลและบารนาบัส? ให้นักเรียนสนทนาเพื่อหาจุดที่จะช่วยเขาในการเป็นพยาน

ดำเนินชีวิตในความจริง

การมีชีวิตอยู่เพื่อพระเยซูไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย และไม่ใช่ว่าทุกคนอยากฟังเรื่องของพระองค์ เมื่อเราได้รับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วย เราก็มีความยินดี มีความสุขใจ มีพระเจ้าซึ่งทรงฤทธิ์ในตัวเรา จนบางครั้งเรารู้สึกว่าเรากำลังอยู่ท่ามกลางศัตรู มารไม่ต้องการให้เราเป็นพยาน มันไม่ต้องการให้คนของมันกลับใจและติดตามพระเยซูคริสต์

แต่พระเจ้าทรงเป็นห่วงเราเหมือนที่ทรงห่วงเปาโล และบารนาบัส หากเรายอมต่อพระองค์ พระองค์ก็จะทรงใช้ให้เรานำพระคริสต์ไปสู่คนทั้งหลาย เราต้องยืนหยัดแม้ว่ามีการต่อต้านอยู่รอบข้าง

พระสัญญา

ให้นักเรียนเปิดกิจการ 1:8 อ่านพร้อมกัน อธิบายว่าพระเจ้าประทานพระวิญญาณเพื่อช่วยเราในการเป็นพยาน เน้นความสำคัญของการรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณ

ยิ่งคำพยานของเราเกิดผลมากเท่าไร เราก็จะพบการต่อต้านมากขึ้นตามมาเท่านั้น เพื่อนและคนในครอบครัวอาจห่างเหินและตัดเราออกจากกลุ่ม สิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกให้เราทำคือ การมีชีวิตที่เป็นพยานและการพูดเป็นพยานทุกครั้งที่มีโอกาส

คำถาม...พระเจ้าทรงให้เราสัมผัสคนรอบข้างด้วยวิธีใดบ้าง? (ให้นักเรียนคิดถึงสถานการณ์ของตนเองและออกความเห็น ตัวอย่างเช่น ช่วยคุณยายข้างบ้านทำสิ่งที่ท่านทำไม่ได้ ช่วยทำความสะอาดบ้าน ช่วยไปซื้อของ ฯลฯ)

คำถาม...การเป็นพยานที่เกิดผลหมายถึงอะไร?

นั่นคือ เราได้บรรลุเป้าหมายของการเป็นพยาน มีคนมารับเชื่อ มีคนสนใจเรื่องของพระเจ้า เราได้สัมผัสคนรอบข้างด้วยความรักของพระองค์

เราจะไม่สามารถแบ่งปันความรักของพระเจ้ากับใครได้เลย หากเรายังไม่ได้รับพระองค์ พระเจ้าทรงยินดีที่จะรับนักเรียนเป็นบุตรของพระองค์ เพียงแต่จะเปิดใจ รับพระองค์ในวันนี้ (เชิญนักเรียนรับเชื่อ และอธิษฐานปิด)

เฉลยแบบฝึกหัดบทที่ 11

เมื่อทำเสร็จแล้วให้นักเรียนหาควา พระเจ้าต้องการให้เราเป็นพยานในลักษณะใด โดยเขียนอักษรที่นักเรียนวงคำตอบข้างบนลงในช่องว่าง

จง พ ๑ ก ๑ เฟิ ย ๑

บทที่ 12 เวลาแห่งการทดสอบ

- จุดมุ่งหมายของบทเรียน : เพื่อให้รู้ว่า พระเจ้าทรงให้มีการทดสอบความเชื่อของเรา แต่พระองค์ก็จะทรงประทานกำลังให้แก่เราด้วย
- ข้อพระคัมภีร์ : อ่าน กิจการ 16:16-34 เพื่อเตรียมสอน
- ข้อควรจำ : ประมาณเที่ยงคืนเปาโลกับสิลาสก็อธิษฐานและร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า นักโทษทั้งหลายในคุกก็ฟังอยู่ (กิจการ 16:25)
- อุปกรณ์การสอน : กระดาษ ดินสอ กระดาษ ชอล์ค แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

เล่นละคร

เตรียมนักเรียน 2 คนล่วงหน้า ให้เขาคิดบทละครที่จะชี้ให้เห็นว่า เพื่อนกินหาง่าย เมื่อเราต้องการความช่วยเหลือจากเขา เขาจะไม่ยอมให้เห็นหน้า อาจเป็นบทละครพูด หรือละครใบ้ก็ได้

เราคงเคยได้ยินสุภาษิตที่ว่า “เพื่อนกินหาง่าย เพื่อนตายหายาก” มาบ้างแล้ว เพื่อนกินนั้นยินดีกับเราทุกเวลา ยกเว้นตอนที่เรากำลังต้องการความช่วยเหลือ เราารู้สึกอย่างไรกับเพื่อนแบบนี้? เราเองเป็นเพื่อนชนิดไหน? (ให้นักเรียนได้มีโอกาสตอบและสำรวจตนเอง)

สมมติว่าพระเจ้ากับเราเป็นเพื่อนสนิทกัน (ที่จริงสำหรับบางคนพระองค์คือ เพื่อนสนิท แต่สำหรับบางคนก็เป็นเพื่อนแบบห่างๆ) เมื่อเรามีปัญหาไม่ว่าครั้งใด เราก็หันหาพระองค์ และทรงช่วยเราทุกเวลา แต่เมื่อเราต้องทนทุกข์เพื่อพระนามของพระองค์ เราคิดจะหนี หรือปฏิเสธพระองค์บ้างไหม?

พระเจ้าทรงปรารภนาเพื่อนแท้ ผู้ที่จะไปกับพระองค์ทุกที่ ทุกเวลา ไม่ว่าจะมียะไรเกิดขึ้น จากบทเรียนนี้เราจะได้เห็นผู้ที่ได้ผ่านการทดสอบ เขาพิสูจน์ว่าเขาเป็นเพื่อนแท้ของพระเจ้า เป็นตัวอย่างอันดีที่เราจะดำเนินชีวิตอย่างเขา

ดำเนินชีวิตในพระคัมภีร์

1. สถานการณ์ลำบาก

(กิจการ 16:16-24)

เมื่อเราอ่านพระธรรมกิจการ เราเห็นชัดว่า คริสเตียนในยุคแรกนั้นคุ้นเคยกับความยากลำบาก เขาต้องทนทุกข์หลายประการ เปโตรและผู้นำคริสตจักรถูกโบยตี และคุมขังเพราะความเชื่อที่ท่านมีต่อพระเจ้า

เปาโลก็ทนทุกข์เพื่อพระเยซู บทเรียนครั้งที่แล้วบอกเราว่า ท่านต้องผ่านความยากลำบากอย่างไรบ้าง เปาโลถูกขังและถูกลากออกจากเมืองลิสตรา ทั้งนี้เป็นเพราะท่านประกาศข่าวประเสริฐและทำการอัศจรรย์ในพระนามพระเยซู (ให้นักเรียนคนหนึ่งเล่าเรื่องจากกิจการ 14:19-22 เป็นการทบทวน)

(อ่านกิจการ 16:16-24) เหตุการณ์ในตอนนี้นี้เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางพันธกิจครั้งที่สองของเปาโลซึ่งเป็นการเดินทางไปทางเหนือ ผ่านเมืองที่เคยไปมาแล้ว และเข้าไปยังแคว้นมาซิโดเนีย แล้วจึงกลับมายังกรุงเยรูซาเล็ม ท่านได้พบลิเดียซึ่งเป็นนักธุรกิจหญิงที่สนใจในเรื่องของพระเจ้าเป็นอันมาก นางและครอบครัวได้กลับใจที่เมืองฟีลิปปี คริสตจักรเมืองฟีลิปปีได้เริ่มต้นขึ้น ณ จุดนี้

ต่อมาเปาโลและสิลาสได้จับวิญญาณชั่วออกจากทาสหญิงคนหนึ่ง (ข้อ 16-18)

คำถาม...เหตุใดเปาโลและสิลาสจึงรู้สึกงุนงงใจที่ทาสสาวผู้นั้นได้กล่าวถึงการทำงานของพระเจ้าที่ท่านกำลังทำอยู่?

อาจเป็นเพราะสิ่งที่เธอพูดไม่ได้มาจากตัวของเธอเอง แต่เป็นงานของมาร มารกำลังพยายามก่อกวนงานของพระเจ้า

ยิ่งกว่านั้นท่านเป็นทุกข์เพราะหญิงผู้นี้ถูกมารผูกมัดไว้ และต้องมาทำเงินให้กับนายของเธอเอง พระเจ้าได้ทรงทำการอัศจรรย์ผ่านเปาโล เมื่อท่านจับผี มันก็ออกมาจากทาสสาวผู้นั้นทันที (อ่านกิจการ 16:18)

รายงานพิเศษ

เตรียมนักเรียนคนหนึ่งเพื่อรายงานเกี่ยวกับ “วิญญาณชั่วเข้าสิง” โดยครูจะต้องตรวจดูรายงานนั้น มิให้เป็นการยกย่องความเก่งกาจของมาร แต่เป็นการชี้ให้เห็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า

ท่านเปาโลรู้อยู่แก่ใจว่า การช่วยเหลือทาสสาวให้พ้นจากมารจะนำความยุ่งยากมาให้ท่าน ทันทีที่นายของเธอเห็นว่าเธอไม่สามารถทำเงินให้เขาเหมือนเดิม ก็พาคนมาจับทั้งเปาโลและสิลาสไปหาเจ้าเมืองและกล่าวหาว่า ท่านก่อการรบกวนวายและสั่งสอนธรรมเนียมของพวกโรม (ข้อ 19-21) ผลของการทำดีต่อทาสสาวนั้นรุนแรงมาก (อ่านกิจการ 16:23,24)

เปาโลและสิลาสบอกกล่าวเรื่องพระเยซูต่อชาวเมืองฟีลิปปี ได้ช่วยขับผีออกจากหญิงผู้นั้น แล้วก็ต้องมาอยู่ในคุก ถ้าเป็นเราจะรู้สึกอย่างไรต่อพระเจ้า เรายังยินดีเป็นเพื่อนของพระองค์อยู่หรือไม่?

2. อย่างไรก็ยังยินดี

(กิจการ 16:25,26)

เปาโลและสิลาสกำลังถูกทดสอบความเชื่อ ท่านต้องพบความลำบาก เพราะท่านเชื่อและทำตามพระเจ้า เราจะรู้สึกอย่างไร ลองคิดถึงเวลาที่เรากลับมาในครอบครัวหรือเพื่อนเยาะเย้ย ดูหมิ่น ว่าเราเพราะเราเชื่อในพระเจ้า คุณซิ เราต้องถอยหรือไม่? (ครูนำนักเรียนให้รู้ว่า จะจัดการกับความถอยถอยนั้นอย่างไร) การเผชิญกับความยากลำบากทำให้เราแกร่ง! ไม่ว่าจะเป็นวันร้ายๆที่โรงเรียนหรือความทุกข์ภายในครอบครัว พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อจะทรงช่วยให้เราผ่านความยากลำบากไปได้ ความสัตย์ซื่อของพระองค์ปรากฏชัดในวันนั้นที่คุกแห่งเมืองฟีลิปปี

ประมาณเที่ยงคืน เปาโลกับซิลาสก็อธิษฐานและร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า นักโทษทั้งหลายในคุกก็ฟังอยู่ในทันใดนั้นเกิดแผ่นดินไหวใหญ่จนรากคูกสะเทือนสะท้าน และประตูคุกเปิดหมดทุกบาน เครื่องจำจองก็หลุดจากพวกเขาสิ้นทุกคน (กิจการ 16:25-26)

น่าทึ่งไหม? เราเห็นสิ่งที่น่าสนใจ 2 ประการ

ประการแรก เราเห็นได้ชัดว่าผู้รับใช้ของพระเจ้าทั้งสองท่านมีสภาพจิตใจอย่างไรในความลำบากเช่นนี้

ประการที่สอง คือ เราได้เห็นราชกิจอันอัศจรรย์ของพระเจ้า

คำถาม...พระเจ้าทรงช่วยเปาโลและซิลาสเพราะท่านร้องเพลงและอธิษฐานใช่ไหม? หากท่านไม่ร้องเพลง ไม่สรรเสริญพระเจ้า พระองค์จะทิ้งท่านไว้ในคุกหรือไม่?

สนทนาเป็นกลุ่ม

แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ให้แต่ละกลุ่มสนทนาว่า “เหตุใดการอธิษฐาน การสรรเสริญพระเจ้าจึงสำคัญยิ่งต่อชีวิตของเรา การอธิษฐานและการสรรเสริญนั้นจะช่วยเราในยามลำบากได้อย่างไร?”

พระเจ้าทรงช่วยเขาเพราะทรงมีแผนการสำหรับเมืองฟิลิปปี พระเจ้าจะไม่ทรงยอมให้การที่ผู้รับใช้ของพระองค์ถูกจำคุกมาทำให้แผนการของพระองค์เสียไป เปาโลและซิลาสจะได้รับการปล่อยหรือไม่ ท่านทั้งสองก็ยังมีสันติสุขภายใน ท่านรู้ว่าพระเจ้าจะทรงช่วย แต่ถึงพระเจ้าจะปล่อยให้ท่านอยู่ในคุกท่านก็มั่นใจว่าชีวิตของท่านอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า

เป็นการง่ายไหมที่เราจะสรรเสริญพระเจ้าในขณะที่เรากำลังอยู่ในความยุ่งยาก? ใครๆก็รู้ว่ายากที่เราจะสรรเสริญพระเจ้าในเวลาเช่นนั้น แต่หากเราระลึกอยู่เสมอว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ควบคุมชีวิตของเรา เราเป็นคนของพระองค์ พระเจ้าทรงห่วงใยและคุ้มครองเรา เท่ากับเรามีทำที่ที่ถูกต้อง เราก็จะสรรเสริญพระองค์ได้อย่างจริงใจ

แล้วการเกิดแผ่นดินไหวล่ะ? บางคนอาจคิดว่าพระเจ้าให้มีแผ่นดินไหวเพื่อช่วยเปาโล และซิลาส แต่อาจทำให้คนอื่นเดือดร้อน พระคัมภีร์ไม่ได้บันทึกว่าในเมืองมีแผ่นดินไหวหรือไม่ แต่หากเราอ่านในตอนต่อมา เราพอสรุปได้ว่า คนในเมืองไม่ได้ประสบกับแผ่นดินไหวเลย ดังนั้นแผ่นดินไหวที่เกิดขึ้นจึงเกิดในคุกเท่านั้น และเป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้นายคุกและครอบครัวได้รับความรอด

3. ไปถึงคนรอบข้าง

(กิจการ 16:27-34)

เรื่องที่เกิดขึ้นในคุกเมืองฟิลิปปีเป็นเรื่องน่าประหลาดมากทีเดียว เราไม่ทราบเหตุใดนักโทษจึงไม่หนีออกไปทั้งๆที่ประตูคุกเปิดอยู่ พวกเขาอาจตกใจมาก หรือไม่เช่นนั้นเปาโลก็คงห้ามเอาไว้ อย่างไรก็ดี เมื่อนายคุกมานั้นปรากฏว่า ทุกคนยังคงอยู่ในคุก...

สัมภาษณ์

ให้นักเรียนสองคนออกมาทำการสัมภาษณ์ โดยคนหนึ่งเป็นนักข่าว อีกคนเป็นพัสติที่ดูแลคุณขณะที่เปาโลและ
ติลาสถูกจำจองอยู่ โดยถามดังนี้ (ครูอาจคิดคำถามเพิ่มเติมได้)

- 1) เหตุใดประตูคุกจึงเปิดเองได้?
- 2) นักโทษเปาโลและติลาสคือใครกัน?
- 3) เขาพูดอะไรและทำอะไรเมื่อเกิดความวุ่นวายในคุกนั้น?

(ให้อ่านกิจการ 16:27-34)

คำถาม...เหตุใดนายคุกจึงคิดจะฆ่าตัวตาย? เขารู้สึกอย่างไรเมื่อเปาโลและติลาสห้ามเขาไว้?

เมื่อเขาเห็นประตูคุกเปิดอยู่ เขาคิดว่านักโทษคงจะหนีออกไปหมดแล้ว เขาตกใจมาก เพราะเขามี
หน้าที่รับผิดชอบนักโทษเหล่านั้น เขาต้องถูกลงโทษอย่างรุนแรง อาจถึงขั้นถูกประหารชีวิต หากเขาฆ่าตัวตาย
เองก็เป็นการง่ายกว่าที่จะต้องเผชิญกับความอับอาย

หากเป็นนักเรียน เราจะทำอย่างไรในสภาพเช่นนี้? เคยพบความลำบากคล้ายกับที่เปาโล กับติลาสได้
พบไหม? หรือเคยพบสภาพที่พอจะนำมาเปรียบเทียบกับที่นายคุกต้องเผชิญบ้างหรือไม่? ไม่ว่าเราจะพบ
สถานการณ์ใด เราเองต้องตัดสินใจว่า จะทำอย่างไร ทำในทางบวกหรือลบ...(กิจการ 16:27-34)

(หากครูเห็นว่าเหมาะก็ให้นำพระคำตอนนี้มากล่าวถึงการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นเนื่องจากความกดดัน
การถูกบีบคั้นจากสภาพแวดล้อม เนื่องจากในปัจจุบันมีวัยรุ่นฆ่าตัวตายมาก ขอให้พระวิญญาณทรงนำครูใน
เรื่องนี้ด้วย ที่จะหนุนใจนักเรียนให้หันมาหาพระเจ้า หรือหากเขามีเพื่อนที่พบความยากลำบากให้เขาพยายาม
แบ่งปันความรักของพระเจ้าให้กับเพื่อนก่อนที่จะสายเกินไป)

ในยามที่นายคุกกำลังทุกข์ใจอย่างมากนี้เอง เปาโลและติลาสได้มีโอกาสนำเขาไปหาพระเจ้า เรา
พอจะคาดได้ว่า ท่านทั้งสองคงได้เป็นพยานกับนายคุกมาบ้างแล้ว เพราะเมื่อนายคุกรู้ว่าตนจะพ้นโทษ พ้น
ความอับอาย เขาจึงถามท่านทันทีว่า “ข้าพเจ้าจะต้องทำอย่างไรจึงจะรอดได้” (ข้อ 29,30) และเปาโลได้ตอบว่า
“จงเชื่อและวางใจในพระเยซูเจ้า...และท่านจะรอดได้ทั้งครอบครัวของท่านด้วย”

คำถาม...การทนทุกข์ที่เมืองฟีลิปปีก่อให้เกิดผลอย่างไรบ้าง?

- 1) ได้เริ่มต้นคริสตจักรที่เมืองฟีลิปปี (กิจการ 16:13-15) คริสตจักรนี้เป็นตัวจักรสำคัญในการออกไป
ประกาศยังเมืองต่างๆที่ขึ้นอยู่กับโรม ทั้งยังเป็นคริสตจักรที่สนับสนุนการทำงานของเปาโลมาโดยตลอด
- 2) ทาสสาวได้รับการปลดปล่อยพ้นจากการครอบครองของมาร (กิจการ 16:16-24) พระเจ้าทรงพอ
พระทัยที่จะให้ทุกคนพ้นจากอำนาจของมาร งานนี้เป็นงานสำคัญและก็มีผลให้เปาโลและติลาสต้องเข้าคุก
- 3) นายคุกและครอบครัวได้กลับมาหาพระเจ้า (กิจการ 16:27-34) เชื่อแน่ว่ายังมีนักโทษหลายคนที่ได้
กลับมาหาพระเจ้าด้วย

ดำเนินชีวิตในความจริง

เรามั่นใจได้ว่า การทดสอบและความยากลำบากที่เราต้องเผชิญเป็นส่วนหนึ่งในแผนการของพระเจ้า เพื่อให้เราเจริญในความเชื่อ พระเจ้าทรงอนุญาตให้มันเกิดขึ้น แต่พระองค์ทรงควบคุมอยู่ พระเจ้าทรงรู้ถึงความยากลำบากทุกชนิดที่เราต้องเผชิญ

เราต้องระมัดระวังให้ชีวิตดำเนินไปตามแผนการของพระเจ้าเสมอ บางครั้งปัญหานั้นเกิดจากความผิด ความบาป ความเลินเล่อของเราเอง แต่นั่นเป็นโอกาสที่พระเจ้าจะทรงนำชัยชนะมาให้ โดยมีข้อแม้ว่า เราต้องยอมต่อพระองค์และแสวงหาการทรงนำของพระองค์ หลายครั้งเรามีปัญหามาก ก็รู้สึกท้อถอยไม่ยอมสู้ พาลจะหนีไปจากพระเจ้าเสียด้วย จงจำไว้ว่า ไม่มีปัญหาใดใหญ่เกินไปสำหรับพระเจ้า

เปาโลและซิลาสไม่ยอมแพ้ ไม่หันหลังให้พระเจ้า การจำจองทางกายกลับนำท่านไปสู่ความอิสระฝ่ายวิญญาณ

คำคม

มีคำกล่าวที่ว่า “เมื่อถึงยามที่ต้องทนอด คนที่อดทนจะสู้ต่อไป” ให้นักเรียนสักคนมาแบ่งปันประสบการณ์ในชีวิตที่เขาารู้สึกว่าลำบาก และอยากจะล้มเลิกไป

อธิบายให้นักเรียนรู้ว่า ในเวลาลำบาก เราต้องอดทนและสู้ต่อไป ความลำบากนั้นทำให้เราเข้มแข็ง เน้นให้เห็นว่า คนที่ประสบความสำเร็จคือคนที่ไม่ยอมเลิก

นักเรียนมีปัญหามากจนรู้สึกไปไม่รอดหรือไม่ หากนักเรียนมีความท้อใจ ขอให้หันมาดูเปาโลและซิลาส แต่หากนักเรียนยังไม่ได้เชื่อในพระเจ้า ก็ขอเชิญมาหาพระองค์ในวันนี้ รับการอภัยบาปจากพระเจ้า และรับกำลังใจที่จะช่วยให้เราสู้ต่อไปได้...

บทที่ 13 ไม่ประนีประนอม

- จุดมุ่งหมายของบทเรียน : เพื่อให้นักเรียนได้เห็นว่าการถวายชีวิตต่อพระเจ้านั้น ยังรวมไปถึงการยกพระองค์เป็นหนึ่ง ผู้อื่นเป็นลำดับต่อมา และตนเองเป็นคนสุดท้าย
- ข้อพระคัมภีร์ : อ่านพระธรรมต่อไปนี้เพื่อเตรียมบทเรียน กิจการ 20:17-35
- ข้อควรจำ : แต่ข้าพเจ้ามิได้ถือว่าชีวิตของข้าพเจ้าเป็นสิ่งมีค่า และประเสริฐสำหรับตัวข้าพเจ้า แต่ในชีวิตของข้าพเจ้า ขอทำหน้าที่ให้สำเร็จแล้วกัน และทำการปรนนิบัติที่ได้รับมอบหมายจากพระเยซูเจ้า คือ ที่จะเป็นพยานถึงข่าวประเสริฐซึ่งสำแดงพระคุณของพระเจ้านั้น (กิจการ 20:24)
- อุปกรณ์การสอน : กระดาษ ดินสอ กระดาน ชอล์ค แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

อักษรสลับที่

เขียนคำว่า ตนเอง คนอื่น พระเยซู ลงบนกระดาน โดยให้อักษรสลับที่กัน เช่น

งนเตอ นนี่อก ซพะรย

เมื่อนักเรียนเข้ามาก็ให้เขาแก้คำทั้งสามให้ถูกต้อง หลังจากนั้นจึงให้เขาลำดับความสำคัญที่จะมีต่อชีวิตของเขา

หากเราจะอ่านพระธรรมกิจการให้ละเอียดแล้ว เราจะเห็นว่า คริสเตียนในยุคแรกนั้น ได้ยกพระเจ้าเป็นที่หนึ่งในชีวิต คนอื่นสำคัญตามมา และตนเองเป็นคนที่มาหลังสุด นี่คือเคล็ดลับที่ทำให้เขามีความยินดีและคริสตจักรได้เจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว และกว้างขวาง คนภายนอกเห็นว่าคริสเตียนแตกต่างจากคนอื่น ซึ่งทำให้พวกเขาได้มาเข้ากับสาวกมากขึ้นทุกวันๆ

อัครทูตเปาโลเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดในเรื่องนี้ ท่านเคยเป็นศัตรูคนสำคัญที่ต่อต้านงานของพระเจ้า แต่เมื่อท่านได้พบกับพระคริสต์ ชีวิตก็เปลี่ยนแปลงไป ความเห็นแก่ตัวลดลง ชีวิตใหม่ในพระคริสต์ก็เข้มแข็งขึ้นจากการดำเนินชีวิตไปกับพระคริสต์ทุกวัน

เช่นเดียวกัน เมื่อเรามอบชีวิตให้กับพระเจ้าแล้ว พระองค์จะทรงช่วยให้ความเห็นแก่ตัวนั้นค่อยๆ หายไปจากชีวิต คือ ชีวิตเก่าตายไปและสวมเอาชีวิตใหม่อย่างพระเยซูคริสต์เข้ามาแทนที่

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. ผู้อื่นมาก่อน

(กิจการ 20:17-21)

คำถาม...นักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อต้องแบ่งปันของให้ผู้อื่น? ลองเปรียบเทียบความรู้สึกจากเมื่อยังเป็นเด็กกับในเวลานี้ (หนุนใจให้ทุกคนออกความคิดเห็น)

คู่มือ

ให้นักเรียนจับคู่และตอบคำถามข้างบนแก่กันและกัน ให้เขาออกความเห็นต่อกัน จากนั้นครูจึงขอข้อสรุปจากแต่ละคู่

อาการหวงของเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับคนทั่วไป และก็มีมักจะใจดีแบ่งปันให้กับคนที่ตนรักเท่านั้น ว่าจะจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ต่างก็มีใจหวงและอยากครอบครองสิ่งต่างๆทั้งนั้น

เรารู้ว่าการแบ่งของให้ผู้อื่นเป็นเรื่องยาก เป็นเรื่องที่เราต่างต้องฝึก ฝึกที่จะแบ่งปันเมื่อเห็นเพื่อนขาดการมัธยัสถ์เป็นสิ่งที่ดี แต่การตระหนี่ไม่ควรมียอยู่ในชีวิตคริสเตียน

ประเด็นที่เราจะพูดถึงในวันนี้ คือ การยอมให้ชีวิตของเราแก่ผู้อื่นบ้าง นั่นคือ การที่จะรักและห่วงใยคนอื่น ให้เราอ่านในกิจการ 20:17-19 ด้วยกัน

ท่านเปาโลได้ยอมให้ชีวิตของท่านแก่ผู้อื่น แม้ว่าท่านจะต้องพบกับความลำบาก นี่เป็นขั้นตอนการให้ที่ยากที่สุด สิ่งที่ยากคือ การให้สิ่งที่ใช่แล้ว หรือของเก่า เสื้อผ้าที่ใส่ไม่ได้ก็ส่งต่อให้คนอื่น แต่เวลาของเราล่ะ เราจะยอมให้เวลาของเราเพื่อช่วยผู้อื่นอย่างเปาโลหรือไม่? (ให้คนหนึ่งอ่าน กิจการ 20:20-21)

คำถาม...สมมติว่า ในวันเสาร์หน้าเรานัดเพื่อนไว้ว่าจะไปเที่ยวด้วยกัน แล้วคุณป้าเกิดไม่สบาย ขอให้เราช่วยไปขายของให้แทน นักเรียนจะทำอย่างไร? (ให้ทุกคนคิดและตอบในใจตนเอง ครูอาจยกคำถามที่คล้ายๆกันแต่ให้เหมาะกับนักเรียนในห้องก็ได้)

มิใช่แค่เปาโลเท่านั้นที่ยอมชีวิตให้กับผู้อื่นเพื่อเห็นแก่พระเจ้า มีผู้เชื่อในยุคต่อมาอีกมากมายที่ยอมสละความสนใจของตนเอง เพื่อมอบชีวิตไปรับใช้ให้ผู้อื่นได้เจริญขึ้น เราดูได้จากชีวประวัติของมิชชันนารีในยุคแรกทั้งในประเทศของเราและประเทศอื่นๆ เช่น หมอเฮาส์, หมอบรัดเลย์, คนเหล่านี้มีโอกาสที่จะเจริญก้าวหน้า ร่ำรวย มั่งคั่งในประเทศของตน แต่เขากลับสละชีวิตของเขาเพื่อผู้ที่ด้อยโอกาส พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ ได้ทรงช่วยให้เขาเหล่านั้นมีกำลังที่จะให้ชีวิตเพื่อผู้อื่นได้ (ครูอาจหาตัวอย่างที่ครูเห็น ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้รับใช้เต็มเวลา แต่ใครๆก็ได้ที่เป็นตัวอย่างที่ดีในการใช้ชีวิตเพื่อผู้อื่น)

2. ตัวเองมาทีหลัง

(กิจการ 20:22-27)

การให้พระเจ้ามาเป็นทีหนึ่ง คนอื่นมาที 2 ตัวเราเองก็ต้องเป็นที่ 3 ใช่หรือไม่?

ให้นักเรียนอ่าน กิจการ 20:22-27 ในใจจากนั้นจึงอ่านพร้อมกันอีกครั้ง

คำถาม...นักเรียนคิดอย่างไรกับพระธรรมตอนนี้? (ให้นักเรียนออกความเห็น) บางคนอาจคิดว่าท่านกำลังกล่าวอวดอ้าง แต่มิใช่เช่นนั้น ที่ท่านกล่าวถึงความลำบากเพื่อให้สมาชิกคริสตจักรเมืองเอเฟซัสได้รู้เป็นบทเรียนแก่พวกเขา

เปาโลต้องจากเอเฟซัส ไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ทั้งๆที่รู้ว่าความลำบากและประตูกเปิดรอท่านอยู่ แต่ที่ยอมไปก็เพื่อเห็นแก่พี่น้องที่เมืองนั้น

จากพระธรรมตอนนี้ เราได้เห็นว่าคุณเปาโลได้ให้ความสำคัญกับตนเองหลังสุด

1) ท่านให้พระเจ้ามาเป็นทีหนึ่ง เมื่อพระเจ้าสั่ง ท่านก็ทำตาม ตั้งใจแน่วแน่ที่จะไปยังกรุงเยรูซาเล็มตามน้ำพระทัย แม้จะต้องพบความยากลำบาก ท่านไม่เหมือนโยนาห์ที่เอาความคิดของตนเองมาพิจารณาก่อน

2) ท่านไม่เอาผลที่จะเกิดขึ้นมาเป็นข้อแก้ตัวถึงแม้จะรู้ว่า อาจไม่ได้พบเพื่อนที่เอเฟซัสอีกก็ยังยอมทำตามพระเจ้า

3) แม้สิ่งที่พระเจ้าทำงานในชีวิตของคนเมืองเอเฟซัสจะสำคัญมาก ท่านก็ไม่ถือว่าวิญญูณที่ได้เป็นผลงานที่ต้องยึดช่วยเอาไว้ แต่ท่านฝากพวกเขาไว้กับพระเจ้า ท่านขออย่างเดียว คือ พวกเขาจะได้มีมรดกร่วมกับผู้เชื่อในทีอื่นๆ (ข้อ 32) ให้สมกับที่ได้สั่งสอนเตือนสติพวกเขาด้วยน้ำตาถึง 3 ปี (ข้อ 31)

(สำนวนเปรียบเทียบ)

แจกกระดาษและดินสอ ให้นักเรียนอ่านพระคัมภีร์จากกิจการ 20:24 และเขียนเป็นสำนวนของเขาเอง จากนั้นขออาสาสมัครมาอ่านสำนวนที่เขาเขียน

3. ลงมือปฏิบัติ

(กิจการ 20:28-35)

เราได้เรียนมาแล้วว่า พระเจ้าเป็นหนึ่ง ผู้อื่นเป็นสอง และตนเองมาเป็นคนสุดท้าย หลายคนอาจคิดว่าไม่เป็นการยุติธรรม เราน่าจะเอาตัวเองมาเป็นทีสองและให้คนอื่นเป็นทีสาม

แต่หากเราคิดเช่นนั้น เราก็แทบจะไม่มีโอกาสช่วยเหลือผู้อื่นเลย เพราะเราจะมัวปรนนิบัติตนเอง จนลืมผู้อื่น ท่านเปาโลได้ทั้งคำพูดประโยคสุดท้ายไว้ว่าอย่างไร? (ให้นักเรียนดูจากพระคัมภีร์แล้วตอบ)

อ่านด้วยกัน

แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้อ่านหนังสือกิจการ 20:28-35 สลับข้อกัน

ใช่แล้ว! ท่านกล่าวถึงพระคำรัสของพระเยซูซึ่งไม่ได้บันทึกไว้ในพระกิตติคุณ นั่นคือ **“การให้เป็นที่มีความสุขยิ่งกว่าการรับ”** (ข้อ 35) อย่าลืมว่าท่านเปาโลไม่ได้พูดพล่อยๆแต่ทั้งชีวิตของท่านเป็นตัวอย่างสำหรับเรา คำของท่านต้องเป็นจริงซึ่งท่านได้พิสูจน์กับตนเองมาแล้ว

ขอให้นักเรียนสังเกตคนรอบข้างสิว่า คนที่ใจดี รักที่จะให้ผู้อื่นนั้น มีบุคลิกแตกต่างจากคนที่คอยแต่จะรับอย่างไรบ้าง? คนที่น่าคบหาคือคนไหน? คนที่ใครๆกล่าวถึงด้วยความชื่นชมคือคนไหน? ที่สำคัญที่สุดคือความรู้สึกละในในฐานะเป็นคนให้กับเป็นคนรับมันต่างกันมาก

หลายคนกล่าวว่า พระเยซูมักจะสอนสิ่งที่ตรงข้ามกับความคิดของโลก **“การให้เป็นที่มีความสุขยิ่งกว่าการรับ” “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” “บุคคลผู้ใดโศกเศร้าผู้นั้นเป็นสุข...เพราะว่าเขา**

จะได้รับการทรงโปรดประโลม” (อาจให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำสอนของพระองค์ที่ตรงข้ามกับความเห็นของโลก)

ลองถามตัวเองดูซิว่า ในการดำเนินชีวิตแต่ละวันของเรานั้น เราให้ใครมาเป็นที่ หนึ่ง สอง และสาม?

ในการเรียน เราเรียนเพื่อใคร?

ในการรับใช้ที่บ้าน เราทำเพื่อใคร?

ในการเลี้ยงดูน้อง เราทำดีที่สุดเพื่อเขาหรือเปล่า?

ในการทำงานอดิเรกของเรา ไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงปลา ปลูกต้นไม้ บันทึกรยาน ฯลฯ เราจะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยสิ่งเหล่านั้นได้อย่างไรบ้าง?

พระเจ้าไม่ทรงประสงค์ให้เราใช้ชีวิตที่น่าเบื่อ เรามีชีวิตที่สนุกกับการทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ สนุกกับการใช้ชีวิตของเราเป็นประโยชน์ต่อคนรอบข้าง ทำดังนี้แล้วเราก็คือ พยานที่ดีของพระองค์

ดำเนินชีวิตในความจริง

คำถาม...มีอะไรบ้างที่จะช่วยเราในการดำเนินชีวิตคริสเตียน? ให้นักเรียนคิดคำตอบและเขียนคำตอบลงบนกระดาษให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (คำตอบเช่น เพื่อนคริสเตียน การอ่านพระคัมภีร์ การเฝ้าเดี่ยว เป็นต้น)

จากบทเรียนในวันนี้เราได้เรียนรู้ว่าในการเป็นคริสเตียนนั้น เราต้องเสียสละบางอย่าง แต่ก็คุ้มค่า

ถ้าเราจะดูตัวอย่างจากชีวิตคริสเตียนยุคแรก ตั้งแต่วันเพ็นเทกอสต์จนถึงวันที่เปาโลได้กล่าวอัครคริสเตียนในเมืองเอเฟซัส ก็เห็นได้ชัดว่า แก่นของเรื่องราวต่างๆที่บันทึกไว้นั้น คือ การที่ผู้เชื่อจะยอมมอบชีวิตแด่พระเจ้า เราต้องเสียบางสิ่ง ยอมสละความฝัน ความตั้งใจของตนเอง และพระเจ้าทรงสัตย์ซื่อจะทรงช่วยให้เราพบทางที่จะทำตามน้ำพระทัยให้สำเร็จ

ไม่เป็นการง่ายเลยที่ท่านเปาโลจะละคนที่เอเฟซัส เพื่อไปพบความลำบากที่รออยู่ แต่การที่ท่านยอมต่อพระเจ้า ทำให้ผลแห่งข่าวประเสริฐมาถึงเราทุกคนในวันนี้ และพระเจ้าได้ประทานเกียรติแก่ท่าน เปาโลเป็นอัครทูตที่ใครๆก็ต้องยอมรับว่ายิ่งใหญ่จริงๆ

พระเจ้าจะประทานเกียรติแก่เราเมื่อเรายอมต่อพระองค์ มิได้หมายความว่าเราจะกลายเป็นผู้ยิ่งใหญ่ แต่พระเจ้าอาจใช้ชีวิตของเราเป็นทางนำเพื่อนๆ พี่ๆน้องๆมาพบพระองค์และเราจะได้รับรางวัลนิรันดร์จากพระองค์

หากเรามอบชีวิต ทำตามน้ำพระทัยทุกๆวัน เมื่อเรานำเอาวันเหล่านั้นมาต่อกันเข้า พระเจ้าก็จะพอพระทัยยิ่งที่เห็นว่าเราสัตย์ซื่อต่อพระองค์ไม่วันวันใดเลย

(ให้ครูเชิญชวนนักเรียนที่ยังไม่เชื่อให้ต้อนรับพระเยซู ปิดชั้นเรียนด้วยการอธิษฐาน)

ธัญญาทิพย์
แบบฝึกหัดสำหรับ
นักเรียนชั้นเยาวชน

3-4

ชนะด้วยฤทธิ์ของพระเจ้า

ใช้รหัสข้างล่างนี้ เติมลงในช่องว่างได้สัญลักษณ์แต่ละอัน เมื่อทำเสร็จแล้ว
รหัสเหล่านี้จะบอกถึงลักษณะท่าทีของดาวเนปจูน

ไ	ส	ช	ง	ม	ล	อ	เ	ว	ธ	ภ	ฐ	
พ	ท	ถ	จ	ห	า	ร	ะ	ต	ด	ษ	โ	

	เ		อ			ว

	อ					อ			

		เ		อ	อ					

					เ	

อ		อ									อ	

* ทำไมท่าที่อย่างพระเจ้าจึงสำคัญ
ต่อชีวิตของเรา ?

1. _____

2. _____

3. _____

* เราสามารถพัฒนาท่าที่อย่าง
พระเจ้าได้อย่างไร ?

1. _____

2. _____

3. _____

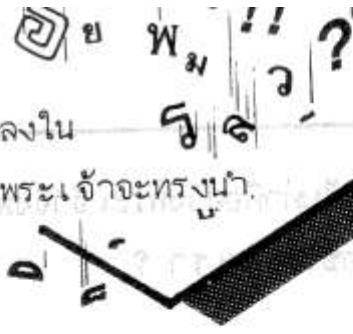
บทที่ 2

อ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 30.19-20 แล้วเติมคำที่หายไป

แล้วนำเอาคำตอบที่ได้ เติมลงในช่องว่างหน้าต่อไปให้หมายเลขตรงกัน

“...ข้าพเจ้าตั้งชีวิตและความตาย พระพรและ
คำสาปแช่งต่อหน้าท่าน ⑩ _____ จะนั้นท่าน
จง ⑥ _____ เอา ⑧ _____ ชีวิต ⑤ _____ ท่าน ⑪ _____ ลูก ⑭ _____
ของ ② _____ จะได้มีชีวิตอยู่ ③ _____ มี ① _____ รักต่อ
พระเยโฮวาห์พระ ⑬ _____ ของท่านเชื่อฟังพระ ⑫ _____
ของ ⑦ _____ และติดพันอยู่กับ ④ _____ กระ ⑨ _____
เช่นนั้นจะได้ชีวิตและความยืนนาน...”

ใส่อักษรตามตัวเลขที่กำหนดอยู่จากหน้าที่แล้ว ลงใน
ช่องว่างข้างล่างนี้แล้วจะรู้ว่าใครเป็นคนที่พระเจ้าจะทรง
ผู้ใดที่เป็น.....

1	★	★	★					★	★
2	★				★	★	★	★	★
3	★				★	★	★	★	★
4	★	★			★	★	★	★	★
5	★	★	★				★	★	★
6					★	★	★	★	★
7	★	★							★
8	★				★	★	★	★	★
9	★	★	★						
10	★						★	★	★
11	★				★	★	★	★	★
12	★							★	★
13	★	★				★	★	★	★
14	★					★			

เฉลย...
ดูในสัปดาห์ที่ 25, 12
จะพบคำตอบที่ถูกต้อง

บทที่ 3

кей ใช้คำเหล่านี้ เป็นข้ออ้าง เพื่อจะ
กระทำตามแรงผลักดันของเพื่อนหรือไม่?

1	ข	7	บ	13	ว
2	ช	8	ป	14	ท
3	ง	9	ฝ	15	ช
4	ด	10	พ	16	เ
5	จ	11	ร	17	ะ
6	น	12	ย	18	า
				19	อ

ใครจะชนะโลก ?

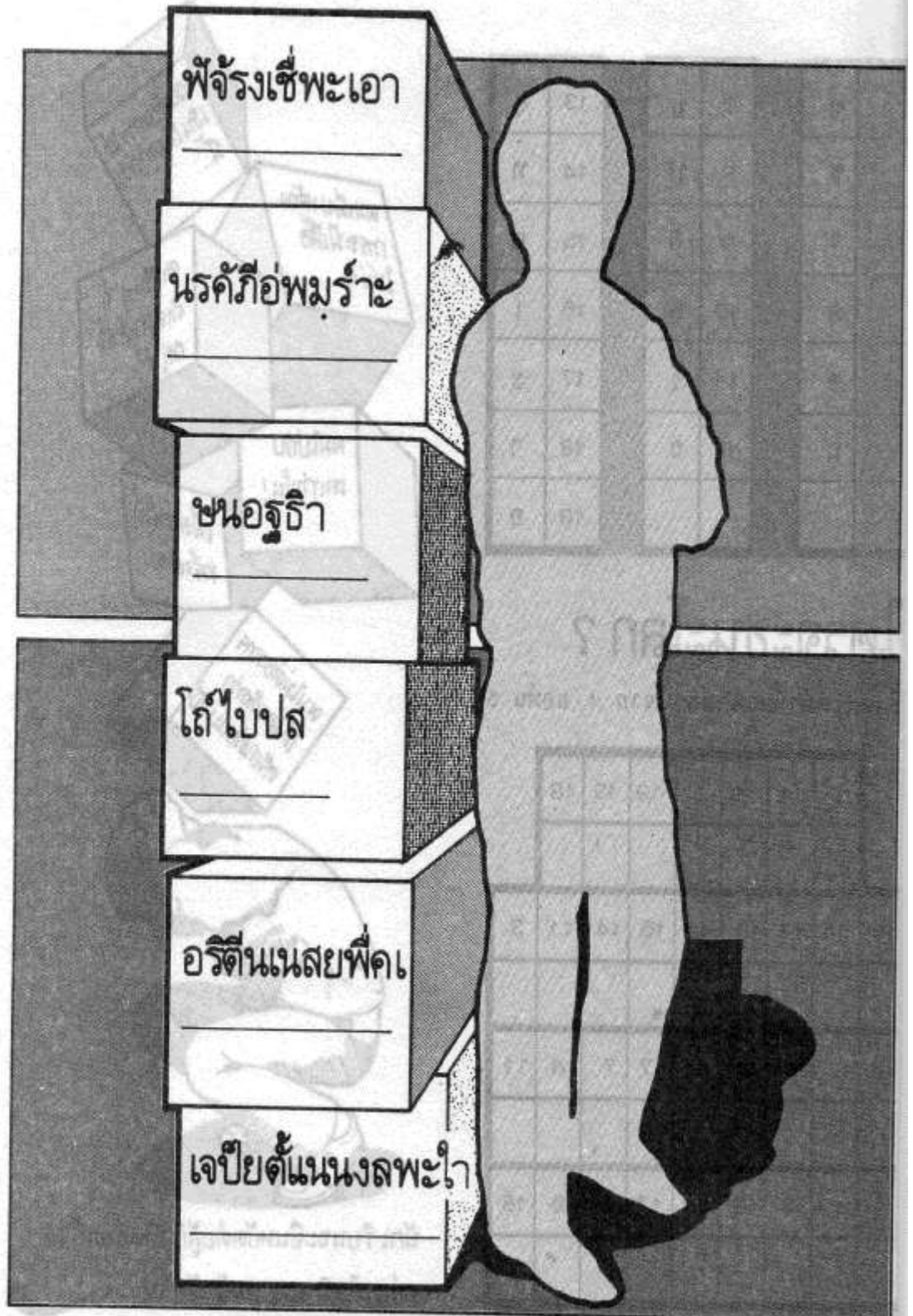
ไขรหัสเหล่านี้หาคำตอบ จาก 1 ย่อหน้า 5

	9	14	16	2	19	13	18	
	ข	ง		ด		เ		
10	11	17	16	12	15	14	11	3
16	8	6	10	11	17	7	4	11
	๘							
1	19	3	10	11	17	16	5	18

นักเรียนจะยืนหยัดต่อสู้กับอิทธิพลนี้ได้
อย่างไร? ดูหน้าถัดไป...

สิ่ง

ต่อไปนี้เป็นสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเอาชนะอิทธิพลของเพื่อนได้
เรียงอักษรใหม่ให้ถูกต้องแล้วจะรู้ว่าอะไรจะช่วยได้บ้าง***

บทที่ 4

นักเรียนจะหาวิธีเอาชนะการทดลอง 4 ประการได้ไหม?

1=ท	2=ข	3=น	4=ร	5=จ	6=ค	7=ง	8=ส	9=ก	10=จ
11=ไ	12=า	13=ย	14=ะ	15=ญ	16=ณ	17=ล	18=พ	19=อ	20=ธ

มี...

	9	12	4	8	16	-	19	13
							ค	
	2	19	7	19	7	-		
							ค	
18	4	14	5	15	15	12	-	
								ณ

มี...

13	1	20	-	-	-	-	12	13
				ภ	ณ	ท	ผ	
5	15	15	12	-	1	18	4	14
					ณ			
17	10	12	-	4	14	1	12	3
					ป			

ชนะ
ได้

มี...

18	4	14	8	15	15	12	5	12
16	12	17	4	12	5	12	7	
11	10	18	4	14	17	10	12	
17	4	12	10	14	18	3		
9	12	4	1	6	-	19	7	

มี...

	-	-	19	20	-	-	12	3
	ค	า		ข	ร			
17	18	19	2	19	18	4	14	
19	10	12	1	4	7	-	5	13
11	-	17	4	12	18	3		
9	12	4	1	6	-	19	7	

บทที่ 5

เหตุใดจึงยากที่เราจะรับใช้ทั้งพระเจ้าและเงินทองในเวลาเดียวกัน?

เอาอักษร ธ ศ บ ก ถ ออกแล้วจะรู้วิธีที่นักเรียนจะได้มีทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นได้จากพระคัมภีร์ต่อไป

ก	ล	จ	ฝ	ถ	แ	ว	เ	ม	ห
แ	บ	ก	ธ	น	ศ	พ	ง	เ	นี้
ธ	ห	ง	แ	ข	า	ร	ร	ศ	ธ
ด	ง	แ	า	อ	จ	ะ	ท	ติ	า
ท	ท	ส	ถ	ง	ศ	อ	ะ	ม	ล
ถ	น	ศ	ห	พ	เ	ก	จ	ลี	ห
า	บ	ว	ง	ร	ะ	ง	ค	ง	เ

เขียนคำตอบลงข้างล่างนี้

ในฐานะที่เป็นวัยรุ่น นักเรียนจะทำอย่างไรที่จะ...

ทำถุงใส่เงินสำหรับตนซึ่งไม่รู้ค่า....

มีทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ซึ่งไม่รู้หมดสิ้น

บทที่ 6

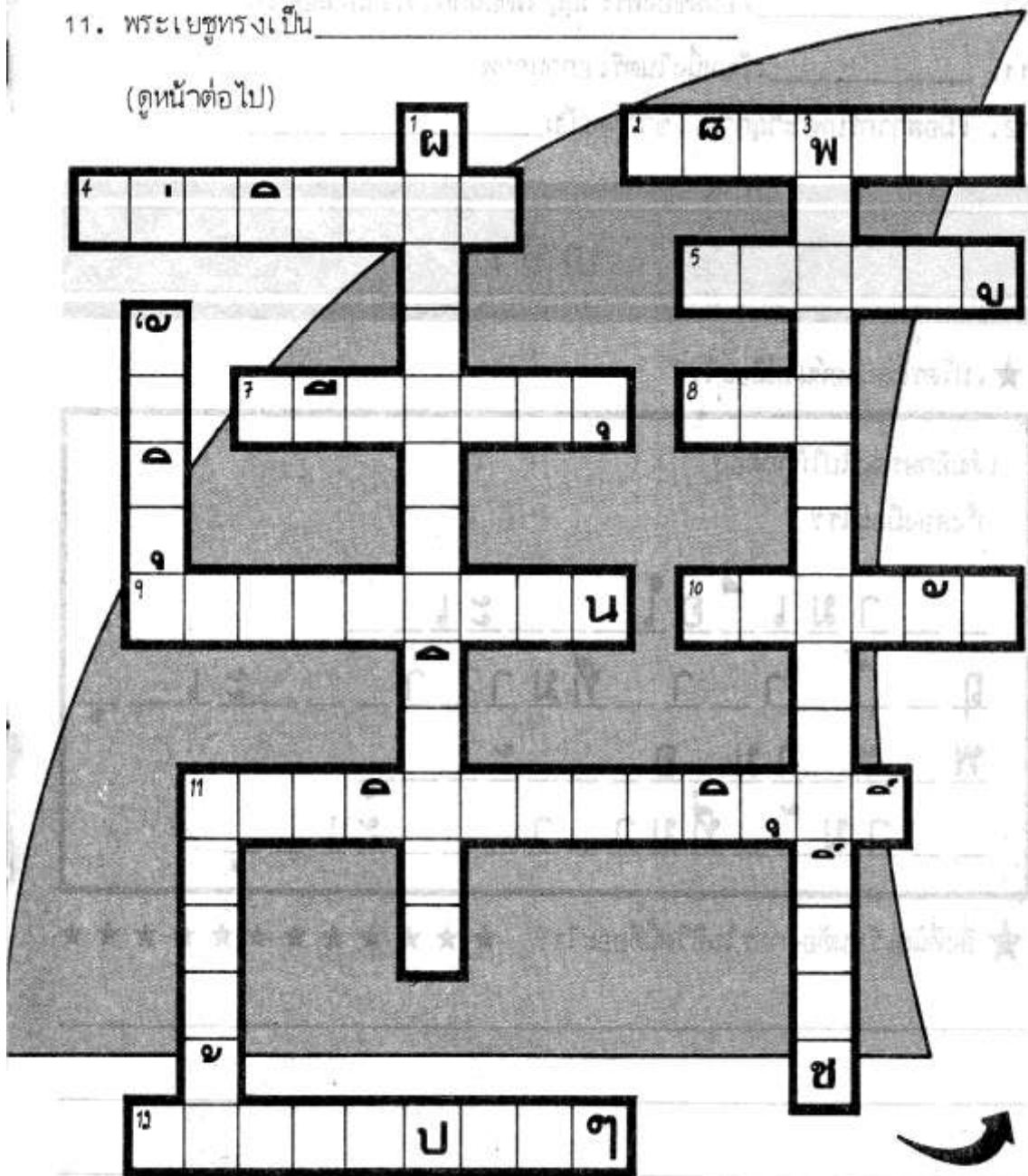

เคล็ดลับ คำตอบส่วนใหญ่อยู่ใน กิจการ 1.8, กิจการ 2.1-4, กาลาเทีย 5.22

ลวง

1. ความรักและความยินดี เป็น _____
3. แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับ _____ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน
6. _____ คือ ผลของพระวิญญาณ
11. พระเยซูทรงเป็น _____

(ดูหน้าต่อไป)

บวอ

2. ฤทธิ์เดชของพระวิญญูณช่วยเราในการ _____
4. พระเจ้าปรารถนาให้เราเป็นพยานจนถึงที่สุดปลาย _____
5. เราควรเป็นพยานถึงเรื่องของ _____
7. ในวันเห็นเทศเต สากได้ยินเสียงจากฟ้าเหมือน _____
8. หลายคนเขาจะสาวกว่า _____ เหล้าองุ่นใหม่
9. การพูดภาษาแปลกๆ เป็น _____ ประการหนึ่ง
10. _____ คือผลของพระวิญญูณที่บันทึกไว้เป็นอันดับแรก
11. _____ เป็นหนึ่งในตรีเอกานุภาพ
12. เมื่อสาวกรับพระวิญญูณ เขาก็พูดเป็น _____

บทที่ 7

★ เปโตรและยอห์นไม่มีอะไร?

เติมอักษรลงไปให้ถูกต้อง
ทั้งสองมีอะไร?

_____ าม ื่อ ใ _____ ะ ะ
อ _____ ำ ำ ทั ี่ มา ำ _____ ะ ะ
พ _____ ะ าม ื่อ _____ ะ ะ
_____ าม ทั ี่ มา ำ _____ ะ ะ

★ สิ่งที่คุณเรียนต้องการในชีวิตนี้คืออะไร? ★★★★★★★★★★★★★★

ในช่องคำพูดที่ว่างไว้ ให้เขียนคำตอบที่ต่อมควรจะตอบ

บทที่ 8

เรีกยอ

ให้อ่านชื่อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ แต่ละข้อได้บันทึกถึงบุคคลที่ปรารภนาทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าและพยายามแบ่งปันความเชื่อแม้มีการต่อต้านและให้เติมคำลงในช่องที่ว่างอยู่

อ่าน	ผู้แบ่งปันความเชื่อ	ผลที่ได้
กิจการ 5. 17, 18		
กิจการ 5. 27-29 5. 40		
กิจการ 6. 8-15		
กิจการ 7. 54-60		
กิจการ 16. 16-24 16. 30-34		
กิจการ 19. 8-12		

บทที่ 9

ค้นหาชื่อพระคัมภีร์ซึ่งเน้นให้เราแบ่งปันความเชื่อ โดยเริ่มจากอักษรแถวซ้ายบนสุด เรื่อยลงมาแบบขั้นบันไดจนถึงอักษรแถวสุดท้าย แล้วต่อด้วยตัวที่ 2 ของแถว 1 ทำอย่างนี้ไปจนจบ เขียนข้อความที่ได้ลงในช่องว่างข้างล่าง

เริ่มต้นที่นี่

	๑	ค	ง	ว	ด	ง	ม	เ	ดิ	ร	ม
	๒	ร	ว	แ	า	ไ	เ	ผู้	หิ	น	ะ
	๓	า	า	ก	ถ	ม	ก	นี้	น	ข	เ
	๔	บ	ม	ท	า	ไ	ด	น	แ	อ	จ
	๕	อ	จ	า	ผู้	ด้	เ	จ	ผ	ง	า
๖	ก	ริ	น	เ	บ	ห	ะ	น	พ	ไ	ห
										3	3

เราบอก

น้ำเร็นชอบการเป็นพยานแก่ใครมากที่สุด?

ในขณะที่เรากำลังเป็นพยาน พระเจ้าทรงช่วยเราอย่างไร?

บทที่ 10

ร ำ ม พ ก ี ร ะ ะ ป ี เ น จ ั ท ี่ ำ ช ใ อ ี่ ี่

ว
ร
ว
อ
ล
บ
แ

ถอดข้อ

พระคัมภีร์จากปริศนานี้โดยเริ่มที่ "ผ" แล้วเดินไปเป็นวงกลม เขียนอักษรทุกๆตัวที่ 2 ลงจนครบรอบ เมื่อขึ้นรอบใหม่ให้เขียนตัวอักษรที่เหลือลงไปตามลำดับ

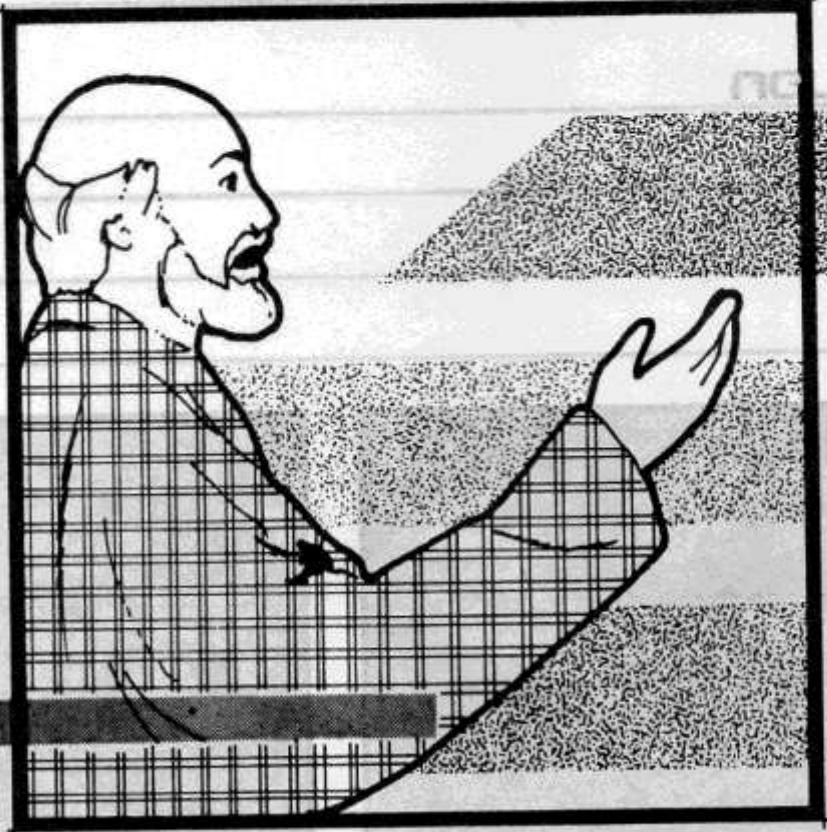
บ
ท
พ
ร
ร
ง
ะ

ไ ค ้ ผ ู ่ ง ำ อ ี่ ี่ ะ ท ร ก พ อ ย ล ี ทั ี่

ง
ช
ริ
ง
จ
ำ
น
ท
ห
ม
เ
ำ
ำ
ด
จ
ติ
เ

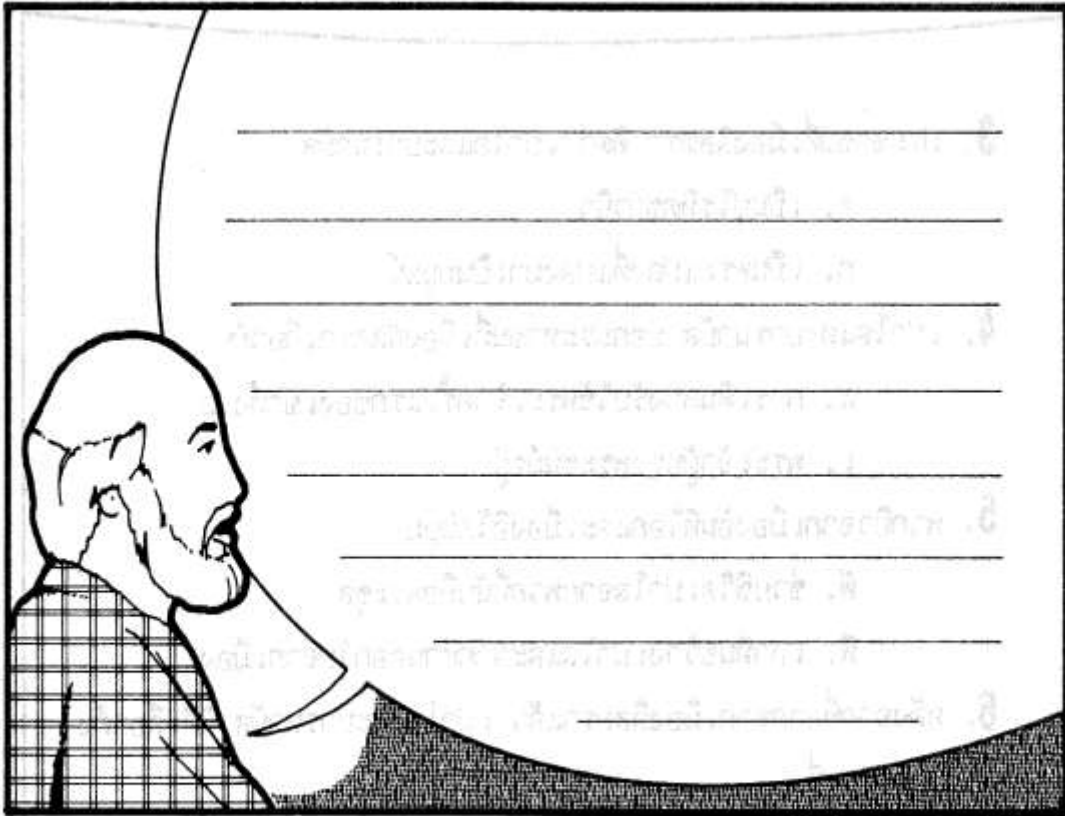
ที่ บ ๓ ก ๕

เริ่มที่นี่

ก
เ
ล
บ
ว
โ
พ
ด
ร
ร
ะ
จ
อ
ง
ง

ก พ พ ำ ะ ั ร์ ำ บ ี่ ะ ว ล ำ ั ี่ ั ี่ ก

บทที่ 11

อ่านกิจการ 14:1-22 แล้ววงกลมรอบ อักษรหน้าข้อที่ถูกต้อง

1. ที่เมืองอีโคเนียม เปาโลและบาร์นาบัสไป
 - พ. ในธรรมศาลาของพวกเขา
 - ผ. เยี่ยมคริสเตียนใหม่ชาวต่างชาติ

2. เปาโลและบาร์นาบัส ใช้เวลานั้น
 - ะ. ในคุก
 - า. พูดเรื่องของพระเจ้า

3. ประชาชนที่เมืองลิสตรา คิดว่าเปาโลและบารนาบัส
 - ค. เป็นบุโรहितชาวยิว
 - ก. เป็นพระแปลงที่แปลงมาเป็นมนุษย์
4. เปาโลและบารนาบัส บอกประชาชนที่เมืองลิสตราเกี่ยวกับ
 - แ. การเดินทางรับใช้พระเจ้าครั้งแรกของเขาทั้ง 2
 - เ. พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่
5. พวกเขาจากเมืองอันติโอกและเมืองอิโคเนียม
 - พี. ช่วยชีวิตเปาโลจากพวกที่นับถือพระซุส
 - ฟี. เอาหินขว้างเปาโลและลากท่านออกไปจากเมือง
6. หลังจากที่ออกจากเมืองลิสตราแล้ว เปาโลและบารนาบัส ได้เลือกตั้งผู้ปกครองที่
 - ย. เมืองเดอร์บี
 - ณ. เมืองไซปรัส
7. เปาโลและบารนาบัสสนใจสาวก
 - ล. หลีกเลี่ยงการต่อต้านและความยากลำบาก
 - ร. ให้ตั้งมั่นคงอยู่ในความเชื่อ

★★★★

เสร็จแล้วให้นักเรียนหาดูว่า พระเจ้าต้องการให้เราเป็นคนแบบไหน ในการเป็นพยานโดยเขียนอักษรที่นักเรียนวางคำตอบข้างบนที่ถูกต้องลงในช่องว่างตามลำดับข้อ

จง

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

บทที่ 12

อ่าน **กิจการ** 16.16-34 เขียนบทสนทนาระหว่างเปาโลและซิลาสในขณะที่อยู่ในคุก

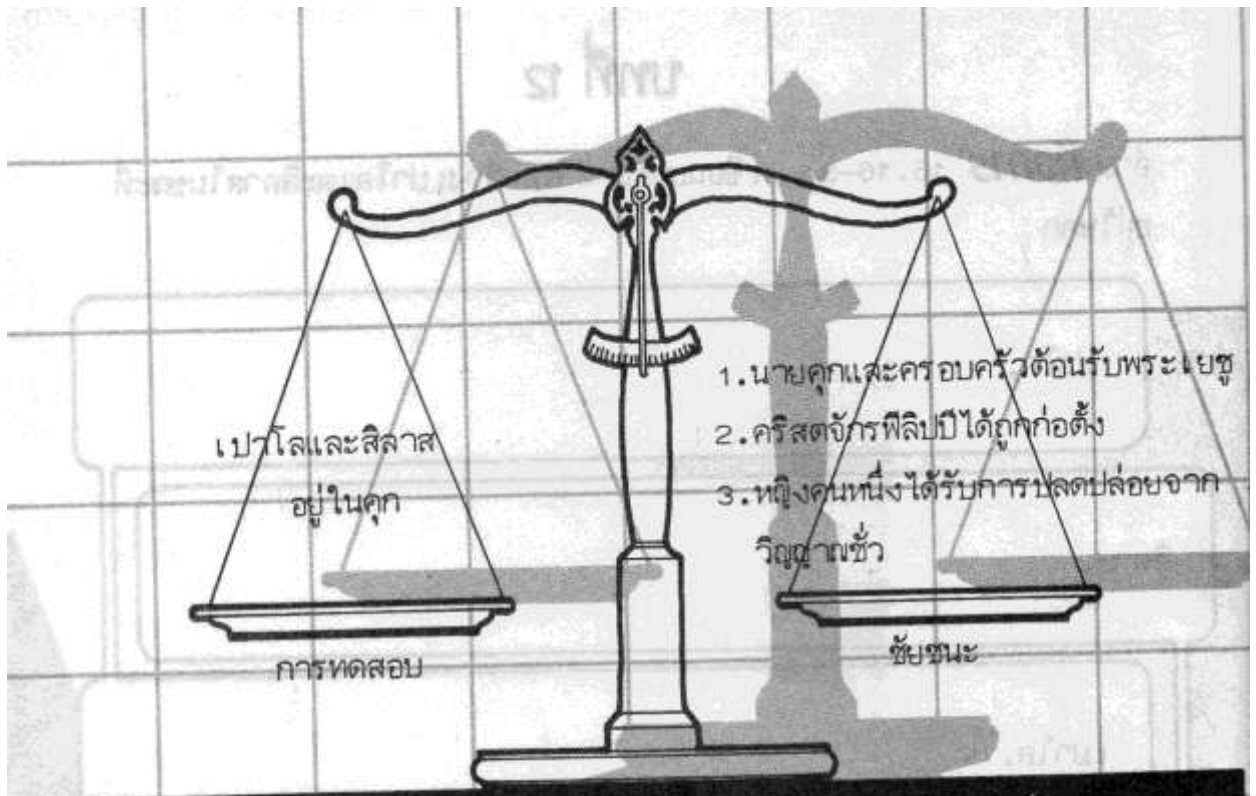
เปาโล.

ซิลาส.

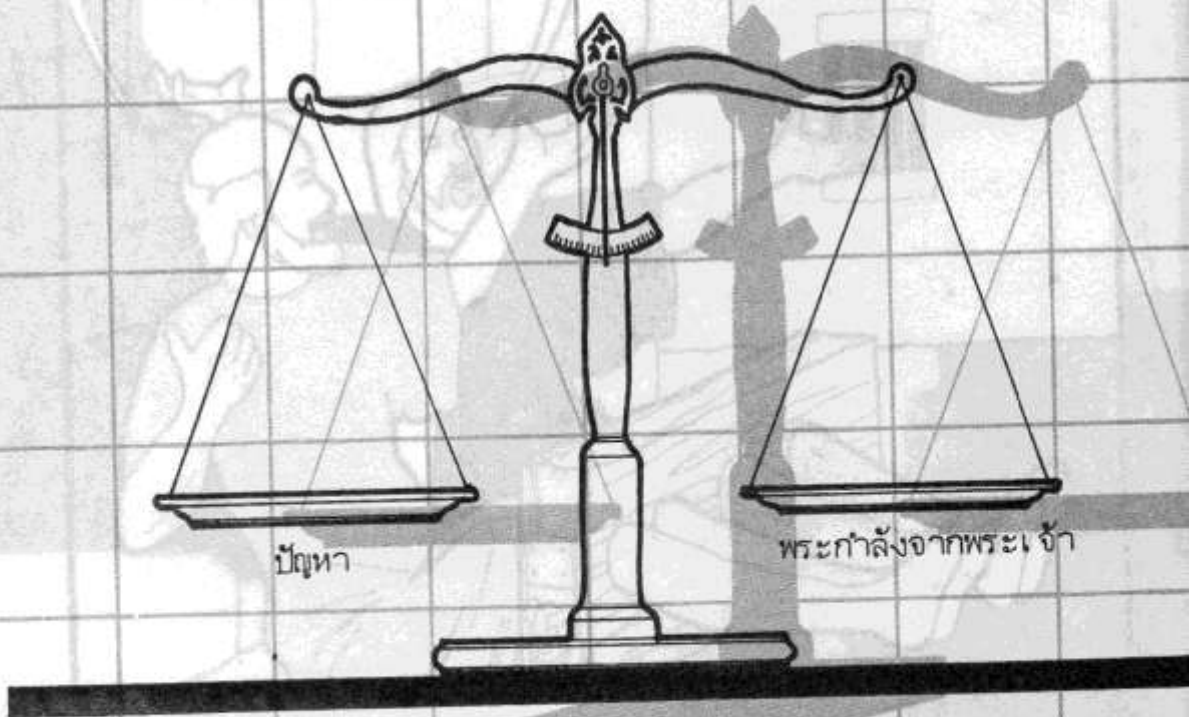
เปาโล.

ซิลาส.

ในกรณีของ **เปาโลและซิลลาส** พระเจ้าทรงทดสอบความเชื่อ และได้ประทานกำลังเพื่อชัยชนะ บนตาซึ่งข้างล่าง ให้นักเรียนเขียนชื่อปัญหาที่เคยประสบมา และกำลังที่พระเจ้าประทานให้ เพื่อชัยชนะ

ฉัน ... เป็นคนสุดท้าย

ให้ เขียนรายการสิ่งที่นักเรียนสามารถทำเพื่อพระเจ้า, ทำให้ผู้อื่น และทำให้ตนเอง

พระเจ้า

- เข้าเฝ้าพระเจ้า ในเวลาเช้าตรู่

-
-
-
-

พ่อแม่

- ช่วยทำงานบ้าน

-
-
-

พี่น้อง

- ช่วยเตี๊ยมการบ้าน

-
-
-

เพื่อน

- ไปเป็นเพื่อนสมัครสอบ

-
-
-

ตัวเอง

- ดูหนังสื่อ

-
-
-

สำหรับคนที่ต้องการ เป็นคริสเตียนที่เข้มแข็งเหมือนท่านเปาโลและคริสเตียนในยุคแรก

1	ร	2	ถ	3	า	4	ต	5	อ	6	ส	7	ว	8	ข
26	น	$\frac{6^+}{9^+} \quad \frac{5^x}{2^x} \quad \frac{37^-}{13^-} \quad \frac{35^+}{7^+} \quad \frac{9^x}{2^x}$											9	บ	
25	ค	—											10	ง	
24	ย	$\frac{4^x}{3^x} \quad \frac{11^x}{2^x} \quad \frac{9^+}{8^+} \quad \frac{21^-}{14^-} \quad \frac{24^+}{6^+}$											11	ก	
23	ญ	—											12	จ	
22	ห	$\frac{100^+}{5^+} \quad \frac{2^+}{9^+} \quad \frac{7^+}{6^+} \quad \frac{45^+}{9^+} \quad \frac{14^+}{12^+}$											13	ผ	
21	ป	20	แ	19	ด	18	ม	17	ช	16	ะ	15	จ	14	ช

และ

1	ใ	2	ม	3	ล	4	โ	5	ช	6	ท	7	ก	8	บ
26	ค	$\frac{15^+}{6^+} \quad \frac{36^-}{27^-} \quad \frac{26^+}{2^+} \quad \frac{18^+}{3^+} \quad \frac{17^+}{9^+} \quad \frac{5^x}{4^x} \quad \frac{6^x}{2^x}$											9	ง	
25	น	—											10	พ	
24	ร	—											11	ผ	
23	ธ	$\frac{18^+}{4^+} \quad \frac{4^x}{4^x} \quad \frac{84^-}{74^-} \quad \frac{8^x}{3^x} \quad \frac{14^+}{5^+} \quad \frac{25^-}{17^-} \quad \frac{7^x}{3^x} \quad \frac{12^+}{5^+}$											12	ว	
22	แ	—											13	อ	
21	จ	20	ด	19	ะ	18	บ	17	า	16	ด	15	ส	14	ย